

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 29 Nisan – 12 Mayıs 2008	Yayımlandığı Tarih 13 Mayıs 2008	Sayı 372
--	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [24/4/2008 Tarih ve 5757 Sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu, Devlet Memurları Kanunu ve Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 8 Mayıs 2008 – 26870\)](#)
- [30/4//2008 Tarih ve 5759 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 8 Mayıs 2008 – 26870\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyeliğine Seçme Kararı \(R.G. 6 Mayıs 2008 – 26868\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Atama Kararı \(R.G. 8 Mayıs 2008 – 26870\)](#)
- [Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar Hakkında Yönetmelik \(R.G. 2 Mayıs 2008 – 26864\)](#)
- [Yurtdışında Sürekli Görevlendirilecek Personel Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 9 Mayıs 2008 – 26871\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından Birinci Dereceye Yükselmiş Olup 30/4/2008 Tarihi İtibariyle Birinci Sınıfa Ayrılma İncelemesine Tâbi Tutulacak Olan Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcı ve Savcıları ile İdari Yargı Hâkimlerinin Adlarını Belirtir Liste \(R.G. 7 Mayıs 2008 – 26869\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci Maddesine Göre 2 Yıllık Yükselme Sürelerini Aldıkları Aylıkta Nisan 2008 Dönemi Sonuna Kadar Bitiren Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcı ve Savcıları ile İdari Yargı Hâkimlerinin Adlarını Belirtir Listeler \(R.G. 10 Mayıs 2008 – 26872\)](#)
- [Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 2 Mayıs 2008 – 26864\)](#)
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 6 Adet Karar \(R.G. 7 Mayıs 2008 – 26869\)](#)
- [Yargıtay 14. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 7 Mayıs 2008 – 26869\)](#)
- [Danıştay Dokuzuncu Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 6 Mayıs 2008 – 26868\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Bankoviç\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Bakan/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Mohammadı/Türkiye\)](#)
- [Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden “Yardım Kampanyası” Konulu](#)

[Duyuru](#)

- [Adalet Bakanlığından İlan](#)
(R.G. 29 Nisan 2008 – 26861)
- [Adalet Bakanlığından Mühhal Noterlikler İlanı](#)
(R.G. 2 Mayıs 2008 – 26864)
- [Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden İhalelere Katılmaktan Yasaklama Kararı](#)
(R.G. 3 Mayıs 2008 – 26865)
- [2008 Nisan Ayında İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

EMNİYET TEŞKİLATI KANUNU, DEVLET MEMURLARI KANUNU VE GENEL KADRO VE USULÜ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5757

Kabul Tarihi: 24/4/2008

MADDE 1 – 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun ek 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "Yardımcı hizmetler sınıfına" ibaresi "Emniyet hizmetleri sınıfına" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 – 3201 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 26 – Bomba Uzmanı Yetiştirme Kursu görüp, bomba uzmanı sertifikası almaya hak kazanmış ve bomba uzmanı olarak görev yapan Emniyet Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatlarında görevli personele 13.000 gösterge rakamının memur aylık kat sayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda bomba imha tazminatı ödenir.

Bomba imha tazminatının hesaplanması, ödeme şekli, kapsamı, uygulamaya ilişkin esas ve usuller İçişleri Bakanlığınca, bu maddenin yayımını takip eden iki ay içerisinde çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 3 – 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin (VII) numaralı bendine "özel kanunlarına göre" ibaresinden sonra gelmek üzere "çarşı ve mahalle bekçisi" ibaresi eklenmiş ve (VIII) numaralı bendinde yer alan "kurumlarda, çarşı ve mahallelerde" ibaresi "kurumlarda" şeklinde değiştirilmiştir.

b) 152 nci maddesinin "II- Tazminatlar" kısmının "D) EMNİYET HİZMETLERİ TAZMİNATI" bölümünün (a) bendine aşağıdaki (11) numaralı alt bent eklenmiş, takip eden alt bent buna göre teselsül ettirilmiş ve aynı bölümün (b) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

"11. Çarşı ve Mahalle bekçileri için % 72'sine,"

MADDE 4 – 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Emniyet Genel Müdürlüğüne ait bölümünde "YH - Yardımcı Hizmetler Sınıfı" olarak yer alan "Çarşı ve Mahalle Bekçisi" unvanlı kadroların sınıfı "EMH - Emniyet Hizmetleri Sınıfı" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 5 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

7/5/2008

[R.G. 8 Mayıs 2008 – 26870]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

TÜRK CEZA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5759

Kabul Tarihi: 30/4/2008

MADDE 1 – 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 301 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Devletin kurum ve organlarını aşağılama

MADDE 301 – (1) Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Türkiye Büyük Millet Meclisini, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ve Devletin yargı organlarını alenen aşağılayan kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Devletin askerî veya emniyet teşkilatını alenen aşağılayan kişi, birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılır.

(3) Eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamaları suç oluşturmaz.

(4) Bu suçtan dolayı soruşturma yapılması, Adalet Bakanının iznine bağlıdır."

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

7/5/2008

[R.G. 8 Mayıs 2008 – 26870]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyeliğine Seçme Kararı

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı : 2008/21

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Asıl Üyeliğine, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi ile 159 uncu maddesi ve 2461 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanununun 5 ve 6 ncı maddeleri gereğince,

Yargıtay Büyük Genel Kurulunca gösterilen üç aday arasından, Yargıtay Üyesi Ali Suat ERTOSUN seçilmiştir.

5/5/2008

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

[R.G. 6 Mayıs 2008 – 26868]

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararı

Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2008/10040

1 – Açık bulunan 1 inci derece kadrolu ve + 6400 ek göstergeli Bakanlık Yüksek Müşavirliğine, Adnan ÖZEN'in atanması, 657 sayılı Kanunun 59 uncu ve 74 üncü maddeleri ile 2992 sayılı Kanunun 16/A maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

7/5/2008

GÜL

Abdullah

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

M. A. ŞAHİN

Adalet Bakanı

[R.G. 8 Mayıs 2008 – 26870]

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

İçişleri Bakanlığında:

**SES VE GAZ FİŞEĞİ ATABİLEN SİLAHLAR HAKKINDA
YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; ses ve gaz fişeği atabilen silâhların nitelikleri, imali, ithali, ihracı, satışı, edinilmesi, bulundurulması, nakledilmesi ve taşınması hakkındaki usul ve esaslar ile bunlarla ilgili izin, kayıt ve tescil işlemlerini düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik ses ve gaz fişeği atabilen, kurusıkı silâh olarak da tabir edilen silâhları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 23/1/2008 tarihli ve 5729 sayılı Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silâhlar Hakkında Kanunun 5 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte yer alan;

- a) Kanun: 5729 sayılı Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silâhlar Hakkında Kanunu,
- b) Kolluk birimi: İllerde İl Emniyet Müdürlükleri ve İl Jandarma Komutanlıklarını, ilçelerde İlçe Emniyet Müdürlüğü/Amirliği ve İlçe Jandarma Komutanlıklarını,
- c) Ses ve gaz fişegi atabilen silâh: Ses ve gaz fişegi atabilen, namlusu hiçbir şekilde katı cisim atamayacak, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silâhlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun hükümlerine tabi silâh vasfına dönüştürülemeyecek nitelikte imal edilmiş, kurusıkı da tabir edilen silâhları,
- ç) Ses ve gaz fişegi atabilen tabanca: Tam otomatik olmamak şartıyla, ses ve gaz fişegi atabilen, namlusu hiçbir şekilde katı cisim atamayacak şekilde imal edilmiş, bilinen toplu tabanca veya yarı otomatik tabanca görünümünde ve çalışma sistemini haiz olan silâhları, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Üretim Esasları, İzinler ve Bildirimler

Üretim esasları

MADDE 5 – (1) İmal edilecek ses ve gaz fişegi atabilen silâhların çalışma sistemleri, mekanik yapıları ve görünümleri aşağıdaki şekilde olmalıdır:

- a) Sadece ses ve gaz fişegi atabilen silâhlarda kullanılmak üzere imal edilmiş nitelikteki fişekleri kullanabilecek yapıda olmalıdır.
- b) Birden fazla fişegi seri olarak atamayacak nitelikte; yarı otomatik, tek tek veya toplu tabanca çalışma sisteminde imal edilmiş olmalıdır.
- c) Namlusu; içerisinden herhangi bir katı cisim atamayacak ve kolayca açılıp tadil edilemeyecek yapıda ve nitelikte, en az yarısı çelik bar ile kapalı olacak şekilde imal edilmiş olmalıdır.
- ç) Namlu içi; fişek yatağı ile namlu ağzı aynı ekseninde olmayacak şekilde kaçık eksensli bir yapıda imal edilmiş olmalıdır.
- d) Namlu ve diğer aksamaları; namlu gövde ile yekpare olarak imal edilmelidir.
- e) Namlu ağzının en az yarısı, beş milimetre uzunluğunda ve karşıdan bakıldığında görülebilecek nitelikte, kolayca çıkmayacak, turuncu renkte fosforik boya ile kaplanmış bir madde ile kapatılmış olmalıdır.
- f) Toplu tabancalarda namlunun, diğer tabancalarda kapak takımının her iki yan yüzeyi boydan boya en az 5 milimetre kalınlığında yandan bakıldığında rahatlıkla görülecek şekilde turuncu renkli, fosforik boya ile işaretli olmalıdır.
- g) Namlu uzunluğu fişek yatağı hariç 150 milimetreyi ve tüm uzunluğu 250 milimetreyi geçmeyecek şekilde imal edilmiş olmalıdır.
- ğ) Görünümü toplu veya yarı otomatik tabanca şeklinde olmalı, güvenlik kuvvetlerince kullanılan otomatik silâh şeklinde veya görünümünde olmamalıdır.
- h) İmal edilen silâhlar üzerine marka, model, çap ve seri numaraları silinmeyecek şekilde vurulmalıdır.
- ı) Bu silâhların ambalaj ve kutularına Ek-1’ de yer alan uyarıcı notun ve silâhın kullanım kılavuzunun konulması zorunludur.

Kuruluş ve ön izin

MADDE 6 – (1) Ses ve gaz fişegi atabilen silâhları üretecek kuruluşlar Sanayi ve Ticaret Bakanlığından kuruluş ve ön izin belgesi almak zorundadır.

(2) Fabrika veya imalâthane kurmak isteyenler; Kuruluş ve ön izin almak için Sanayi ve Ticaret Bakanlığına aşağıda belirtilen bilgi ve belgelerin ekinde bulunduğu bir dilekçe ile müracaat ederler.

- a) İşyerinin güvenlik bakımından uygun olduğuna dair illerde valiliklerden, ilçelerde kaymakamlıklardan alınacak yazı,
- b) Ticaret sicil veya oda sicil kayıt belgesi,

- c) Sanayi sicil belgesi,
- ç) Kapasite raporu,
- d) Marka tescil belgesi,
- e) Üretilecek mamule ait parçalardan; firma bünyesinde yapılacakların, iç piyasadan temin edileceklerin ve ithal edileceklerin listesi,
- f) Her bir model için tabancanın iki takım perspektif resmi,
- g) Her modelin üretimde kullanılacak iki takım imalât teknik resimleri,
- ğ) Teknik sorumlu mühendise ait diploma ve oda kayıt belgesi, teknik sorumluluğu üstlendiğine dair sözleşme,

(3) Teknik sorumluluğun üstlenildiğine dair sözleşme feshedildiği takdirde en geç bir ay içerisinde Sanayi ve Ticaret Bakanlığına firma tarafından bilgi verilir.

(4) Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca ibraz edilen perspektif ile teknik resimlerin birer takımı onaylanarak firmaya, fabrika veya imalâthanede muhafaza edilmek üzere iade edilir. Birer takımı Bakanlıkça muhafaza edilir.

(5) Kuruluş ön izni, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca iki yıl geçerli olmak üzere verilir. Bu süre ancak, kuruluşu geciktiren veya engelleyen zorlayıcı nedenlerin, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca haklı bulunması ve kabulü halinde bir seneyi geçmemek ve bir defaya mahsus olmak üzere uzatılabilir.

Üretim izni

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmelikte belirlenen usul ve esaslara göre, Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ön izin belgesi alınan her bir model ses ve gaz fişeği atabilen silâhtan üç adedi, prototip üretimin yapılmasının ardından jandarma veya polis kriminal laboratuvarlarınca üretim esasları bakımından incelenir. İncelenen silâhlardan bir adedi mühürlenerek muhafaza edilmek üzere firmaya iade edilir. Bir adedi laboratuvarında muhafaza edilir, bir adedi ise incelemelerde kullanılır.

(2) Aşağıda belirtilen belgelerle birlikte Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca müracaat edilmesinin ardından Bakanlığın 30 gün içerisinde yapacağı inceleme neticesinde, üretim esaslarına uygun olan silâhlar için Ek-2’de yer alan Üretim İzin Belgesi düzenlenir.

- a) Kullanılan malzeme özelliklerini gösterir analiz raporu,
- b) İmalatlarda bu malzemelerin kullanılacağına dair taahhütname,
- c) Jandarma veya Polis Kriminal Laboratuvarları tarafından düzenlenmiş inceleme raporunun bir sureti,

(3) Yapılacak model ilavelerinde; 6 ncı maddenin ikinci fıkrasının (f) ve (g) bentlerinde belirtilen belgeler ibraz edilmek suretiyle, birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen prosedür uygulanır.

Bildirim

MADDE 8 – (1) Ses ve gaz fişeği atabilen silâhları elinde bulunduranlar ile yeni devir veya satın alan şahıslar buldukları yer mülkî amirliğinden havaleli bir dilekçe ve ekinde yer alan adli sicil belgesi ile birlikte kolluk birimine müracaat eder. Müracaat edilen kolluk birimince her ses ve gaz fişeği atabilen silâh için Ek-3’ te yer alan Ses ve Gaz Fişeği Atabilen Silâh Bildirim Belgesi düzenlenir.

(2) İkamet yeri değişikliklerinde her hangi bir ek bildirimde bulunulmaz.

(3) Belgenin düzenlenmesini müteakip, bildirim Ek-4’te yer alan Ses ve Gaz Fişeği Atabilen Silâh Kayıt Defterine ya da bilgisayar ortamına usulüne uygun şekilde işlenir.

(4) Bildirimde bulunan şahsın, ses ve gaz fişeği atabilen silâhını devretmesi durumunda, aralarında Ek-5’te yer alan Devir Sözleşmesi düzenlenir. Devir alan şahıs birinci fıkradaki usule göre bildirimde bulunur. Silâhı devredenler ise bildirimde buldukları mülkî amirliğe bizzat veya yazılı olarak postayla Devir Sözleşmesi ile bildirimde bulunmaları halinde üzerlerinde kayıtlı görünen silâhın düşümü sağlanır.

(5) Kanunda belirtilen bir aylık bildirim süresi içerisinde birinci fıkradaki usule göre mülkî amirliğe başvuranlardan durumu ses ve gaz fişeği atabilen silâh edinmeye uygun olmadığı anlaşılanların silâhının mülkîyeti kamuya geçirilerek ses ve gaz fişeği atabilen silâhı satan şahıs hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen hükümlere göre işlem yapılır.

(6) Kanunda bildirim için verilen bir aylık süre fatura veya devir sözleşmesinin düzenlendiği tarihten itibaren başlar.

İmalat ve satışların bildirimi

MADDE 9 – (1) Ses ve gaz fişegi atabilen silâhların satışı, mermi veya av malzemesi ya da yivsiz tüfek satışı yapmak için ruhsatlandırılmış yerlerce yapılır.

(2) Yapılacak satışlarda satıcı, silâh satın alacak kişinin Kanunun üçüncü maddesinin birinci fıkrasında belirtilen şartları taşıyıp taşımadığını tespit etmek amacıyla; silâh satın alacak kişi tarafından ibraz edilecek olan adli sicil belgesi ve kimliğini ispata yarayan belgeyi kontrol etmek ve şartları taşıyanlara satış yapmak zorundadır.

(3) Ses ve gaz fişegi atabilen silâhları satan imalâtçılar ile bayiler, o ay içinde yurt içine ve yurt dışına sattıkları mamullerin cins, çap ve seri numaralarını belirtmek koşulu ile miktarını ve satın alan kişi ve kuruluşun ad ve açık adreslerini belirleyecek tarzda Ek-6' da yer alan listeye uygun olarak bilgisayar ortamında düzenleyecekleri listeleri, bir ay içerisinde mülkî amirliklere bildirmek zorundadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **İthal ve İhraç**

İthal ve ihraç

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik kapsamına giren silâhların ithal ve ihraç işlemleri genel hükümlere göre yerine getirilir.

(2) 5 inci maddede belirtilen şartları haiz olan silahların ithalinde İçişleri Bakanlığı ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığının uygun görüşü aranır.

(3) Ses ve gaz fişegi atabilen silâhların imalâtında aranan zorunluluklar, ihraç edilmek kaydıyla üretileceklerde aranmaz.

İthalatta uygunluk

MADDE 11 – (1) Bu silâhları ithal etmek isteyen kişiler, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca her bir modelden bir adet silâh için verilecek ön ithal izni sonrasında silâhın numunesi ile birlikte Sanayi ve Ticaret Bakanlığına başvurur.

(2) Sanayi ve Ticaret Bakanlığından alınacak uygunluk yazısı ve numune ile birlikte İçişleri Bakanlığına müracaat yapılır. Bakanlığın yapacağı inceleme neticesinde 5 inci maddede belirtilen üretim esaslarına uygun olduğu belirlenen silâhın ithaline ilişkin uygun görüş verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Denetim

MADDE 12 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında üretimde bulunan kuruluşların denetimleri; Sanayi ve Ticaret Bakanlığının koordinasyonunda, İçişleri Bakanlığı ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığının elemanları veya illerde bulunan teşkilatları tarafından teşkil edilecek bir heyet marifetiyle yılda en az bir kez yapılır.

Nakil

MADDE 13 – (1) Ses ve gaz fişegi atabilen silâhlar; fişekleri boşaltılarak, her an kullanıma ve ulaşım kolaylığına imkân vermeyecek şekilde ve bir kutu içerisinde nakledilebilirler. Bu silâhların belirtilen şekil ve şartların dışında nakledilmesi taşıma olarak kabul edilir.

(2) Bu silâhlar bayiden veya üçüncü şahıslardan devir veya satın alınmasından itibaren bildirimde bulunulmasına kadar tanınan bir aylık süre içerisinde bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen usule göre ve ancak fatura ya da Ek-5' te yer alan belge ile nakledilebilir.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu silâhların ithalat ve ihracatını yapanlar, 12/2/2008 tarihine kadar olan ithal ve ihraç miktarlarını altı ay içinde Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine bildirmek zorundadır.

(2) Bu Yönetmelikte belirlenen üretim esaslarına uygun üretim yapılması şartıyla yetkili makamlardan izin alarak tabanca veya yivsiz tüfek üretimi yapanlardan bu üretime devam

etmek isteyenler, 12/2/2008 tarihine kadar ürettikleri her türlü model ve tip ses ve gaz fişegi atabilen silâhın miktarını Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine bildirmek zorundadır.

(3) İkinci fıkradaki bildirimini yerine getirmeleri ve üretilmek istenen modellerin üretim esaslarına uygun olduğunun Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca incelenmesi ve uygun görülmesi durumunda bu kişi veya firmaların ses ve gaz fişegi atabilen silâhları üretmek için ayrıca izin almaları zorunlu değildir.

Teknik ve kriminal inceleme

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde adli olaylar haricinde herhangi bir teknik ve kriminal inceleme yapılamaz.

Yürürlük

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri Bakanı ile Sanayi ve Ticaret Bakanı birlikte yürütür.

**5729 SAYILI KANUN HÜKÜMLERİNE GÖRE SATIŞI YAPILAN
SİLAHLARA AİT YASAL UYARI**

(Ek-1)

1. Bu silahı satın veya devir alanların bir ay içerisinde adli sicil belgesi ile birlikte mülkî amirliğe müracaat etmesi zorunludur.

2. Bu silahın taşınması yasaktır.

3. Bu silah her an kullanıma elverişli olmayacak ve kolay ulaşılamayacak şekilde, boş olarak kutu içerisinde nakledilebilir.

4. Bu silah Ateşli silahlarla işlenen veya 6136 sayılı Kanun kapsamına giren suçlardan dolayı hükümlü bulunanlar ile kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına mahkûm olanlara satılamaz.

5. Bu silah 18 yaşından küçüklere satılamaz.

6. Silah üzerinde tadilat yapmak yasaktır.

T.C.
SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI
Sanayi Genel Müdürlüğü

Ek-2

Sayı : B.14.0.SGM.0.11.00.01/11

Konu : Üretim İzni

Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar ve Bunların Aksamlarını Yapmak Üzere Kurulacak Fabrika veya İmalathaneler için;

ÜRETİM İZİN BELGESİ

SORUMLULAR

SAHİBİ/ŞİRKET İSE YETKİLİ TEMSİLCİ

Adı ve Soyadı : .....

Adresi : .....

TEKNİK SORUMLU

Adı ve Soyadı : .....

Ünvanı ve Diploma : .....

FABRİKA VEYA İMALATHANENİN :

Ticaret Ünvanı
Markası
Adresi : .....

: .....
: .....

ÜRETİM KONUSU VE TÜRÜ

Cinsi	Modeli	Üretim Kapasitesi
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

Yukarıda konusu ve türü yazılı silah ve aksamının yapımı için 5729 sayılı Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar Hakkında Kanun'un 2 inci maddesine göre « **Üretim İzin Belgesi** » verilmiştir.

Bu belge 5 yıl müddetle verilmiş olup, .. / .. / **20..** tarihine kadar geçerlidir.

.....
Bakan a.
.....

SES VE GAZ FİŞEĞİ ATABİLEN SİLAH BİLDİRİM BELGESİ (EK-3)**SİLAHIN:**

MARKASI

MODELİ

SERİ NUMARASI

ÇAPI

ACIKLAMALAR

K

SAHİBİNİN (BİLDİRİMDE BULUNAN)SIRA
NOT.C KİMLİK
NUMARASI

ADI

SOYADI

ADRESİ

KAYIT ALTINA
ALAN BİRİMDÜZENLEYENİN
SİCİLİ İMZASI MÜHÜR

01

02

03

04

05

SES VE GAZ FİŞEĞİ ATABİLEN SİLAH KAYIT DEFTERİ (EK-4)

DEFTER SIRA NO	BELGE NO	SİLAH SAHİBİNİN:				SİLAHIN:				ACIKLAMALAR:
		ADI SOYADI	TC KİMLİK NO	ADRESİ	İŞİ	MARKASI	MODELİ	ÇAPI	SERİ NUMARASI	

SES VE GAZ FİŞEĞİ ATABİLEN SİLAH DEVİR SÖZLEŞMESİ (EK-5)

.....İli .....İlçe Emniyet Müdürlüğü/Jandarma Komutanlığı Ses ve Gaz Fişegi Atan Silah Kayıt Defterinin ...../
.... sırasında kayıtlı bulunan .....marka,.....model,.....çap ve..... seri numaralı ses ve gaz fişegi atan
silahımı aşağıda isim ve açık adresi bulunan şahsa devir ettim. ....//.....

DEVİR EDEN		DEVİR ALAN	
ADI VE SOYADI :	.....	ADI VE SOYADI :	.....
T.C KİMLİK NO :	.....	T.C KİMLİK NO :	.....
AÇIK ADRESİ :	.....	AÇIK ADRESİ :	.....
İMZA :	.....	İMZA :	.....

FABRİKA/İMALATHANE VE AV BAYİLERİNE AİT SES VE GAZ FİŞEĞİ ATABİLEN SİLAHLAR BİLDİRİM LİSTESİ (Ek-6)										
KAYIT NO:			SATIN ALAN ŞAHIS/FİRMA			SİLAHIN/SİLAHLARIN			ACIKLAMALAR:	
DEFTER SIRA NO	KAYIT NO	FATURA NO	ADI SOYADI	VERGİ NOTC KİMLİK NO//	ADRESİ	MARKASI	MODELİ	ÇAPI	SERİ NUMARASI	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

[R.G. 2 Mayıs 2008 – 26864]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2008/13507

Ekli "Yurtdışında Sürekli Görevlendirilecek Personel Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in yürürlüğe konulması; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve 189 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnameye göre, Bakanlar Kurulu'nca 17/3/2008 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

H. YAZICI

N. EKREN

M. AYDIN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bakanı

M. BAŞESGİOĞLU

K. TÜZMEN

N. ÇUBUKÇU

K. UNAKITAN

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı V.

M. S. YAZICIOĞLU

M. A. ŞAHİN

M. V. GÖNÜL

B. ATALAY

Devlet Bakanı

Adalet Bakanı

Millî Savunma Bakanı

İçişleri Bakanı

A. BABACAN

K. UNAKITAN

H. ÇELİK

F. N. ÖZAK

Dışişleri Bakanı

Maliye Bakanı

Millî Eğitim Bakanı

Bayındırlık ve İskân

Bakanı

R. AKDAĞ

B. YILDIRIM

M. M. EKER

F. ÇELİK

Sağlık Bakanı

Ulaştırma Bakanı

Tarım ve Köyişleri Bakanı

Bakanı

M. Z. ÇAĞLAYAN

M. H.GÜLER

E. GÜNAY

V. EROĞLU

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

Kültür ve Turizm Bakanı

Çevre ve Orman Bakanı

**YURTDIŞINDA SÜREKLİ GÖREVLENDİRİLECEK PERSONEL HAKKINDA
YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 28/7/2006 tarihli ve 2006/11534 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Yurtdışında Sürekli Görevlendirilecek Personel Hakkında Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin (ç) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"ç) Çalışmakta olduğu kurum bünyesinde en az üç yıl çalışmış veya kendi mesleki alanında doktor unvanını almış olmak."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"a) Maliye müşaviri kadrosuna atanabilmek için genel müdür yardımcısı veya daha üst unvanlı yönetici kadrolarında en az bir yıl, maliye ataşesi kadrosuna atanabilmek için ise genel müdür yardımcısı veya daha üst unvanlı yönetici kadrolarında en az bir yıl ya da daire başkanı veya daha üst unvanlı yönetici kadrolarında en az beş yıl görev yapmış olmak gerekir."

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "seksen puan" ibaresi "yetmiş puan" olarak değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(3) Birinci fıkrada belirtilen dillerin resmi dil olarak konuşulduğu ülkelerde, Yükseköğretim Kurulunca denkliği kabul edilen lisans, yüksek lisans veya doktora eğitimini tamamlayanlar ile resmi dili Türkçe ve lehçesi olan ülkelere görevlendirilecekler hakkında anılan fıkrada öngörülen yabancı dil yeterliliği belgesine sahip olma şartı aranmaz."

MADDE 4 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 9 Mayıs 2008 – 26871]

— • —

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Birinci dereceye yükselmiş olup 30/4/2008 tarihi itibariyle birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulacak olan adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılar ile idari yargı hâkimlerinin adlarını belirtir liste aşağıda gösterilmiştir.

Nisan 2008 döneminde birinci dereceye yükselme incelemesine girecek olanlar listeye dahil edilmemiştir.

Birinci dereceye yükseldikleri ve sürelerini bitirdikleri hâlde bu listede adlarını göremeyenler yayım tarihinden itibaren 1 ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı başvurmak sureti ile durumlarının incelenmesini isteyebilirler.

HÂKİM SINIFI

<u>Sicil No</u>	<u>Adı ve Soyadı</u>		<u>Görev Yeri</u>	<u>Ünvanı</u>
22904	Şermin MAZLUM	Karamürsel	Hâkim	
21519	Zübeyir OĞHAN	Gürün	Hâkim	
28271	Cengiz GÜLCEMAL	Hayrabolu	Hâkim	
29672	Salih YAZGI	Gelibolu	Hâkim	
31111	Suat TÜRKAY	Nevşehir	Hâkim	
32326	Necmi MENGİ	Hendek	Hâkim	
32350	Halil SAYAN	Geyve	Hâkim	
34819	Leyla İLTERBERK	Ordu	Hâkim	
40333	Tamer PAMUK	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi	
41448	Yavuz YILMAZ	Mardin	Hâkim	
35833	İbrahim Ahmet PEKDUR	Ceyhan	Hâkim	
38128	Sebahattin SARIDOĞAN	Serik	Hâkim	
40117	Durmuş Ali GENÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi	
41385	Dr. Mustafa TAŞKIN	Bakanlık	Tetkik Hâkimi	
35912	Fatih Birkan GÜNER	Artvin	Hâkim	
40391	Zeki YILDIRIM	Bakanlık	Tetkik Hâkimi	
38669	Erdoğan DEMİRTAŞ	Milas	Hâkim	
38732	Ömerhan YILBAŞ	Serik	Hâkim	
39637	Osman EROL	İskenderun	Hâkim	
39786	Kamuran Haydar ARSLANOĞLU		Mucur Hâkim	
39809	Ömer Adil KÜÇÜK	Diyarbakır	Hâkim	
39827	Mehmet Ali ÖZCAN	Silivri	Hâkim	
39882	Talip AYDIN	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi	
40019	Erkan SARIÇAM	Van	Hâkim	
40038	Doğan DEMİRCİ	Artvin	Hâkim	
40053	Bülent DALKIRAN	Diyarbakır	Hâkim	
40078	Orhan Nihat ÜNSAL	Yargıtay	Tetkik Hâkimi	
40089	Süleyman KELEŞ	Sorgun	Hâkim	
40104	Mehmet Emin MENTEŞ	Uzunköprü	Hâkim	
40150	Savaş ŞAHİNBAŞ	Çankırı	Hâkim	
40194	Serkan ÇAĞLAYAN	Seydişehir	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	
40210	Ahmet ODABAŞ	Çaycuma	Hâkim	
40214	Muhammet KARACA	Buldan	Hâkim	
40249	Kemal SUBAŞI	Ardahan	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	
40266	Hasan Ertuğrul ŞAHİN	Emirdağ	Hâkim	
40300	Ahmet KALPAK	Adıyaman	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	

40303	Halil ÖKDEM	Alaşehir	Hâkim
40304	Ahmet Nazmi ALP	Artvin	Hâkim
40312	Mehmet EROL	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
40317	Mithat DOKUR	Şanlıurfa	Hâkim
40337	Ayhan KULA	Kozan	Hâkim
40449	Metin ULUSAL	Dinar	Hâkim
40955	Uğur OCAK	Ereğli (Konya)	Hâkim

SAVCI SINIFI

<u>Sicil No</u>	<u>Adı ve Soyadı</u>		<u>Görev Yeri</u>	<u>Ünvanı</u>
22037	Veysel YILMAZ	Aksaray	Cumhuriyet Savcısı	
25593	Necmettin GÜLER	Çorlu	Cumhuriyet Savcısı	
28348	Ahmet DEMİRHÜYÜK	Silivri	Cumhuriyet Savcısı	
36901	Sezer BİNAY	Hayrabolu	Cumhuriyet Savcısı	
40392	Hikmet GÜRBÜZ	Çubuk	Cumhuriyet Başsavcısı	
37290	Rağıp TEPEDÜZÜ	Bergama	Cumhuriyet Savcısı	
38699	Bülent YENİGÜN	Yargıtay	Cumhuriyet Savcısı	
38736	Rasim KARAKULLUKCU	Erzurum	Cumhuriyet Savcısı	
38833	Metin ASLAN	Kocaeli	Cumhuriyet Savcısı	
39531	Mustafa Aslan BATI	Kalecik	Cumhuriyet Savcısı	
39580	Feridun KABADAYI	Bodrum	Cumhuriyet Savcısı	
39804	Mesut Erdiñ BAYHAN	Beyoğlu	Cumhuriyet Savcısı	
39969	Zekeriya ŞEN	Üsküdar	Cumhuriyet Savcısı	
39997	Ulvi KARDEŞ	Rize	Cumhuriyet Savcısı	
40123	Mehmet Ali DİVARCI	Akhisar	Cumhuriyet Savcısı	
40137	Mustafa YAPICI	Mardin	Cumhuriyet Savcısı	
40174	Mustafa KAZANKAYA	Tire	Cumhuriyet Savcısı	
40183	Mevlüt KISIR	Düzce	Cumhuriyet Savcısı	
40203	İsa ALTIN	Honaz	Cumhuriyet Savcısı	
40306	Şehmus ERNAS	Kandıra	Cumhuriyet Başsavcısı	
40313	Aydın CAN	Amasra	Cumhuriyet Savcısı	
40314	Mustafa YAĞIZ	Sandıklı	Cumhuriyet Başsavcısı	
40316	Habip ATAK	Niğde	Cumhuriyet Savcısı	
40320	Cengiz AKGÜL	Alaşehir	Cumhuriyet Savcısı	
40327	Kenan YILDIRIM	Gediz	Cumhuriyet Savcısı	

İDARİ YARGI

<u>Sicil No</u>	<u>Adı ve Soyadı</u>		<u>Görev Yeri</u>	<u>Ünvanı</u>
38453	Bilal Tamer ÇİÇEK	Erzurum	Vergi Mahkemesi Üyesi	
37849	Bülent Savaş GÜLER	Kayseri	Vergi Mahkemesi Üyesi	
38450	Gönül SAYIN	Danıştay	Tetkik Hâkimi	

[R.G. 7 Mayıs 2008 – 26869]

 İçindekilere dön

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci maddesine göre 2 yıllık yükselme sürelerini aldıkları aylıkta Nisan 2008 dönemi sonuna kadar bitiren adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılar ile idari yargı hâkimlerinin adlarını belirtir listeler 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 22 nci maddesi gereğince aşağıda gösterilmiştir.

Sürelerini doldurdıkları halde bu listede adlarını bulamayanlar ilan tarihinden itibaren otuz gün içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı olarak başvurmak sureti ile durumlarının yeniden incelenmesini isteyebilirler.

ADLÎ YARGI
A - HÂKİM SINIFI

<u>Sicil No</u>	<u>Adı ve Soyadı</u>	<u>Görev Yeri</u>	<u>Unvanı</u>
2. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
38796	Hacer AVŞAR	Karaman	Hâkim
39505	Davut BEDİR	İstanbul	Hâkim
39510	Selami DURAK	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39522	Dr. Selami TURABİ	Karacabey	Hâkim
39523	Mesut ORTA	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
39537	Ekrem SEVİMLİ	Sultanhisar	Hâkim
39551	Mehmet HAMZAÇEBİ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39553	Cengiz SERT	Rize	Hâkim
39567	Oğuzhan YAŞAR	Alanya	Hâkim
39574	Yüksel ÇAKIR	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
39577	Hakan DEDE	Diyarbakır	Hâkim
39602	Muzaffer İREN	Erzurum	Hâkim
39679	Recep KALKAN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39680	Ergün ŞAHİN	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
39688	Cengiz SARI	Zonguldak	Hâkim
39708	Dursun Fatih KABASAKAL	Kozan	Hâkim
39723	Akif BİLMEN	İpsala	Hâkim
39735	Eşref AKSU	Van	Hâkim
39740	Bayram ŞEN	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39789	Yıldırım KAYIR	Honaz	Hâkim
39802	Ekrem ÇETİNTÜRK	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
39803	Haşim ÖZAYDIN	Çumra	Hâkim
39839	Çağan HANİMLİ	Mut	Hâkim
39841	Burhan ALICI	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
39889	Faris KARAK	Bodrum	Hâkim
39902	Canel RÜZGAR	Cumayeri	Hâkim
39954	Serdar MUTTA	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39961	Servet YETİM	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39979	Fatma TÜRKER	Mardin	Hâkim
39988	Ömer Serdar ATABEY	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
40006	Atilla SUBAŞI	Boyabat	Hâkim
40009	Ramazan BOZTEPE	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40018	Kadir ABDİİMAMOĞLU	Maça	Hâkim
40025	İhsan AKGÜL	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40047	Yusuf SEVİMLİ	Kaynarca	Hâkim
40049	Muhammer TÜZÜVCÜ	Giresun	Hâkim
40055	Mehmet UĞURBAŞ	Sungurlu	Hâkim
40069	Dursun Ali GÜNDOĞDU	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi

40109	Celalettin DÖNMEZ	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
40129	Faruk ŞENER	Düzce	Hâkim
40145	Şükrü GÖKOĞLU	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
40156	Mustafa KAHYA	Şırnak	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
40200	Ömer Faruk TÜFEK	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40209	Gazi YILDIRIM	Yüksekova	Hâkim
40211	Nuray OĞUZER	Bandırma	Hâkim
40248	Sıtkı Hasan SÖYLEMEZOĞLU	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
40258	Meral ÜNEL	Kırklareli	Hâkim
40262	Cuma ÖZTÜRK	Osmaniye	Hâkim
40311	Yalçın ÖKTEN	Borçka	Hâkim
40325	Mehmet Adnan KAPLAN	Afşin	Hâkim
40446	Yusuf ALTUN	Dörtyol	Hâkim
41164	Muammer YOKUŞ	Reyhanlı	Hâkim
41400	Mustafa Dinçer ŞENTÜRK	Midyat	Hâkim
41407	Hüseyin ULUÇAY	Erzin	Hâkim
41413	Halit ÇAVUŞ	Ergani	Hâkim
42178	Tülay ŞAFAK	Eceabat	Hâkim
39480	Esmâ AKSOY	Dalaman	Hâkim
39501	İlyas PEHLİVAN	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
39509	Ömer SEVGİLİOCAK	Diyarbakır	Hâkim
39526	Cengiz OTACI	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39528	Ahmet ÖZGÜNGÖR	Türkiye Adalet Akademisi	Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı
39548	Bilal POLAT	Araklı	Hâkim
39561	Mustafa SARIGEDİK	Ermenek	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39579	Mustafa GÜRBÜZ	Boğazlıyan	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39626	Ali ÖZEL	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39639	Necdet ARSLAN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39690	İsmail SEZGİN	Çankırı	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39691	Hüseyin GÜNAY	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39730	Hikmet ŞEN	Gümüşhane	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39776	Ahmet KORKMAZ	Bafra	Hâkim
39792	Havva GÜRGEN	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
39823	Sinan AKDOĞAN	Dursunbey	Hâkim
39838	Vahdettin TOKLUCU	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39856	Köksal ÇELİK	Bafra	Hâkim
39862	Hasan ÜNAL	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39920	Mehmet BELEÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39936	Süreyya SAYGIN	Aksaray	Hâkim
39942	Halil İbrahim KAYI	Söğüt	Hâkim
39963	Hasan ŞAHİN	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
39976	Turan AÇIKMEŞE	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi

39989	Fatih AKÇAY	Iğdır	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
40000	Mehmet ÇEKİÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40029	Kazım KAHYAOĞLU	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
40032	Uğur AKBULUT	Siirt	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
40176	Nihat ULUSU	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
40180	Mesut ÖZCAN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
40228	Yusuf BULUT	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40239	Hakkı ÖZLÜ	Ödemiş	Hâkim
40245	Canan ÖNDER	Seydişehir	Hâkim
3. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
39907	Gül ÇALIK	Çubuk	Hâkim
40175	Pınar UYGUR	Keşan	Hâkim
40745	Osman TONTA	Lüleburgaz	Hâkim
40759	Aydın KARABIYIK	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40766	İlhan ACAR	Gazipaşa	Hâkim
40767	Doğan AĞIRMAN	Taşköprü	Hâkim
40769	Hasan KAHYAOĞLU	İvrindi	Hâkim
40770	Mehmet TEKMEK	Ceyhan	Hâkim
40778	Recep EŞİM	Çaycuma	Hâkim
40780	Nursel KAYA	Germencik	Hâkim
40781	Züriyet AKGÜL	Ayvalık	Hâkim
40782	Özcan ÖZBEY	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40783	Mustafa ŞENEL	Ereğli (Konya)	Hâkim
40785	Yasemin ÖZTÜRK	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40787	ÇALIŞAL		
40787	Oktay BURAKGAZİ	İmamoğlu	Hâkim
40788	Pınar BAŞARAN	Körfez	Hâkim
40790	İbrahim KOLCU	Ardahan	Hâkim
40792	Yahya PASLI	Susurluk	Hâkim
40794	Bahtiyar ÇOLAK	Birecik	Hâkim
40795	Mustafa ZEYBEK	Acıpayam	Hâkim
40796	Ahmet YILDIZELİ	Devrek	Hâkim
40799	Kerim KELEŞ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40801	Rukiye KARAKAŞ	Van	Hâkim
40804	Kemal AKSAKAL	Nizip	Hâkim
40806	Salih DOĞAN	Sındırgı	Hâkim
40808	Cuma AFŞAR	Yerköy	Hâkim
40809	Salim KÜÇÜK	Gömeç	Hâkim
40811	Şuayip ARSLAN	Alaca	Hâkim
40821	Bülent ÖZTOP	Muratlı	Hâkim
40824	İsmail AKSEL	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40829	Nahit GEZGİN	Borçka	Hâkim
40831	Nilay BAHÇECİ	Saruhanlı	Hâkim
40832	YILDIZBAKAN		
40832	Ramazan AKYILDIZ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40846	Yılmaz ÇINAR	Beşikdüzü	Hâkim
40849	Seyfettin MERMERCİ	Salihli	Hâkim
40850	Mustafa Ümit ÇOKRAK	Bayburt	Hâkim

40854	Sevinç BİLHAN IŞIK	Sivrihisar	Hâkim
40858	Engin BEDİR	Tavşanlı	Hâkim
40862	Oğuzhan KARAHAN	Osmaneli	Hâkim
40863	Atif MOĞULKOÇ	Vezirköprü	Hâkim
40866	Meryem AYDIN	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40867	Özgül KAYA	Torbalı	Hâkim
40869	Abdurrahman GÜN	Çerkeş	Hâkim
40871	Faruk FİDAN	Ceyhan	Hâkim
40872	Türkay SAĞLAM	Fındıklı	Hâkim
40876	Ahmet AVCI	Birecik	Hâkim
40877	Bünyamin ESEN	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40879	Murat SAZ	Acıpayam	Hâkim
40886	Berna DÖNMEZ	Datça	Hâkim
40897	Mehmet TAŞDEMİR	Of	Hâkim
40900	Mustafa ŞAHİN	Kadirli	Hâkim
40901	Yılmaz ŞENGÜL	Çumra	Hâkim
40906	Şaban KAZDAL	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
40912	Erdoğan SARAÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40913	Ayşe BOLAÇ YALÇIN	Manavgat	Hâkim
40914	Suat ALACA	Hacıbektaş	Hâkim
40915	Mecnun TÜRKER	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40916	Filiz TÜRKAY	Adıyaman	Hâkim
40919	Veysel ASLAN	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40922	Servet SAĞLAM	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40923	Metin KÜÇÜK	Sungurlu	Hâkim
40924	Erdinç YILMAZ	Çal	Hâkim
40933	Bülent KOÇ	Çaycuma	Hâkim
40936	Uğur Güçlü ALTINTAŞ	Ulukışla	Hâkim
40937	Ali Murat ERKOÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40938	Ahmet ALBAYRAK	Çan	Hâkim
40940	Hakan TÜRKÖN	Saray (Tekirdağ)	Hâkim
40942	Celal PEKER	Uzunköprü	Hâkim
40944	Mesut BİLEN	İskenderun	Hâkim
40950	Numan ACAR	Emirdağ	Hâkim
40951	Arzu SOFU KARAKAYA	Eğirdir	Hâkim
40958	Sezer SÖYLEMEZ	Bozyazı	Hâkim
40961	Ali Ramazan BİLGİSİÇOK	İslahiye	Hâkim
40969	Hilal KAYA	Marmaris	Hâkim
40970	Ramazan ÖZER	İmamoğlu	Hâkim
40972	Mustafa ÇALIŞKAN	Alaplı	Hâkim
40974	Ali Rıza MUTLU	Ula	Hâkim
40975	Hakan ÖZDEŞ	Erzin	Hâkim
40977	Alime DEMİRKAN BAYEZİT	Turhal	Hâkim
40978	Veli ÖZTÜRK	Savaştepe	Hâkim
40985	Gürdal ERGÜN	Marmaris	Hâkim
40987	Tuba Yaprak GÜNAY	İğdır	Hâkim
40989	Yeşim KAYALI GÖNEN	Doğubayazıt	Hâkim
40991	Namık GENEL	Avanos	Hâkim
40993	Turhan KÖK	Düzce	Hâkim

40995	Caner EROKTAY	Honaz	Hâkim
40999	Muhsin YATAĞAN	Kdz.Ereğli	Hâkim
41000	Mehmet Beyhan SEÇKİN	Düziçi	Hâkim
41004	İbrahim LORASDAĞI	Sarıgöl	Hâkim
41006	Abdullah TANRIVERDİ	Gümüşhacıköy	Hâkim
41009	Ünal BOZDAĞ	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
41012	Nevzat YÖRÜK	Elmalı	Hâkim
41016	Cihan SAN	Polatlı	Hâkim
41020	Handan ÖREN	Karamürsel	Hâkim
41029	Fatih AYKAÇ	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
41032	Mahmut KÖSE	Oltu	Hâkim
41040	Cemil Kürşat TÜRKMEN	Niksar	Hâkim
41041	Arif KAPKARA	Keşap	Hâkim
41043	Kenan GÜNEY	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
41045	Yasemin PAYAM YILMAZ	Vezirköprü	Hâkim
41046	İhsan SARTIK	Amasra	Hâkim
41048	Bilal UYSAL	Karapınar	Hâkim
41050	İsmigül ÇIRPI	Alanya	Hâkim
41051	Mehmet KÖSE	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
41055	Hatice TÛLÛOĞLU BAŞTUGAN	Sultanhisar	Hâkim
41056	Ersagun Yavuz ERYILDIZ	Yalvaç	Hâkim
41057	Metin ERDAĞ	Kilis	Hâkim
41059	Yusuf BULUT	Görece	Hâkim
41067	Ali Osman SAMSA	Siverek	Hâkim
41070	Bahattin YURT	Vize	Hâkim
41071	Zülfikar ALTINYÜZÜK	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
41072	İlker YILMAZ	Emirdağ	Hâkim
41074	Serhat BULUT	Pasinler	Hâkim
41081	Yusuf ÖZGAN	Marmaraereğlisi	Hâkim
41083	Nedim ACU	Malkara	Hâkim
41087	Adnan BUDAK	Turhal	Hâkim
41094	Hüseyin ÇELEBİ	Erciş	Hâkim
41096	Uğur ÖZENİR	Cihanbeyli	Hâkim
41100	Aynur ÖZTOPRAK	Havsa	Hâkim
41101	Selçuk Uğur ÖZDEMİR	Akyazı	Hâkim
41107	Emel BİLGİN ÇELEBİ	Çayeli	Hâkim
41110	Olca GÛL	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
41113	Ali Mustafa KUZUGÛDEN	Dinar	Hâkim
41114	Duygu SÛZER	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
41115	Bekir ÇAĞLAR	Kırıkhan	Hâkim
41119	Erol BAŞKÖK	Kestel	Hâkim
41120	Saime CAN İMRE	Kahramanmaraş	Hâkim
41122	Cengiz ATAŞ	Tarsus	Hâkim
41126	Rıfat TURANLI	Ardahan	Hâkim
41127	Celalettin ÇETİN	Tunceli	Hâkim
41129	Neşet KOCAMAN	Karaman	Hâkim
41130	Hasan GÛNGÖR	Dört Yol	Hâkim

41131	Ertuğrul AYAR	Hınıs	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
41432	Yıldırım ŞAFAK	Vakfikebir	Hâkim
41437	Barış Rauf SAKALLI	Doğubayazıt	Hâkim
41450	Neşet UÇAKCIOĞLU	Elmalı	Hâkim
41883	Ahmet GÖZTAŞ	Hınıs	Hâkim
41897	Taner AKINCI	Çine	Hâkim
41977	Mehmet Selçuk OĞUZMERT	Bor	Hâkim
41993	Güven ELÇİM	Alaçam	Hâkim
42064	Yılmaz ÇİMŞİR	Akyazı	Hâkim
42082	Metin SOYAL	Boğazlıyan	Hâkim
42094	Erkan ŞİMŞEK	Buldan	Hâkim
42110	Ramazan DEMİRYÜREK	Mahmudiye	Hâkim
42111	Necati DAŞTAN	Ordu	Hâkim
42146	Erhan ASİLSOY	Kaman	Hâkim
42173	Murat TOLAN	Kulu	Hâkim
42263	İsmail GÜRSOY	İncirliova	Hâkim
42264	Harun YÜKSEL	Didim (Yenihisar)	Hâkim
42692	Fahrettin KAYA	Selendi	Hâkim
42712	Murat GÖNÜLDURU	Özalp	Hâkim
40774	İbrahim ÖZBEK	Eşme	Hâkim
40835	Kutlu YAMAN	Karaman	Hâkim
41970	Fatih ÖNDER	Dört Yol	Hâkim
4. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
41075	Gülay ERTAŞ	Siirt	Hâkim
42063	Ali ASLANTAŞ	Erbaa	Hâkim
42346	Yasin VALACIK	Salıpazarı	Hâkim
42349	Mustafa KEÇELİ	Yunak	Hâkim
42350	Emine ERDOĞAN	Atabey	Hâkim
42354	İbrahim KAYABAŞI	Suluova	Hâkim
42363	Sultan GÜMÜŞ	Siverek	Hâkim
42367	Galip BÜTÜN	Mihallıççık	Hâkim
42369	Atilla DARI	Nurdağı	Hâkim
42372	Kürşat KÖYLÜ	Şarkışla	Hâkim
42373	Özgür Mustafa DÜLGER	Şefaattli	Hâkim
42374	Adem YEŞİLKAYA	Elbistan	Hâkim
42375	Metin EFE	Darende	Hâkim
42381	Emin KAYA	Boyabat	Hâkim
42393	Nuh TAŞDELEN	Bayat (Çorum)	Hâkim
42395	Dursun ÇAKIL	Kovancılar	Hâkim
42396	Yücel ARSLAN	Kamu İhale Kurumu (İnsan Kaynakları Dairesi Başkanlığı)	Hâkim
42399	Mustafa ÇOLAKER	Bitlis	Hâkim
42400	Hamit YELKEN	Savaştepe	Hâkim
42409	Ali GÜNİNDİ	İğdır	Hâkim
42413	Bülent GÖKSOY	İncesu	Hâkim
42416	Hamza EMRE	Kavak	Hâkim
42418	Aslı SAYDAM	Tatvan	Hâkim
42420	Yasemin BAŞ	Keskin	Hâkim

42421	Zeynel Umut YILMAZ	Kurucaşile	Hâkim
42428	Ali Bekir EVİM	Mahmudiye	Hâkim
42429	Hülya AVCI DAĞ	Sarayönü	Hâkim
42432	Hakan ÖZTATAR	Finike	Hâkim
42436	Ayhan ARDUÇ	Çerkezköy	Hâkim
42437	Gökberk SUNAL	Senirkent	Hâkim
42444	İbrahim KOCAOĞUL	Gelendost	Hâkim
42447	Alpaslan MAMAK	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
42455	Gülşah HACİÖMEROĞLU ÖZTOPRAK	Avanos	Hâkim
42457	Murat VİRAN	Dursunbey	Hâkim
42465	Zühal İŞGÖREN	Kızıltepe	Hâkim
42471	Emrah APAYDIN	Şarkikaraağaç	Hâkim
42472	İbrahim CANSIZ	Şarkışla	Hâkim
42473	Erol KAPLAN	Kağızman	Hâkim
42481	Ulaş BURAN	Muş	Hâkim
42488	Yasemin KARABİDEK	Haymana	Hâkim
42490	Erdoğan ÇİÇEK	Erbaa	Hâkim
42491	Ercan ÖZKAN	Doğanhisar	Hâkim
42498	Cem ÇELİK	Yenice (Karabük)	Hâkim
42502	Mustafa ŞEN	Mesudiye	Hâkim
42503	Durmuş ÖZDEMİR	Pozantı	Hâkim
42506	Sefa ŞİŞMAN	Alaplı	Hâkim
42510	Üzeyir ŞENDİL	Divriği	Hâkim
42512	Serhat BENLİ	Çermik	Hâkim
42515	Hasan KAYA	Germencik	Hâkim
42516	Mehmet KÜSMÜŞ	Kadirli	Hâkim
42520	Oğuz DİK	Gölmarmara	Hâkim
42524	Yavuz PARLAK	Araç	Hâkim
42535	Şaban GÜVEN	Varto	Hâkim
42540	Aydın ŞİMŞEK	Iğdır	Hâkim
42551	İbrahim ÖZDOĞAN	Eğil	Hâkim
42555	Asil AYDIN	Emirdağ	Hâkim
42557	Ali TOPALOĞLU	Kelkit	Hâkim
42559	Vedat B.KURT	Ceylanpınar	Hâkim
42562	Kenan TÜRK	Midyat	Hâkim
42569	Esra ATLI ERTÜRK	Çivril	Hâkim
42578	Mehmet Selim EREN	Aydıncık (Mersin)	Hâkim
42579	Seda DUYSAK FİDAN	Araç	Hâkim
42584	Bilal ÇAL	Çiftlik	Hâkim
42585	Zehra Hilal BİLGİN	Simav	Hâkim
42594	Faruk ERDOĞAN	Muradiye	Hâkim
42595	Alpay GENÇER	Erciş	Hâkim
42597	Mehmet DUMAN	Adilcevaz	Hâkim
42606	Mümin ŞEN	Akçakoca	Hâkim
42609	Yücel DAĞDELEN	Kangal	Hâkim
42612	Pınar KABAOĞLU KILIÇ	Beyşehir	Hâkim
42615	Gökhan TURHAN	Ulubey (Uşak)	Hâkim
42619	Salih Emre NUROĞLU	Çaycuma	Hâkim
42624	Arif GÜMÜŞSOY	Göksun	Hâkim
42628	Cengiz DEĞİRMENCİ	Hafik	Hâkim

42629	Mustafa Kemal KIZILELMA	Koçarlı	Hâkim
42635	Mehmet TURAN	Ovacık (Karabük)	Hâkim
42647	Fatma BABAYİĞİT	Devrek	Hâkim
42648	Fatma DEMİRCİ	Çaycuma	Hâkim
42656	Özgür KARADAĞ	Çelikhan	Hâkim
42660	Mehmet Adil SARAÇOĞLU	Akçadağ	Hâkim
42667	Tubanur AKKAYA	Van	Hâkim
42671	Arzu KARAKÜLAH	Turhal	Hâkim
42674	Emine Dilek YILDIRIM	Karapınar	Hâkim
42696	Nurettin DALGIÇ	Malazgirt	Hâkim
42700	Cihan KAHRAMAN	Van	Hâkim
42710	Erdem DOĞAN	Van	Hâkim
43153	Barış KARAKUŞ	Tefenni	Hâkim
98126	Emine AKÇAKOCA	Develi	Hâkim

5. derecede terfi sürelerini bitirenler:

92503	İbrahim SEPETLER	Bozova	Hâkim
92504	Galip AKPINAR	Havran	Hâkim
92511	Barış ERDOĞAN	Ardeşen	Hâkim
92529	Elif ALIŞ AKTEPE	Ağrı	Hâkim
92541	Kazım Engin KARACA	Göynük	Hâkim
92548	Barbaros BOZKURT	Altınekin	Hâkim
92565	Ali CEYLAN	Tekman	Hâkim
92580	Şerife ŞAHİN	Kale (Denizli)	Hâkim
92592	Erhan KARAKAYA	Keban	Hâkim
92612	Ali İhsan İPEK	Kale (Denizli)	Hâkim
92634	Selami YILMAZ	Yusufeli	Hâkim
94978	Deniz YURDAKUL	Korkuteli	Hâkim
105006	Hasan ÖZTÜRK	Ulubey (Uşak)	Hâkim
107679	Mahmut KIRA	Genç	Hâkim
107713	Abdurrahman SAKAR	Sandıklı	Hâkim

6. derecede terfi sürelerini bitirenler:

97941	İnci NASÖZ	Domaniç	Hâkim
98072	Türker ÖZMEN	Çatak	Hâkim
98106	Muhlise YILMAZ	Ermenek	Hâkim
98141	Türkan HALICI	Artova	Hâkim
104905	Ercan ŞAHİN	Çüngüş	Hâkim
107715	Ethem ÖZKAN	Şaphane	Hâkim
107729	Nilgün ŞAHİN	Aksaray	Hâkim

7. derecede terfi sürelerini bitirenler:

104707	Ali Efendi KIRMIZI	Tonya	Hâkim
104805	İsmail SARI	İncesu	Hâkim
104863	Hikmet YILDIRIM	Keban	Hâkim

8. derecede terfi sürelerini bitirenler:

104678	İlhan ŞENGÜL	Güney	Hâkim
107077	Aydın DEMİRAL	Çaldıran	Hâkim
107310	Elif GÜNEY	Nizip	Hâkim
107318	Fazıl ALTINORDU	Bahçesaray	Hâkim
107319	Mücahit ARDUÇ	Saimbeyli	Hâkim
107321	Cihat ARSLAN	Pazaryeri	Hâkim
107324	Alibey DİKİLİ	Kıbrısçık	Hâkim

107329	Zeynep ığdem HAMURCU	Hizan	Hâkim
107331	Emine Selma ÇELEBİ	Viranşehir	Hâkim
107332	Murat BİLGE	Çıldır	Hâkim
107333	Nursel BEDİR	Tavşanlı	Hâkim
107338	Derya TOPÇU	Tortum	Hâkim
107339	Hakan TOPUAR	Beşiri	Hâkim
107341	Mecit ÇELEBİ	Sarız	Hâkim
107343	Mustafa Saffet ÇAKAR	Akyaka	Hâkim
107344	Metin ÇAKAR	Pasinler	Hâkim
107346	Hüseyin ÖNER	Palu	Hâkim
107347	Hasan ÖZDEMİR	Silvan	Hâkim
107349	Fatma Türkan KAMIŞ	Akyazı	Hâkim
107351	Dilek KUNDAKCI	Demirci	Hâkim
107352	Can Sibel MERAL	Aşkale	Hâkim
107354	Dursun ARSLAN	Hozat	Hâkim
107355	Sinan ARMAĞAN	Pazarcık	Hâkim
107360	Ferhat GÖL	İli	Hâkim
107361	Coşkun GÖK	Halfeti	Hâkim
107362	Gülüşan GENÇ	Horasan	Hâkim
107365	Mustafa BAŞARI	Koyulhisar	Hâkim
107368	Cemil AKAN	Feke	Hâkim
107374	Esra DEMİR	İkizce	Hâkim
107377	Muhammed Ramazan AKSOY	Solhan	Hâkim
107378	Ayvaz CEBRE	Altıntaş	Hâkim
107380	İlkay AYDIN	Gölova	Hâkim
107383	Burcu SEVİNÇ	Harran	Hâkim
107384	Cafer AKPINAR	Şefaati	Hâkim
107385	Huriye AFŞAR ŞENER	Gürpınar	Hâkim
107388	Hatice ADIYAMAN ÜSTÜNEL	Karaisalı	Hâkim
107389	İbrahim AÇAR	İskilip	Hâkim
107390	Selma ACAR	Kırklareli	Hâkim
107392	Fatma Gözde TOPTİMUR	İslahiye	Hâkim
107398	Murat TAŞLITEPE	İdil	Hâkim
107401	Cihangir YILDIZ	Gercüş	Hâkim
107402	Habibe ERTUĞRUL	Besni	Hâkim
107415	Taner ŞENTÜRK	Aralık	Hâkim
107419	Melek DURSUN	Digor	Hâkim
107424	Firdes ELMAAL GÖBEKÇİ	Kiraz	Hâkim
107428	İsmet GÜVEN KAYAŞ	Viranşehir	Hâkim
107429	Esra ALADAĞ	Oltu	Hâkim
107432	Filiz KARADERE	Araklı	Hâkim
107434	Mehmet Atıf ÖZTÜRK	Yazıhan	Hâkim
107445	Regaip UYAN	Kırıkhan	Hâkim
107447	Ersin TURSUN	Sarıgöl	Hâkim
107448	Tolga TOMBAK	Dicle	Hâkim
107453	Gonca TİRYAKİ	Gölbaşı (Adıyaman)	Hâkim
107454	Meryem ŞENYÜZ AKSOY	Yenice (Karabük)	Hâkim

107456	Özlem EREN	Hüyük	Hâkim
107457	Kerim ERSOY	Çatalzeytin	Hâkim
107458	Ferhat EROL	Çemişgezek	Hâkim
107460	Halil İbrahim KARGI	Horasan	Hâkim
107466	Cemil KOTUK	Tekkeköy	Hâkim
107469	Derya KURT	Bor	Hâkim
107470	Yusuf Emre KÖSE	Taşlıçay	Hâkim
107474	Esra ATABEYOĞLU	Kula	Hâkim
107475	Aslı ATALAY	Doğubayazıt	Hâkim
107478	Sevda AYDIN	Eskil	Hâkim
107479	Kevser TEMİZ	Şırnak	Hâkim
107484	Mine YÜCEL KARS	İğdır	Hâkim
107486	Mahmut ERCAN	Akçakale	Hâkim
107488	Turan KULOĞLU	Alanya	Hâkim
107489	Berrin YAPICIOĞLU	Diyadin	Hâkim
107492	Can YAVUZ	Arpaçay	Hâkim
107496	Aslı GÜNDÜZ	Hekimhan	Hâkim
107498	Emre ÖZTÜRK	Aladağ	Hâkim
107504	Erdal GÜRCÜ	Dereli	Hâkim
107505	Alptekin KÜÇÜKİNCE	Diyadin	Hâkim
107507	Fethullah MUŞTALI	Nazilli	Hâkim
107509	Mehmet KUMAK	Olur	Hâkim
107510	Afife Betül KÖK	Tefenni	Hâkim
107511	Selim DOĞANAY	Karhova	Hâkim
107514	Hafize YAVUZ	Akçakoca	Hâkim
107518	Volkan ULUSOY	Yumurtalık	Hâkim
107520	Esat ESATOĞLU	Ortaköy (Çorum)	Hâkim
107521	Fatih Serdar KÖKEN	Erdek	Hâkim
107522	Seyit Sezai DUMAN	Yahyalı	Hâkim
107525	Elif ÇELİKDEMİR ANKITCI	Havza	Hâkim
107526	Muhammed Emrah TANYILDIZI	Beytüşşebap	Hâkim
107527	Özlem HAS	Gerede	Hâkim
107528	Banuhan DALKILIÇ	Ergani	Hâkim
107529	Mehtap ALÇİÇEK	Erzurum	Hâkim
107530	Halis KARATOMAS	Arguvan	Hâkim
107532	Aysun AKCEVİZ	Adiyaman	Hâkim
107534	Hülya ÇANCI	Hazro	Hâkim
107535	Ceylan CEYLAN BALTALI	Daday	Hâkim
107537	Harun BAYRAM	Doğanhisar	Hâkim
107539	Derya SUD	Çerkezköy	Hâkim
107541	Sibel CENGİZ	Kozluk	Hâkim
107542	Neşe YÜKSEL TERCAN	Uluborlu	Hâkim
107543	Birdane ÖNGÜN	Doğubayazıt	Hâkim
107544	Mehmet ÜNVER	Çukurca	Hâkim
107547	Sefa ÇINAR	Karasu	Hâkim
107548	Nermin BEYAZİTOĞLU	Sarıveliler	Hâkim
107554	Ayşegül KARAKUŞ	Manavgat	Hâkim
107555	Ülkü KANDEMİR	İmranlı	Hâkim
107558	Muhammet Turgay	Karakoçan	Hâkim

	BAŞKAN		
107562	Özkan KARAELEMA	Eflani	Hâkim
107566	Zuhal İLHAN	Kadirli	Hâkim
107568	Yıldız GÜRZSOY	Altınözü	Hâkim
107569	Emrullah ŞEKERCİ	Başkale	Hâkim
107571	İbrahim KAYA	Bozova	Hâkim
107574	Serpil DOĞAN	Enez	Hâkim
107575	Özgür KAÇAK	Hani	Hâkim
107576	Gülçiçek KARADENİZ	Yıldızeli	Hâkim
107581	Elçin TAŞ	Lalapaşa	Hâkim
107583	Ayşe Gül ŞİMŞEK	Gerger	Hâkim
107584	Günseli DEMİRCİ	Suruç	Hâkim
107585	Nurcan GÜMÜŞ	Sivaslı	Hâkim
107588	Sevil ÇALIŞKAN	Küre	Hâkim
107593	Nurettin DOĞRU	Saray (Van)	Hâkim
107594	Gülden YAMANDIR KILIÇ	Pervari	Hâkim
107595	Cengiz DOĞAN	Eskipazar	Hâkim
107596	Aylin DİŞBUDAK	Ağrı	Hâkim
107599	Harun AKCA	Hassa	Hâkim
107600	Sait ÖZDEMİR	Erzurum	Hâkim
107602	Emel ALTUN	Pamukova	Hâkim
107604	Havva AŞILI	Maçka	Hâkim
107606	Murat ÖZER	Alanya	Hâkim
107611	Aylin ALKILINÇ	Diyarbakır	Hâkim
107619	Sefer ÖZER	Şalpaazarı	Hâkim
107622	Tülin BEKRİ	Kemah	Hâkim
107623	Hümevra DURAN	Kuluncak	Hâkim
107624	Kezban Esra ÖZDEN	Gündoğmuş	Hâkim
107627	Çelebi YILMAZ	Cide	Hâkim
107628	Çetin KOÇAK	Yunak	Hâkim
107629	Zafer KOÇ	Felahiye	Hâkim
107630	Murat SOPACI	Mazgirt	Hâkim
107631	Hüseyin SABUNCUOĞLU	Ilgaz	Hâkim
107634	Nihal KILIÇ	Akçakale	Hâkim
107635	Murat KILINÇ	Ömerli	Hâkim
107636	Tarık Fırat KÖROĞLU	Torul	Hâkim
107637	Feyza İNAL KURT	Gediz	Hâkim
107638	Muazzez TİRYAKİ	Savur	Hâkim
107640	Muammer KOÇ	Araban	Hâkim
107641	Kadir TANRIKULU	Yayladağı	Hâkim
107644	Fatih SOYSAL	Baskil	Hâkim
107645	Nergiz YÜKSEL	Babaeski	Hâkim
107647	Mehtap KARABULUT	Tufanbeyli	Hâkim
107650	Mehmet HAZAN	Demirköy	Hâkim
107651	Şule ATTİLA	Tuzluca	Hâkim
107652	Sema BİRİNCİ	Afşin	Hâkim
107654	Yaşar SARCAN	Bozkurt (Kastamonu)	Hâkim
107655	Burak KELOĞLU	Çüngüş	Hâkim
107657	Devrim YENİKOMŞUOĞLU	Kurtalan	Hâkim

107658	İnan YILMAZ	Altunhisar	Hâkim
107661	Mahir TAŞTİMUR	Kemaliye	Hâkim
107662	Selçuk ÜLGER	Gölyaka	Hâkim
107664	Ayşe Didem ÖZDEMİR AKCA	Erciş	Hâkim
107666	Akkız KARDEŞLER	Tercan	Hâkim
107669	Zeynep ATEŞ	Şanlıurfa	Hâkim
107671	Güldemet ALACA AYAN	Göle	Hâkim
107672	Aynur ARSLAN POLAT	Dazkırı	Hâkim
107674	Alper SAYKAL	Şiran	Hâkim
107695	Betül NAS GÜLOL	Ayancık	Hâkim
107718	Gökhan ÇELİKEL	Çınar	Hâkim
107755	Canan KÖKTEN	Bulanık	Hâkim
109429	Esra EKİZ	Yahyalı	Hâkim
109633	Ülviye Müjde TURSUN	Sarıgöl	Hâkim
109645	Ramazan KILINÇ	Mardin	Hâkim
109652	Ahmet TOKDEMİR	Şaphane	Hâkim
109714	Filiz TOSUN	Van	Hâkim
109804	Gözde KALIR	Malatya	Hâkim
111923	Ali CANBOLAT	Kangal	Hâkim

B - SAVCI SINIFI

2. derecede terfi sürelerini bitirenler:

38515	Sedat TAŞ	Tunceli	Cumhuriyet Savcısı
38830	Abdurrahman Hakan AVŞAR	Karaman	Cumhuriyet Savcısı
39486	Ahmet YIKILMAZ	Kemer	Cumhuriyet Savcısı
39493	Seyfullah ÇAKMAK	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
39513	Muhammet Emre EJDER	Anamur	Cumhuriyet Başsavcısı
39606	Hakan TURAL	Niksar	Cumhuriyet Başsavcısı
39611	Özkan GÜLTEKİN	İnebolu	Cumhuriyet Başsavcısı
39650	Mehmet Hakkı GÜRPINAR	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39672	Mustafa CEVHER	Fethiye	Cumhuriyet Savcısı
39724	Hakan DÜNDAR	Doğubayazıt	Cumhuriyet Başsavcısı
39733	İbrahim Ethem TATAR	Keskin	Cumhuriyet Savcısı
39750	Derya KARSLIOĞLU	Sinop	Cumhuriyet Savcısı
39773	Fatih ÖZKUL	Yargıtay	Cumhuriyet Savcısı
39787	Hasan CAN	Şereflikoçhisar	Cumhuriyet Başsavcısı
39917	Remzi DEVECİ	Çay	Cumhuriyet Savcısı
39929	Yılmaz ÇİFTÇİ	Gerede	Cumhuriyet Başsavcısı
39941	İsmail BÜYÜKGÜMÜŞ	Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığında (Görevli)	Cumhuriyet Savcısı
39953	Şeref GÜRKAN	Malatya	Cumhuriyet Savcısı
39964	Aydın TEZCAN	Yargıtay	Cumhuriyet Savcısı
39980	Seda YÜKSEL	Torbali	Cumhuriyet Savcısı
39996	Zekeriya BAYAZIT	Tunceli	Cumhuriyet Başsavcısı
40098	Ömer KARIŞIT	Elmalı	Cumhuriyet Savcısı
40108	Hasan Mutlu ALTUN	Yargıtay	Cumhuriyet Savcısı
40131	İsmail AYTAÇ	Körfez	Cumhuriyet Savcısı
40321	Harun ÖZCAN	Nevşehir	Cumhuriyet Savcısı

39484	İbrahim USTA	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
39552	Doğan Bülent BELLİ	Fethiye	Cumhuriyet Savcısı
39557	Ümit SADE	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39590	Serkan AĞALDAY	Boyabat	Cumhuriyet Savcısı
39597	Osman Nuri GÜLER	Tavşanlı	Cumhuriyet Başsavcısı
39603	Eşref KÖSE	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39622	İsmail TANDOĞAN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39673	Ahmet DEMİRYÜREK	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39701	Suat ECİT	Burhaniye	Cumhuriyet Savcısı
39717	Fuzuli AYDOĞDU	Karacabey	Cumhuriyet Savcısı
39725	Hüseyin ALAYBAY	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39847	Mehmet ÖKMEN	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
39851	Yunus GENÇ	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39852	Aziz TAKÇI	Bor	Cumhuriyet Başsavcısı
39861	Ümit Zafer ÇOLAK	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39905	Ahmet ERDİK	Kulu	Cumhuriyet Savcısı
39937	Bekir DURAN	Hınıs	Cumhuriyet Başsavcısı
39952	Ayhan BEDİRHAN	Urta	Cumhuriyet Savcısı
41481	Tayar ÖĞMEN	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
3. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
40764	Ferhat GÜVEN	Gümüşhacıköy	Cumhuriyet Savcısı
40768	Ramazan DİNÇ	Demre	Cumhuriyet Savcısı
40772	Sedat BAYRAK	Kahta	Cumhuriyet Savcısı
40773	Ahmet Hakan ÖZDEMİR	Aksaray	Cumhuriyet Savcısı
40775	Ozan KAYA	Ünye	Cumhuriyet Savcısı
40776	Ulvi KARASHAHİN	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40777	Mehmet ÖZEL	Karataş	Cumhuriyet Savcısı
40779	Mehmet ŞAHİN	Tunceli	Cumhuriyet Savcısı
40789	Mustafa ÇELENK	Tosya	Cumhuriyet Savcısı
40803	Serkan EROL	Bayramiç	Cumhuriyet Savcısı
40805	Hamza YOKUŞ	Artvin	Cumhuriyet Savcısı
40810	Nihat KARPINAR	Erzincan	Cumhuriyet Savcısı
40813	Orhan AYDIN	Silvan	Cumhuriyet Savcısı
40818	Ali EĞRİ	Kırıkhan	Cumhuriyet Savcısı
40826	Mehmet Ali ŞELLİ	Acıpayam	Cumhuriyet Savcısı
40836	Vural BALCI	Iğdır	Cumhuriyet Savcısı
40839	Hüseyin TUNCEL	Alaplı	Cumhuriyet Savcısı
40843	Mustafa Orhan BAĞÇALIK	Maçka	Cumhuriyet Savcısı
40848	Bayram BAYAR	Merzifon	Cumhuriyet Savcısı
40851	Hüseyin KOÇASLAN	Şarköy	Cumhuriyet Savcısı
40853	Ümit ARSLAN	İpsala	Cumhuriyet Savcısı
40855	Fikret GÖNEN	Doğubayazıt	Cumhuriyet Savcısı
40870	Ahmet ALTUN	Çay	Cumhuriyet Savcısı
40875	Ali PEHLİVANOĞLU	Kandıra	Cumhuriyet Savcısı

40878	Ahmet KAR	Doğubayazıt	Cumhuriyet Savcısı
40887	Yasin ARSLAN	Gömeç	Cumhuriyet Savcısı
40889	Nevzat BULUT	İmamoğlu	Cumhuriyet Savcısı
40890	Erdal YERDELEN	Bor	Cumhuriyet Savcısı
40893	Recep BENLİ	Karapınar	Cumhuriyet Başsavcısı
40896	Mahmut GÜNGÖR	Söğüt	Cumhuriyet Savcısı
40903	Sefa SUNA	Ceyhan	Cumhuriyet Savcısı
40905	Sinan TÜR	Korkuteli	Cumhuriyet Savcısı
40911	Uğurhan KUŞ	Dursunbey	Cumhuriyet Savcısı
40917	Olca ERGE	Körfez	Cumhuriyet Savcısı
40920	Erdinç SEV	Kınık	Cumhuriyet Savcısı
40930	Osman COŞKUN	Mut	Cumhuriyet Savcısı
40939	Levent KAYA	Araklı	Cumhuriyet Savcısı
40941	Bilal GÜMÜŞ	Siverek	Cumhuriyet Savcısı
40948	Aladdin DEMİR	Van	Cumhuriyet Savcısı
40953	Atilla Fahri TÜFEKÇİ	Malkara	Cumhuriyet Savcısı
40954	Seçil AKSU	Gelibolu	Cumhuriyet Savcısı
40963	Erdal DENİZLİ	Sivrice	Cumhuriyet Savcısı
40965	Murat ÖZCAN	Vize	Cumhuriyet Savcısı
40979	Gökhan KANGAL	Karabük	Cumhuriyet Savcısı
40982	Mehmet Nadir YAĞCI	Sarıgöl	Cumhuriyet Savcısı
40983	Hasan DÖNMEZ	Şırnak	Cumhuriyet Savcısı
41003	Mehmet Senar KOYUNCU	Mudanya	Cumhuriyet Savcısı
41011	Mustafa GÜNER	Yomra	Cumhuriyet Savcısı
41025	Tamer ÜNÜVAR	Tatvan	Cumhuriyet Savcısı
41027	Semih AKGÜN	Kaynarca	Cumhuriyet Savcısı
41030	Osman ÇETİNKAYA	Elmalı	Cumhuriyet Savcısı
41033	Mehmet DUMAN	Marmaraereğlisi	Cumhuriyet Savcısı
41035	Zafer HAZAR	Gölmarmara	Cumhuriyet Savcısı
41036	Tolga YAMALI	Silopi	Cumhuriyet Savcısı
41039	İrfan YILDIZ	Rize	Hâkim
41044	Oğuzhan KIR	Buldan	Cumhuriyet Savcısı
41047	Savaş UYSAL	Eğirdir	Cumhuriyet Savcısı
41054	Mehmet IŞIK	Sivrihisar	Cumhuriyet Savcısı
41058	Maruf TÜRKER	Mardin	Cumhuriyet Savcısı
41062	Adnan TOSUN	Yeşilyurt (Malatya)	Cumhuriyet Savcısı
41080	Murat DİZLE	Ayvalık	Cumhuriyet Savcısı
41085	Cahit GÜLEN	Havran	Cumhuriyet Savcısı
41092	Ramazan ARTUN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
41097	Murat İLHAN	Saray (Tekirdağ)	Cumhuriyet Savcısı
41104	Erdoğan GÜLEÇ	Ardeşen	Cumhuriyet Savcısı
41111	Murat YİĞİTER	Lapseki	Cumhuriyet Savcısı
41112	Mehmet Tufan YAĞCI	Edremit	Cumhuriyet Savcısı
41118	Murat ÜZÜM	Bitlis	Cumhuriyet Savcısı
41121	Ayşegül ERSEN	Beyşehir	Cumhuriyet Savcısı
41123	Aylin KIZILDERE	Elbistan	Cumhuriyet Savcısı
41134	Bülent CAN	Gürün	Cumhuriyet Savcısı
41136	Abdullah NAZSIZ	Safranbolu	Cumhuriyet Savcısı
41430	Abdulkerim ÇALIŞKAN	Marmaris	Cumhuriyet Savcısı
41876	Şükrü DURMUŞ	Bayburt	Cumhuriyet Savcısı

42056	Fahri TURAN	Mut	Cumhuriyet Savcısı
42076	Hasan SAYAR	Çemişgezek	Cumhuriyet Savcısı
42106	Şenol TAŞKALE	Bünyan	Cumhuriyet Savcısı
42127	Gürkan IŞIK	Ordu	Cumhuriyet Savcısı
42132	Salih UÇAR	Sarayönü	Cumhuriyet Savcısı
42142	Abdulhalim SAĞLAM	Orhaneli	Cumhuriyet Savcısı
42163	Fatih KARABACAK	Bozyazı	Cumhuriyet Savcısı
42164	Mustafa ADIYAMAN	Ulukışla	Cumhuriyet Savcısı
42262	Hasan ÖZÇELİK	Birecik	Cumhuriyet Savcısı
42684	Cengiz ŞAŞI	Sultandağı	Cumhuriyet Savcısı

4. derecede terfi sürelerini bitirenler:

42353	Yücel YAYLA	Kiraz	Cumhuriyet Savcısı
42359	Serkan TURAN	Doğanhisar	Hâkim
42361	Kıvanç ODABAŞIOĞLU	Ağlasun	Cumhuriyet Savcısı
42365	Utku Salih DİNÇER	Gümüşhane	Cumhuriyet Savcısı
42370	İbrahim IŞIKTAŞ	Kurşunlu	Cumhuriyet Savcısı
42386	Seyfullah İRK	Selendi	Cumhuriyet Savcısı
42402	Sabri ÇELİK	Yavuzeli	Cumhuriyet Savcısı
42406	Özkan KILIÇ	Pınarbaşı (Kayseri)	Cumhuriyet Savcısı
42422	Ayhan ALTUN	Yavuzeli	Cumhuriyet Savcısı
42423	Hüseyin GÜNAY	Emirdağ	Cumhuriyet Savcısı
42424	Nuri GÜL	Yeşilyurt (Malatya)	Cumhuriyet Savcısı
42431	Adnan DEMİRCİ	Ordu	Cumhuriyet Savcısı
42441	Eyüp Murat DURAN	Milas	Cumhuriyet Savcısı
42443	Hüseyin TIĞLI	Göhlisar	Cumhuriyet Savcısı
42449	Tayfun ATAK	Eleşkirt	Cumhuriyet Savcısı
42453	Bircan CİHANGİROĞLU	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
42458	Hüseyin BOZKURT	Tunceli	Cumhuriyet Savcısı
42478	Dilek ALTINGÖZ ÇEBİ	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
42495	Tezcan DEVECİ	Karakoçan	Cumhuriyet Savcısı
42496	Ali ARSLAN	Hakkari	Cumhuriyet Savcısı
42499	Zafer UYGUN	Suruç	Cumhuriyet Savcısı
42504	Ayhan UYUMAZ	Çardak	Cumhuriyet Savcısı
42509	Yalçın GÖNENÇ	Milas	Cumhuriyet Savcısı
42521	Musa SERDAR	Karacasu	Cumhuriyet Savcısı
42531	Barış SOĞUKPINAR	Ondokuzmayıs	Cumhuriyet Savcısı
42537	Yunus Abdullah TOKGÖZ	Siirt	Cumhuriyet Savcısı
42541	Mustafa İSAOĞLU	Sapanca	Cumhuriyet Savcısı
42543	Burhan BÖLÜKBAŞI	Osmaneli	Cumhuriyet Savcısı
42544	Erşan BÖLÜKBAŞ	Tavşanlı	Cumhuriyet Savcısı
42545	Nevzat SEZER	Oğuzeli	Cumhuriyet Savcısı
42549	Özkan ÖZÇELİK	Espiye	Cumhuriyet Savcısı
42550	Oğuzhan DÖNMEZ	Hakkari	Cumhuriyet Savcısı
42556	Ümit OCAK	Susurluk	Cumhuriyet Savcısı
42568	Hasan DEMİR	Kemalpaşa	Cumhuriyet Savcısı
42580	Metin BEYHAN	Pozantı	Cumhuriyet Savcısı
42591	Bülent AKSOY	Adilcevaz	Cumhuriyet Savcısı
42593	Mustafa ARDAL	Geyve	Cumhuriyet Savcısı
42599	Sinan KORKUT	Dargeçit	Cumhuriyet Savcısı
42605	Nurullah YAMALI	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
42610	Gökhan KARAKÖSE	Darende	Cumhuriyet Savcısı

42625	Hacı Mustafa AKBULUT	Şırnak	Cumhuriyet Savcısı
42626	Feyyaz YONCALIK	Bozova	Cumhuriyet Savcısı
42645	Erdem DALKILIÇ	Ergani	Cumhuriyet Savcısı
42649	Cihan ŞAHİN	Elbistan	Cumhuriyet Savcısı
42659	Alim DİRİCAN	İpsala	Cumhuriyet Savcısı
42685	Osman KÖSE	İspir	Cumhuriyet Savcısı
42716	Necati KAZAK	Hilvan	Cumhuriyet Savcısı
42849	Durmuş YİĞİT	Van	Cumhuriyet Savcısı
95107	Hasan UĞURLU	Gazipaşa	Cumhuriyet Savcısı
101550	Serkan SABIR	Hüyük	Cumhuriyet Savcısı
101632	Turgut TÜRKMEN	Demirköy	Cumhuriyet Savcısı

5. derecede terfi sürelerini bitirenler:

92554	Mustafa BAŞDAŞ	Ağrı	Cumhuriyet Savcısı
92640	Deniz GÜLHAN	Bolvadin	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
95096	Önder DEMİRCİ	Ergani	Cumhuriyet Savcısı
95149	Mehmet TANRIÖVEN	Anamur	Cumhuriyet Savcısı
95154	Ercan AYDIN	Ayancık	Hâkim
101612	Cüneyt UYSAL	Osmaniye	Cumhuriyet Savcısı
101664	Fatih MUŞMAL	Tokat	Cumhuriyet Savcısı
42032	Mustafa EFE	Yerköy	Cumhuriyet Savcısı
105031	Ummuhanı BUÇAN	Yayladağı	Cumhuriyet Savcısı

6. derecede terfi sürelerini bitirenler:

97928	Adem BAYRAK	Bayat (Çorum)	Cumhuriyet Savcısı
97930	Nazım BAL	Şefaattli	Cumhuriyet Savcısı
97962	Mehmet Can MIHCI	Mesudiye	Cumhuriyet Savcısı
97974	Mustafa MUTLU	Siirt	Cumhuriyet Savcısı
97982	Ömer Faruk KAYMAZ	Koyulhisar	Cumhuriyet Savcısı
98023	Burhan TEZCAN	Silopi	Cumhuriyet Savcısı
98027	Metin ŞAHİN	Karaman	Cumhuriyet Savcısı
98069	Yasin KANAR	Artova	Cumhuriyet Savcısı
98073	Emrah KOÇKUZU	Ulaş	Cumhuriyet Savcısı
101317	Mustafa PAKSOY	Altınözü	Cumhuriyet Savcısı
69213	Mehmet Duran YILMAZ	İkizdere	Cumhuriyet Savcısı
97984	Fethi Ahmet TOSUN	Pertek	Cumhuriyet Savcısı
104811	Resul ÖNGÜN	Doğubayazıt	Cumhuriyet Savcısı

7. derecede terfi sürelerini bitirenler:

107345	Cengiz ÇAĞATAY	Andırın	Cumhuriyet Savcısı
101307	Hacı SARIGÜZEL	Bilecik	Cumhuriyet Savcısı
104931	Azmi Çağatay BİLGİN	Alanya	Cumhuriyet Savcısı
107513	Murat SUD	Çerkezköy	Cumhuriyet Savcısı
107810	Necmettin KAHRAMAN	Kozan	Cumhuriyet Savcısı
107811	Metin AYMIŞ	Kahramanmaraş	Cumhuriyet Savcısı
107930	Cemal Fehmi GÜNAY	Baykan	Cumhuriyet Savcısı

8. derecede terfi sürelerini bitirenler:

104661	Kadir AKBULUT	Boğazlıyan	Cumhuriyet Savcısı
104729	Mustafa YEŞİL	Bafra	Cumhuriyet Savcısı
104782	Tamer EVİN	Taşköprü	Cumhuriyet Savcısı
104813	Ziya TORUN	Salihli	Cumhuriyet Savcısı
107062	Ercan KURNAZ	Susuz	Cumhuriyet Savcısı
107085	Nusret Alper	Lüleburgaz	Cumhuriyet Savcısı

	PAZARCIKCI		
107322	Metin ÇELİK	Gelendost	Cumhuriyet Savcısı
107325	Ali DEVECİ	Kocaali	Cumhuriyet Savcısı
107326	Abdülbaki DOĞAN	Keles	Cumhuriyet Savcısı
107327	Derya DURSUN	Sultanhisar	Cumhuriyet Savcısı
107330	Gürhan HASKIRIŞ	Kurtalan	Cumhuriyet Savcısı
107334	Seda CANDAN	Gölova	Cumhuriyet Savcısı
107335	Serhat BİŞKİN	Muradiye	Cumhuriyet Savcısı
107336	Ali ÇAĞLARSU	Meriç	Cumhuriyet Savcısı
107337	Metin TOKEL	Kdz.Ereğli	Cumhuriyet Savcısı
107340	Mahmut Fatih ÇELİKBİLEK	Iğdır	Cumhuriyet Savcısı
107342	İsmail ÇALIŞKAN	Derik	Cumhuriyet Savcısı
107348	Abdullah İLBAY	Solhan	Cumhuriyet Savcısı
107350	Can Tümer KERİŞ	Başkale	Cumhuriyet Savcısı
107353	Nuray ATA	Kangal	Cumhuriyet Savcısı
107356	Aşiyen ALKAN	İskenderun	Cumhuriyet Savcısı
107357	Hakan AKDENİZ	Arguvan	Cumhuriyet Savcısı
107358	Fatih AKDAŞ	Kovancılar	Cumhuriyet Savcısı
107359	Hasan AKCEVİZ	Adıyaman	Cumhuriyet Savcısı
107364	Reşat ESMER	Orta	Cumhuriyet Savcısı
107366	Koray KESGİN	Erbaa	Cumhuriyet Savcısı
107367	Erkan KESGİN	Tuzluca	Cumhuriyet Savcısı
107369	Keskin ABDİBAŞ	Alaplı	Cumhuriyet Savcısı
107370	Mustafa Kemal ÇATAK	Arpaçay	Cumhuriyet Savcısı
107371	Yusuf Ziya ÇİFTÇİ	Almus	Cumhuriyet Savcısı
107372	Serkan GÜNHAN	Altunhisar	Cumhuriyet Savcısı
107373	Ali DİNÇ	Harran	Cumhuriyet Savcısı
107376	İsmail ÇALIK	Bafra	Cumhuriyet Savcısı
107379	Duygu BAYAR	Kahramanmaraş	Cumhuriyet Savcısı
107381	Serkan AYDIN	Baskil	Cumhuriyet Savcısı
107382	Mustafa ASEFLER	Tufanbeyli	Cumhuriyet Savcısı
107387	Mehtap AKIN	Afyonkarahisar	Cumhuriyet Savcısı
107391	Ahmet Alkan ŞİMŞEK	Giresun	Cumhuriyet Savcısı
107393	Tahir ÖZGENÇ	Pervari	Cumhuriyet Savcısı
107394	Ahmet SAKMAN	Akdağmadeni	Cumhuriyet Savcısı
107395	Abdulkadir POLAT	Kemaliye	Cumhuriyet Savcısı
107396	Mine SEÇKİN	Ladik	Cumhuriyet Savcısı
107397	Fatih ŞİMŞEK	Pamukova	Cumhuriyet Savcısı
107399	Ali TÜRK	Abana	Cumhuriyet Savcısı
107400	Necmeddin YILDIRIM	Espiye	Cumhuriyet Savcısı
107404	Hamdiye YILMAZ İMRET	Tortum	Cumhuriyet Savcısı
107405	Yıldırım Kemal ZÖHRE	Çorum	Cumhuriyet Savcısı
107406	Halil GÜMÜŞ	Salıpazarı	Cumhuriyet Savcısı
107407	Yunus FIRAT	Tekirdağ	Cumhuriyet Savcısı
107408	Orhan GENÇ	Nazimiye	Cumhuriyet Savcısı
107409	Hasan Basri GÜL	Tarsus	Cumhuriyet Savcısı
107410	Ayşe GÜLER	Van	Cumhuriyet Savcısı
107412	Muhammed Talha ALKAN	Ergani	Cumhuriyet Savcısı
107413	Dilek TOSUN	Çiftlik	Cumhuriyet Savcısı

107414	Tarık KONDUR	Simav	Cumhuriyet Savcısı
107416	Hacer ÖZTÜRK	Kuluncak	Cumhuriyet Savcısı
107417	Gülüstan DURGUN	Karakoçan	Cumhuriyet Savcısı
107418	Beytullah ÖZER	Posof	Cumhuriyet Savcısı
107421	Özkan GÜNDÜZ	Hekimhan	Cumhuriyet Savcısı
107422	Abdurrahman ERSOY	Çumra	Cumhuriyet Savcısı
107423	Yusuf ÖNÇIRAK	Doğanşehir	Cumhuriyet Savcısı
107425	Ekrem GÜVEN	Silvan	Cumhuriyet Savcısı
107426	Esra KÖROĞLU	Samsun	Cumhuriyet Savcısı
107430	Fatma Melike HACIALİOĞLU	Akçakale	Cumhuriyet Savcısı
107431	Ahmet Murat ÖZKAN	Diyarbakır	Cumhuriyet Savcısı
107433	Gökhan HAS	Gerede	Cumhuriyet Savcısı
107435	Kamil ERTUĞRUL	Besni	Cumhuriyet Savcısı
107436	Hilal AÇAR	İskilip	Cumhuriyet Savcısı
107438	Şükrü İPEK	Olur	Cumhuriyet Savcısı
107441	Erdem IŞIK	Develi	Cumhuriyet Savcısı
107442	Ümit YILMAZ	Diyadin	Cumhuriyet Savcısı
107444	Şaban UYSAL	Sorgun	Cumhuriyet Savcısı
107446	Salih TURGUT	Geyve	Cumhuriyet Savcısı
107449	Özgür KÖKTEN	Bulanık	Cumhuriyet Savcısı
107450	Engin KOÇAKLI	Akkuş	Cumhuriyet Savcısı
107451	Ahmet EKER	Korkuteli	Cumhuriyet Savcısı
107452	Fatih Mehmed TOK	Erzincan	Cumhuriyet Savcısı
107459	Şeref ERMİŞ	Birecik	Cumhuriyet Savcısı
107461	Ali Can KARAKUŞ	Manavgat	Cumhuriyet Savcısı
107462	Sedat TURAN	Gerger	Cumhuriyet Savcısı
107463	Hidayet NACAK	Tosya	Cumhuriyet Savcısı
107464	Meltem MEMİŞ	Şarkışla	Cumhuriyet Savcısı
107465	Kerem KIRTAY	Keban	Cumhuriyet Savcısı
107471	Mahmut KÜÇÜKOĞLU	Çavdır	Cumhuriyet Savcısı
107473	Sedat ÜNAL	Hassa	Cumhuriyet Savcısı
107476	Mustafa ATEŞ	Şanlıurfa	Cumhuriyet Savcısı
107477	Öncer ATEŞ	Yüksekova	Cumhuriyet Savcısı
107480	Recep ERDİN	Turhal	Cumhuriyet Savcısı
107481	Elçin CEYLAN	Nusaybin	Cumhuriyet Savcısı
107482	Ahmet YILMAZ	Trabzon	Cumhuriyet Savcısı
107483	Fatih Sarper GÜLOL	Ayancık	Cumhuriyet Savcısı
107487	Hüseyin GÜLLE	Ovacık (Tunceli)	Cumhuriyet Savcısı
107491	Selen ÜRETEN TANDOĞAN	Daday	Cumhuriyet Savcısı
107499	Arif Naci SUCUOĞLU	Çüngüş	Cumhuriyet Savcısı
107500	Caner ULU	Ulukışla	Cumhuriyet Savcısı
107501	Türker ALPTEKİN	Aladağ	Cumhuriyet Savcısı
107503	Hakan BİLGİN	Tutak	Cumhuriyet Savcısı
107506	Gülşad ÖZER	Alanya	Cumhuriyet Savcısı
107508	Ali GÖKDOĞAN	Borçka	Cumhuriyet Savcısı
107512	Mustafa Eyyüb DEMİRBAŞ	Pazarcık	Cumhuriyet Savcısı
107515	Kadir KONUK	Bozkurt (Kastamonu)	Cumhuriyet Savcısı
107517	Sernur ŞAHİNKAYA	Zile	Cumhuriyet Savcısı
107519	Sait DEMİR	Tonya	Cumhuriyet Savcısı

107531	Rukiye TİMUR	Yusufeli	Cumhuriyet Savcısı
107533	Bilal ERKOÇ	Erzin	Cumhuriyet Savcısı
107536	Fatih KAYA	Germencik	Cumhuriyet Savcısı
107538	Evren AKBEY	Keles	Cumhuriyet Savcısı
107540	Yakup TAŞLIOVA	Reyhanlı	Cumhuriyet Savcısı
107545	Yasin BULUT	Akyaka	Cumhuriyet Savcısı
107549	Tahir Murat AKKAN	Acıpayam	Cumhuriyet Savcısı
107550	Barış ÇETİN	Uzunköprü	Cumhuriyet Savcısı
107551	Can KARAKILIÇ	Hendek	Cumhuriyet Savcısı
107552	Nazik YÜKSEL	Ortaköy (Aksaray)	Cumhuriyet Savcısı
107559	Erol KABLAN	Şirvan	Cumhuriyet Savcısı
107560	Mehmet ŞAHİN	Aksaray	Cumhuriyet Savcısı
107561	Muhammet SAĞLAM	Kula	Cumhuriyet Savcısı
107563	İnan TOPTİMUR	İslahiye	Cumhuriyet Savcısı
107564	Halise KARAÇAY	Köprübaşı (Manisa)	Cumhuriyet Savcısı
107565	Deniz KARACABEY URMAN	Akçaabat	Cumhuriyet Savcısı
107567	Ömer CURA	Aksaray	Cumhuriyet Savcısı
107570	Uğur KARADENİZ	Yıldızeli	Cumhuriyet Savcısı
107572	Murat KARA	Hani	Cumhuriyet Savcısı
107573	Esabil KALE	Varto	Cumhuriyet Savcısı
107577	Elif TÜFEKÇİ	Darende	Cumhuriyet Savcısı
107578	Neslihan AKTEMUR	Midyat	Cumhuriyet Savcısı
107579	Salih AYLUÇTARHAN	Elazığ	Cumhuriyet Savcısı
107580	Arif GEDİKOĞLU	Oltu	Cumhuriyet Savcısı
107582	Onur ÖZKIR	Ömerli	Cumhuriyet Savcısı
107586	Zehra DEMİRCİ	Yeşilhisar	Cumhuriyet Savcısı
107587	Hüseyin CANBAZ	Çan	Cumhuriyet Savcısı
107589	Özkan GÜRDOĞAN	Körfez	Cumhuriyet Savcısı
107590	İzzet YURTERİ	Tokat	Cumhuriyet Savcısı
107591	Dilek EYÜPOĞULLARI	Çameli	Cumhuriyet Savcısı
107592	Vildan YEŞİLYURT ÇELEBİ	Van	Cumhuriyet Savcısı
107597	Mustafa USTA	Akçadağ	Cumhuriyet Savcısı
107598	Ufuk ERSUNGUR	Ahlat	Cumhuriyet Savcısı
107601	Erkan YÜKSEL	Muratlı	Cumhuriyet Savcısı
107603	Mehmet DEMİR	Beşiri	Cumhuriyet Savcısı
107605	Vural EKER	Horasan	Cumhuriyet Savcısı
107608	Mustafa BİLGİN	Ağrı	Cumhuriyet Savcısı
107609	Hakan ÖZDEMİR	Malkara	Cumhuriyet Savcısı
107610	Alperen ALKILINÇ	Diyarbakır	Cumhuriyet Savcısı
107612	Seyfettin SÜMER	Alaca	Cumhuriyet Savcısı
107614	Ali ÖZTÜRK	Araklı	Cumhuriyet Savcısı
107615	Kenan ÖZDEMİR	Sason	Cumhuriyet Savcısı
107616	Kürşat DURGÜN	Çamardı	Cumhuriyet Savcısı
107617	Veysel ERTARĞIN	Düziçi	Cumhuriyet Savcısı
107618	Emrah KIRAT	Dargeçit	Cumhuriyet Savcısı
107621	Hasan ÇELİK	Çumra	Cumhuriyet Savcısı
107625	Kaya Burak DURLU	Dinar	Cumhuriyet Savcısı
107626	İbrahim ESEN	Devrekani	Cumhuriyet Savcısı
107632	Şükrü DÜZÜN	Selim	Cumhuriyet Savcısı
107633	Tuğçe YÜKSEL	Gercüş	Cumhuriyet Savcısı

107639	Hüseyin Turan KÖROĞLU	Pozantı	Cumhuriyet Savcısı
107642	Halil POLAT	Dazkırı	Cumhuriyet Savcısı
107648	Ahmet KALKAN	Şaphane	Cumhuriyet Savcısı
107649	İbrahim Emre İLHAN	Merzifon	Cumhuriyet Savcısı
107660	Hüseyin ŞIK	Nizip	Cumhuriyet Savcısı
107665	Ozan MUTLU	Aralık	Cumhuriyet Savcısı
107668	Emrah ÜNAL	Ardahan	Cumhuriyet Savcısı
107670	Rıdvan YÜKSEL	Babaeski	Cumhuriyet Savcısı
107673	Süleyman BEYAZ	Şalpaazarı	Cumhuriyet Savcısı
107675	Engin GÜNGÖR	Malazgirt	Cumhuriyet Savcısı
107676	Fatih SARITAŞ	Gölyaka	Cumhuriyet Savcısı
107677	Mehmet ŞEKERCİ	Patnos	Cumhuriyet Savcısı
107693	İsmet Emre TEKEREK	Giresun	Cumhuriyet Savcısı
107694	Vedat KÜÇÜK	Hadim	Cumhuriyet Savcısı
107730	Ramazan TEMEL	Denizli	Cumhuriyet Savcısı
107754	Şükrü ARSLAN	Atabey	Cumhuriyet Savcısı
107931	Ahmet AYDIN	Akhisar	Cumhuriyet Savcısı
107987	Selçuk CEBECİ	Karlıova	Cumhuriyet Savcısı
108037	Ersin TOSUN	Ovacık (Karabük)	Cumhuriyet Savcısı
108786	Kamuran KAYA	Ayvalık	Cumhuriyet Savcısı
109488	Halil İbrahim DAĞCI	Zonguldak	Cumhuriyet Savcısı
109647	Hande ATMACA	Yahyalı	Cumhuriyet Savcısı
109681	Ayça AYDIN GÜLŞEN	Afyonkarahisar	Cumhuriyet Savcısı
109786	Mustafa Selman ÇELİK	Gölcük	Cumhuriyet Savcısı

İDARÎ YARGI

2. derecede terfi sürelerini bitirenler:

36474	Ali Fuat UÇAR	Hatay	Vergi Mahkemesi Üyesi
37757	Züfer TÜRKER	Denizli	Vergi Mahkemesi Üyesi
37827	Jülide AYZAZ YÜCEL	Antalya	Vergi Mahkemesi Üyesi
37859	Sevcan GÜLŞEN	Danıştay	Tetkik Hâkimi
38337	Öznur TURAN KILIÇ	Danıştay	Tetkik Hâkimi
38563	Rabia ŞAHİN	Mersin	Vergi Mahkemesi Üyesi

4. derecede terfi sürelerini bitirenler:

101572	Recep İBİŞ	Ankara	Vergi Mahkemesi Üyesi
101646	Mehmet ŞİMŞEK	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
101649	Fedayi KURT	İzmir	İdare Mahkemesi Üyesi
107186	Gülhan MEŞREFOĞLU	Ankara	Vergi Mahkemesi Üyesi
42969	Hamit YUMUK	Danıştay	Tetkik Hâkimi
42970	Hüseyin BİLGİN	Denizli	İdare Mahkemesi Üyesi

5. derecede terfi sürelerini bitirenler:

41502	Mehmet COŞGUN	Gaziantep	İdare Mahkemesi Üyesi
42669	Şermin BİRTANE	Danıştay	Tetkik Hâkimi
101481	Bayram DOĞAN	Van	İdare Mahkemesi Üyesi
101530	Şevket POLAT	Danıştay	Tetkik Hâkimi

101558	Harun AYDIN	Sakarya	İdare Mahkemesi Üyesi
101563	Ziya ÖCAL	Danıştay	Tetkik Hâkimi
101566	Veli YILMAZ	Danıştay	Tetkik Hâkimi
101639	Erdoğan DUMAN	Aydın	Vergi Mahkemesi Üyesi
94865	Yunus YÖNÜGÜL	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
94866	Aydın TOPRAK	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
94870	Özkan ARTAR	Çorum	İdare Mahkemesi Üyesi
94873	İsmail UĞUR	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
94876	Bayram PARLAK	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
94878	Ahmet DEMİR	Diyarbakır	İdare Mahkemesi Üyesi
94880	Tahsin TOSUN	Diyarbakır	İdare Mahkemesi Üyesi
94882	Erhan TUTAL	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
94887	Ahmet AKBABA	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
94898	Celal HOCAOĞLU	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
101591	Mehmet TANK	Tekirdağ	Vergi Mahkemesi Üyesi
107241	Ebru ŞENÖDEYİCİ	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
6. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
37879	Mehmet BOZDOĞAN	Afyonkarahisar	İdare Mahkemesi Üyesi
97712	Uğur TAŞTEMİR	Ordu	İdare Mahkemesi Üyesi
97730	Sadi KAYABAŞI	Bursa	İdare Mahkemesi Üyesi
101535	Fatih TORUN	Danıştay	Tetkik Hâkimi
103145	Osman ERKAN	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
101552	Mustafa HASTAOĞLU	Eskişehir	Vergi Mahkemesi Üyesi
101681	Ramazan AKCAN	Isparta	İdare Mahkemesi Üyesi
107199	Metin GÖKDEMİR	Samsun	İdare Mahkemesi Üyesi
107221	Alpay ADEM	Zonguldak	İdare Mahkemesi Üyesi
7. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
103139	Erkan ARSLAN	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
101166	Zühal Aysun SUNAY	Danıştay	Tetkik Hâkimi
101850	Halil İbrahim ÖZGÜN	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
107205	Yasin GÜZEL	Rize	İdare Mahkemesi Üyesi
107233	İsmail TAZEGÜL	Rize	İdare Mahkemesi Üyesi
8. derecede terfi sürelerini bitirenler:			
101755	Zafer ŞEKER	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
101805	Ömer TUNÇER	Mersin	Vergi Mahkemesi Üyesi
101819	Serkan SUNGUR	Ankara	Vergi Mahkemesi Üyesi
107143	Ziya ERDOĞAN	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
107145	İbrahim ARSLAN	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107151	Ümit KOCATEPE	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107152	Zafer AYDIN	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
107153	Fazilet AKGÜL	Tokat	İdare Mahkemesi Üyesi
107154	Seda UÇAR	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
107155	Samed DEMİRBAŞ	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
107156	Duygu COŞKUN	Çanakkale	İdare Mahkemesi Üyesi

107157	Elif KILINÇ	Bursa	İdare Mahkemesi Üyesi
107158	Fatih ÇETİN	Konya	İdare Mahkemesi Üyesi
107159	Mustafa BİLİCİ	Antalya	İdare Mahkemesi Üyesi
107160	Ali TÜRKMEN	Sakarya	İdare Mahkemesi Üyesi
107161	Nuray YILMAZ	Sivas	Vergi Mahkemesi Üyesi
107162	Adem ÇOBAN	Malatya	İdare Mahkemesi Üyesi
107164	Kamil ÇİL	Samsun	İdare Mahkemesi Üyesi
107166	Murat KÜÇÜKUYSAL	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
107168	Sena DAŞTAN	Zonguldak	İdare Mahkemesi Üyesi
107171	Güler HIDİR	Gaziantep	İdare Mahkemesi Üyesi
107172	Sevda KARATAŞ	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107174	Murat KAL	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
107175	Yavuz GÜLLÜ	Trabzon	Vergi Mahkemesi Üyesi
107176	İsmail GÜNEŞ	Antalya	Vergi Mahkemesi Üyesi
107178	Eslem AYZ	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107179	Mahmut KORKMAZ	Edirne	İdare Mahkemesi Üyesi
107180	Serap ÖZKAN	Samsun	Vergi Mahkemesi Üyesi
107181	Funda ÖZTUĞRAL	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107182	Hamza SEYREK	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107184	Nurgül ERDOĞAN	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
107187	Mirhan SARIİBRAHİM	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
107188	Emel KAYIŞOĞLU	Hatay	Vergi Mahkemesi Üyesi
107189	Enes BİR	Tokat	İdare Mahkemesi Üyesi
107191	Kazım BAL	Eskişehir	İdare Mahkemesi Üyesi
107192	Şeyma SANCAR DERE	Sivas	Vergi Mahkemesi Üyesi
107196	Turgut DELAL	Afyonkarahisar	İdare Mahkemesi Üyesi
107197	Selçuk KILIÇ	Balıkesir	İdare Mahkemesi Üyesi
107198	Murat KOPAL	Zonguldak	Vergi Mahkemesi Üyesi
107202	Özlem HATIPOĞLU	İzmir	Vergi Mahkemesi Üyesi
107203	Serkan MANGAL	Çanakkale	İdare Mahkemesi Üyesi
107206	Mehmet Cemil FİDANCI	Trabzon	Vergi Mahkemesi Üyesi
107207	Kudret DOĞAN	İstanbul	Vergi Mahkemesi Üyesi
107208	Sadık ULUŞAHİN	Sakarya	İdare Mahkemesi Üyesi
107209	Hüseyin KALKAN	Mersin	Vergi Mahkemesi Üyesi
107211	Yasin KADIOĞLU	Balıkesir	İdare Mahkemesi Üyesi
107214	Mehmet Fatih YILDIRIM	Ankara	İdare Mahkemesi Üyesi
107217	Selda EROL	Mersin	Vergi Mahkemesi Üyesi
107218	Perihan BORUCU	Bursa	Vergi Mahkemesi

107219	GÜNGÖR Selçuk ÖZDEMİR	Van	Üyesi İdare Mahkemesi Üyesi
107220	Aliye Burcu ALIMLI	Antalya	Vergi Mahkemesi Üyesi
107222	İbrahim BAŞ	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107225	Aziz ULUPINAR	Kocaeli	Vergi Mahkemesi Üyesi
107227	Ömer Faruk KALKAN	Tokat	İdare Mahkemesi Üyesi
107228	Selin TOPRAK	Van	Vergi Mahkemesi Üyesi
107229	Emre AKBULUT	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
107230	Emine ÖZDEMİR GÜÇLÜ	İstanbul	İdare Mahkemesi Üyesi
107232	Yüksel AKSU	Mersin	Vergi Mahkemesi Üyesi
107234	İlker ŞENDOĞAN	Danıştay	Tetkik Hâkimi
107238	Emre YAVAŞ	Zonguldak	Vergi Mahkemesi Üyesi
108090	Çetin ÖZHAN	Sivas	Vergi Mahkemesi Üyesi

[R.G. 10 Mayıs 2008 – 26872]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/1347

Karar No : 2008/1625

İncelenen Kararın

Mahkemesi: Elbistan Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 5/4/2007

Numarası : 2007/125-2007/198

Davacı : ENVER CENGİZ

Davalı : MEHMET ŞAHİN

Dava Türü : Tapu İptali ve Tescil

Enver Cengiz ile Mehmet Şahin aralarındaki tapu iptali ve tescil davasının kabulüne dair Elbistan Sulh Hukuk Hâkimliğinden verilen 5/4/2007 gün ve 125/198 sayılı hükmün Yargıtay'ca incelenmesi Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından süresinde istenilmiş olmakla, dosya incelendi, gereği düşünüldü:

KARAR

Taraflar arasında görülen tapu iptali ve tescil davasının yapılan yargılaması sonunda davanın kabulüne ilişkin 5/4/2007 gün ve 2007/125-198 esas ve karar sayılı temyiz edilmeksizin kesinleşen hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 16/1/2008 gün ve 2007/282658 sayılı tebliğnamesi ile HUMK.nun 427/6. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, dosya ve içerisindeki tüm belgeler incelendi, gereği düşünüldü:

Davacı Elbistan İlçesi, Maraba Köyünde bulunan 1152 parsel sayılı taşınmazın 2000 m²'lik bölümünü davalıdan haricen satın ve devraldığını bildirerek davalı üzerindeki tapu kaydının kısmen iptali ile adına tapuya tesciline karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, davalının davayı kabul ettiği gerekçesiyle, 14208 m² yüzölçümündeki taşınmazın 2000 m²'lik bölümüne ilişkin tapu kaydının iptali ile davacı adına tapuya tesciline karar verilmiş, hüküm temyiz edilmeksizin 4/10/2007 tarihinde kesinleşmiştir.

14208 m² yüzölçümündeki dava konusu taşınmaz, Elbistan ilçesi, Maraba Köyü, Özür mevkiinde davalı adına tapuda kayıtlı ve imar planı dışında bulunan bir yerdir. Davacı yapılaşma amacıyla tapulu taşınmazdan haricen pay satın aldığından uyumsuzluğun çözümünde 3194 sayılı İmar Kanununun 18. maddesinin gözönünde tutulması gerekir. Anılan maddenin son fıkrası, "...veraset yolu ile intikal eden, bu kanun hükümlerine göre şuyulandırılan Kat Mülkiyeti Kanunu uygulaması, tarım ve hayvancılık, turizm, sanayi ve depolama amacı için yapılan hisselendirmeler ile cebri icra yolu ile satılanlar hariç, imar planı olmayan yerlerde her türlü yapılaşma amacıyla arsa ve parselleri ayıracak özel parselasyon planları, satış vaadi sözleşmeleri yapılamaz" hükmünü içermektedir. Açıklanan Kanun hükmüne göre, imar planı olmayan yerlerde yapılaşma amacına yönelik olarak arsa ve parsellerin hisselerine ayrılarak satışı ve satış vaadi yasaklanmıştır. Zira bu tür satışlarla oluşan hisseli parseller düzensiz şehirleşme ve gecekondulaşma sonucunu doğurmaktadır.

Kamu düzeni gereğince satışın yasaklandığı bir konuda davalının davayı kabul beyanı hukuken geçerli bir sonuç doğurmaz. Mahkemece İmar Kanununun 18/son maddesi gereğince inceleme yapılarak satışın kanunen yasaklanan nitelikte olup olmadığının HUMK.nun 76. maddesi gereğince re'sen araştırılması ve sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken davalının kabul beyanına değer verilerek kurulan hüküm usul ve kanuna aykırı olduğundan bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile HUMK.nun 427/6. maddesi gereğince Elbistan Sulh Hukuk Mahkemesinin 5/4/2007 gün ve 2007/125-198 esas ve karar sayılı hükmünün hukuki sonuçları saklı kalmak üzere kanun yararına BOZULMASINA, bozma kararının bir örneği ile Resmî Gazete'de yayınlanmak üzere dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmesine 24/3/2008 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 2 Mayıs 2008 – 26864]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/1910

Karar No : 2008/2478

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Aydın Aile Mahkemesi

Tarihi : 22/9/2006

Numarası : Esas No: 2006/564 Karar No: 2006/731

Davacı : Sami Ertuğrul

Davalı : Fatma Ertuğrul ve Ferda Kemiksiz

Dava Türü : Evlat Edinme

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 308. maddesinde "evlat edinilenin, evlat edinenden en az 18 yaş küçük olması şarttır" hükmü mevcuttur.

Dosyada mevcut nüfus kayıt örneklerinden, 28/11/1939 doğumlu olan davacı Sami ile evlat edinilmek istenen 11/8/1955 doğumlu Ferda arasındaki yaş farkının onsekiz yıldan az olduğu anlaşılmaktadır.

Mahkemece; yasal şartın oluşmaması nedeniyle davacının davasının reddine karar verilmesi gerekirken Medeni Kanununun 308. maddesi hükmüne aykırı olarak davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oyçokluğuyla karar verildi. 28/2/2008

KARŞI OY

Türk Medeni Kanununun 282. maddesi, genel olarak soybağının kurulmasını düzenlemiş, çocuk ile ana arasındaki soybağının doğumla, çocuk ile baba arasındaki soybağının ise ana ile evlilik, tanıma ve hakim hükmü ile kurulacağını, ayrıca soybağının evlat edinme yoluyla da kurulabileceğini hüküm altına almıştır. Yasadaki düzenlemeler ve yargılama usullerinden de anlaşılacağı gibi, soybağı davaları bu arada doğal olarak ta evlat edinme davaları, kamu düzenine ilişkindir.

Türk Medeni Kanununun 318/1. maddesi ile getirilen hükümlerle, esasa ilişkin diğer noksanlıklardan biriyle sakatsa, Cumhuriyet savcısı evlatlık ilişkisinin kaldırılmasını isteyebilecektir. Bu nedenle, kurulmuş bulunan evlat edinme ilişkisindeki esaslı noksanlık, artık, bu noksanlığın öğrenilmesinde, kamu adına ilişkinin kaldırılması yolunda dava açılmasını mümkün kılacaktır.

HUMK.nun 427/7. maddesinde, kesin olarak verilen hükümlerle, niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan hükümlerin, kanun yararına temyiz edilebileceği belirtilmiştir.

TMK.nun 318/1. maddesi uyarınca, esaslı noksanlıkları içeren evlat edinme ilişkisi, TMK.319. maddedeki hak düşürücü süreler içerisinde, kamu düzeni açısından kesinleşmeyecektir. Esasa ilişkin noksanlığı belirleyen Cumhuriyet savcısı, ilişkinin kaldırılması için dava açabilme olanağına sahip bulunmaktadır.

Evlat edinilenin, evlat edinenden en az onsekiz yaş küçük olması şarttır. Bu koşul evlat edinmenin en önde gelen esaslı unsurudur. Cumhuriyet savcısı bu noksanlığı öğrenmiştir. Kanun yararına bozma istemi ile temyiz yerine ilişkinin kaldırılması için dava açması yasanın aradığı temel amaçtır. Zira, kanun yararına bozma, taraflar açısından sonuç doğurmayacak, bu durum, yasaya aykırı ve esasla unsurlardaki eksikliklerine karşın, evlat edinme ilişkisinin kurulmasını sağlayabilecektir.

Esasa ilişkin noksanlıkları öğrenen Cumhuriyet savcısının, dava açarak evlatlık ilişkisinin kaldırılmasını temin olanağının bulunması ve kamu düzeni açısından kesinleşmemiş olan hükümlerle ilgili olarak, kanun yararına temyiz isteminin reddine karar verilmesi gerektiği düşüncesi ile sayın çoğunluk kararına katılmıyorum.

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/19530

Karar No : 2008/3196

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Dazkırı Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi

Tarihi : 21/9/2006

Numarası : Esas No:2006/187 Karar No:2006/185

Davacı : Nadir Gürcü

Küçük : Nadir Gürcü

Davalı : Abdurrahman Gürcü

Dava Türü : Velayetin Kaldırılması

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Nadir Gürcü'nün davalı Abdurrahman Gürcü'ye karşı Dazkırı Sulh Hukuk Mahkemesinde 8/2/2006 tarihinde açtığı velayetin nez'i ve vasi tayini davasında anılan Mahkemece 29/3/2006 tarih ve 2006/41 esas 2006/117 karar sayılı hüküm ile görevsizlik kararı verildiği, dosyanın gönderildiği Dazkırı Asliye Hukuk Mahkemesinde yapılan yargılama sonunda kısa kararda davanın kabulüne, 12/3/1997 doğumlu Nadir Gürcü'nün babası Abdurrahman Gürcü'de olan velayetinin kaldırılmasına ve davacı dedesi Nadir Gürcü'nün vasi olarak atanmasına karar verildiği, gerekçeli kararda, kısa karara aykırı olarak küçük Nadir Gürcü'nün velayetinin dedesi Nadir Gürcü'ye verilmesine karar verildiği, ayrıca kısa kararda hüküm altına alınmadığı halde, küçük ile davalı babası arasında kişisel ilişki kurulmasına ilişkin düzenlemelere de yer verildiği, bu suretle kısa kararla gerekçeli karar arasında çelişki yaratıldığı, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

Tarafların tüm delilleri toplanıp, tetkik edildikten sonra Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 381. maddesine göre hazır olan tarafların dinlenip yargılamanın sona erdiği bildirilerek, aynı Kanunun 388. maddesi uyarınca kararın gerekçesi ile birlikte yazılması ve hüküm sonucunun 389. maddede öngörülen biçimde tefhim edilmesi asıldır.

Anılan Kanunun 381. maddesinin son fıkrasının getirdiği ayrıcalığa dayanılarak zorunlu nedenlerle sadece hükmün sonucunun tutanağa geçirilip tefhim edilmesi ve gerekçeli kararın daha sonra yazılması hallerinde; gerekçeli kararın Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 389. maddesine uygun olarak tarafların hak ve yükümlülüklerini açıkça gösteren, tefhim ile aleniyet ve hukuki varlık kazanan kısa karara uygun olması zorunludur. Kısa kararı yazıp tefhim etmekle davadan elini çekmiş olan hakimin artık bu kararını değiştirmesi yasal olarak mümkün değildir.

Diğer taraftan, 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 335. maddesinde "ergin olmayan çocuk ana ve babasının velayeti altındadır." hükmü yer almaktadır.

Aynı Kanunun 404'üncü maddesinde de velayet altında bulunmayan küçüklerin vesayet altına alınacağı düzenlenmiştir.

Sözü edilen yasal düzenlemelere göre velayet hakkı, münhasıran anne ve babaya tanınan bir hak olup, evlat edinme hali hariç, anne ve baba dışında hiç kimseye tevdi olunamayacağından, mahkemece gerekçeli kararda velayetin küçüğün davacı dedesine verilmesi şeklinde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

Ayrıca, 4787 sayılı Aile Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yargılama Usullerine Dair Kanunun "Aile Mahkemelerinin görevleri" kenar başlığını taşıyan 4'üncü maddesinin birinci bendine göre:

"22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun ikinci kitabı ile 3/12/2001 tarihli ve 4722 sayılı Türk Medeni Kanununun Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkında Kanuna göre aile hukukundan doğan dava ve işler" aile mahkemelerinin görevleri arasında bulunmakta iken;

5133 sayılı Aile Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yargılama Usullerine Dair Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 2'nci maddesi ile "4787 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin (1) numaralı bendine "Türk Medeni Kanununun" ibaresinden sonra gelmek üzere "üçüncü kısım hariç olmak üzere" ibaresi eklenmiştir." hükmü getirilmiştir.

4787 sayılı Kanunda yapılan söz konusu değişiklik gereğince, vasi tayinine ilişkin davalarda aile mahkemesi görevli olmadığından mahkemece velayetin babadan kaldırılmasına, küçüğün vesayet altına alınması için ilgili ve yetkili vesayet makamına gerekli ihbarın yapılmasına karar verilmesi gerekirken kısa kararda küçüğün dedesinin vasi olarak atanmasına karar verilmesi de doğru bulunmamıştır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 11/3/2008

———— • ————
Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/4202

Karar No : 2008/4601

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Karasu Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 20/12/2000

Numarası : Esas No: 2000/299 Karar No: 2000/309

Davacı : Ali Kumaş

Davalı : Hasımsız

Dava Türü : Yabancı Mahkeme (Boşanma) Kararının Tanınması

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

2675 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun "Tanıma" kenar başlığını taşıyan 42. maddesinde;

"Yabancı Mahkeme ilamının kesin delil veya kesin hüküm olarak kabul edilebilmesi yabancı ilamın tenfiz şartlarını taşıdığına mahkemece tesbitine bağlıdır. Tanımadaki 38 inci maddenin (a) ve (d) bentleri uygulanmaz. İhtilafsız kaza kararlarının tanınması da aynı hükme tabidir. Yabancı mahkeme ilamına dayanılarak Türkiye'de idari bir işlemin yapılmasında da aynı usul uygulanır". hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre, tanıma talebinin incelenmesi ve karara bağlanması tenfizdeki usule tabi olduğundan, tanıma talebini içeren dilekçenin, anılan Kanunun 39. maddesinin birinci fıkrasında yer alan hükme uygun olarak duruşma günü ile birlikte davalıya tebliğ edilmesi gerekmektedir.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 73. maddesinde de mahkemenin, Kanunun gösterdiği istisnalar haricinde iddia ve savunmalarını bildirmeleri için tarafları usulüne uygun olarak davet etmeden hüküm veremeyeceği belirtilmiştir.

Mahkemece, dava dilekçesinin ve duruşma gününün davalıya tebliğ edilmesi suretiyle taraf teşkilinin sağlanması gerekirken, bu hususa uyulmaksızın karşı tarafa savunma imkanı sağlanmadan hasımsız olarak açılan davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 3/4/2008

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/7001

Karar No : 2008/4662

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Tarsus Aile Mahkemesi

Tarihi : 11/11/2005

Numarası : Esas No: 2005/567 Karar No: 2005/765

Davacı : Yasin Kolacı

Davalı : Gülcan Kolacı

Dava Türü : Boşanma

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Türk Medeni Kanununun 166/3. maddesi ile "Evlilik en az bir yıl sürmüş ise, eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi halinde evlilik birliği temelinden sarsılmış sayılır" hükmü getirilmiştir.

Dosyadaki nüfus kaydından tarafların 15/10/2004 tarihinde evlendikleri ve davanın açıldığı tarihte henüz bir yıllık sürenin dolmadığı anlaşılmıştır.

Mahkemece, tarafların gösterdikleri delillerin toplanarak, M.K.'nun 166/1-2 maddesindeki şartların oluşup oluşmadığı araştırılıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, M.K.'nun 166/3. maddesinde öngörülen bir yıllık süre şartı gerçekleşmeden tarafların kabulüne dayanarak boşanmaya karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 3/4/2008

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/4201

Karar No : 2008/4712

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Ulubey-Uşak Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi

Tarihi : 22/12/2006

Numarası : Esas No: 2006/114 Karar No: 2006/123

Davacı : Elif Tınas

Davalı : Dindar Tınas

Dava Türü : Evlat Edinme

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 308. maddesinin birinci fıkrasında "evlat edinilenin, evlat edinenden en az onsekiz yaş küçük olması şarttır." hükmü yer almaktadır.

Dosyadaki nüfus kayıt örneklerinden, 12/8/1945 doğumlu, davacı ile 10/5/1961 doğumlu davalı arasındaki yaş farkının on sekiz yıldan az olduğu anlaşılmaktadır.

Mahkemece, yasal şartın oluşmaması nedeniyle davanın reddine karar verilmesi gerekirken, davanın kabulüne ilişkin hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oyçokluğuyla karar verildi. 7/4/2008

KARŞI OY

Evlat edinme davaları, kamu düzenine ilişkin davalardandır.

Türk Medeni Kanununun 318/1. maddesi; "evlat edinme esasa ilişkin diğer noksanlıklarından biriyle sakatsa, Cumhuriyet savcısı veya her ilgili evlatlık ilişkisinin kaldırılmasını isteyebilir" hükmünü getirmiştir. Bu durumda, kurulmuş bulunan evlat edinme ilişkisindeki esaslı noksanlıklar tesbit edildiğinde, Cumhuriyet savcısı tarafından kamu adına ilişkisinin kaldırılması yönünden dava açabilecektir.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/7. maddesinde kesin olarak verilen hükümlerle niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden ve Yargıtayca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan hükümlerin, kanun yararına temyiz edilebileceği belirtilmiştir.

Türk Medeni Kanununun 318/1. maddesi uyarınca, esaslı noksanlıkları içeren evlat edinme ilişkisi, Türk Medeni Kanununun 319. maddesindeki hak düşürücü süreler içerisinde,

kamu düzeni açısından kesinleşmeyecektir. Esasa ilişkin noksanlığı belirleyen Cumhuriyet savcısı ilişkinin kaldırılması için dava açabilme olanağına sahip bulunmaktadır.

Türk Medeni Kanununun 308. maddesi "evlat edinilenin, evlat edinenden en az onsekiz yaş küçük olması şarttır." demektedir. Bu koşul evlat edinmenin en önde gelen esaslı unsurudur. Somut olayımızda, Cumhuriyet savcısı bu noksanlığı öğrenmiştir, kamu yararına bozma istemi ile temyiz yerine, evlatlık ilişkisinin kaldırılması için dava açması yasanın aradığı temel amaçtır. Zira, kamu yararına bozma taraflar açısından sonuç doğurmayacak, aksine yasaya aykırı ve esaslı unsurlardaki eksikliklerine karşın, evlat edinme ilişkisi geçerliliğini koruyacaktır.

Esasa ilişkin noksanlıkları tesbit eden Cumhuriyet savcısının kamu davası açarak "evlatlık ilişkisinin kaldırılması" temini olanağı bulunması ve kamu düzeni açısından kesinleşmemiş olan hükümlerle ilgili olarak kanun yararına temyiz isteminin reddine karar verilmesi gerektiği düşüncesi ile sayın çoğunluk kararına katılmıyorum.

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/4203

Karar No : 2008/4879

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Karasu Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 8/12/2000

Numarası : Esas No: 2000/297 Karar No: 2000/301

Davacı : Turan Koç

Davalı : Hasımsız

Dava Türü : Yabancı Mahkeme (Boşanma) Kararının Tanınması

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

2675 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanunun "Tanıma" kenar başlığını taşıyan 42. maddesine:

"Yabancı mahkeme ilamının kesin delil veya kesin hüküm olarak kabul edilebilmesi yabancı ilamın tenfiz şartlarını taşıdığı mahkemece tespitine bağlıdır. Tanımadaki 38 inci maddenin (a) ve (d) bentleri uygulanmaz.

İhtilafsız kaza kararlarının tanınması da aynı hükme tabidir.

Yabancı mahkeme ilamına dayanılarak Türkiye'de idari bir işlemin yapılmasında da aynı usul uygulanır" hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre, tanıma talebinin incelenmesi ve karara bağlanması, tenfizdeki usule tabi olduğundan tanıma talebini içeren dilekçenin, anılan Kanunun 39. maddesinin birinci fıkrasında yer alan hükme uygun olarak duruşma günü ile birlikte davalıya tebliğ edilmesi gerekmektedir.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 73. maddesinde de mahkemenin, Kanunun gösterdiği istisnalar haricinde iddia ve savunmalarını bildirmeleri için tarafları usulüne uygun olarak davet etmeden hüküm veremeyeceği belirtilmiştir.

Mahkemece, dava dilekçesinin ve duruşma gününün davalıya tebliğ edilmesi suretiyle taraf teşkilinin sağlanması gerekirken, bu hususa uyulmaksızın karşı tarafa savunma imkanı sağlanmadan hasımsız olarak açılan davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Diğer taraftan;

Anılan Kanunun 37. maddesinde tenfiz dilekçesine eklenecek belgeler belirtimli olup, bu hükme göre yabancı mahkeme ilamının o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı ve onanmış tercümesi ile, ilamın kesinleştiğini gösteren o ülke makamlarınca usulen onanmış

yazı veya belge ile onanmış tercümesinin dilekçeye eklenmesi zorunlu olduğu halde, bu hususlara uyulmayarak fotokopi ile yetinilmesi de usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 8/4/2008

[R.G. 7 Mayıs 2008 – 26869]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 14. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/4301
Karar No : 2008/5046
Mahkemesi : Çukurca Asliye Hukuk Mahkemesi
Tarihi : 13/10/2005
Numarası : 2002/25-2005/32
Davacı : Süleyman Kaya
Davalılar : Mehmet Kara vd.

Davacı tarafından, davalılar aleyhine 16/9/2002 gününde verilen dilekçe ile tapuda yüzölçümü düzeltilmesi istenmesi üzerine yapılan duruşma sonunda; davanın kabulüne dair verilen 13/10/2005 günlü temyiz edilmeden kesinleşen hükmün, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 25/3/2008 gün ve 2008/49676 sayılı tebliğnamesi ile HUMK. nun 427/6. maddesi gereğince Kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, dosya ve içerisindeki bütün kağıtlar incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR

Dava, tapu kaydındaki yüzölçümü düzeltimi istemi ile açılmıştır.

Mahkemece, 23/12/1976 tarih 27 numaralı kaydın 6000 m2 olan yüzölçümünün 54309 m2 olarak düzeltimine karar verilmiştir.

Hazine'nin temlik üzerine oluşturduğu anlaşılan 23/12/1976 tarih 27 numaralı tapu kaydının krokisi bulunmaktadır. Bu yüzden 3402 sayılı Kadastro Kanununun 20 ve Türk Medeni Kanununun 719 maddeleri uyarınca kapsamının krokisine göre saptanması gerekir. Başka bir anlatımla, taşınmazın krokisi arz üzerinde nereye kapsıyor ise kaydın miktarı o bölümlle sınırlıdır. Böylesine çapa bağlanan bir taşınmazın yüzölçümünün 5520 sayılı Kanun ile değişik Tapu Kanununun 31. maddesine dayanılarak düzeltilmesi olanaklı bulunmamaktadır. Çünkü, 5520 sayılı Yasayla değişik Tapu Kanununun 31. maddesi uyarınca kayıttaki yüzölçüm miktarı bir taşınmaz malın gerçek yüzölçümünün Tapu Sicilindekinden daha az veya fazla olması gerçeğin Tapu Sicilinde yazılı yüzölçümüyle örtüşmemesi, dava konusu taşınmazın da sınırdaki taşınmazlarla bir çekişmesinin bulunmaması halinde mümkündür.

Mahkemece, değinilen bu yönler bir yana bırakılarak davanın reddi yerine istemin hüküm altına alınması doğru olmamıştır.

Karar açıklanan nedenlerle bozulmalıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 426/6 maddesine dayalı Kanun yararına bozma isteğinin yukarıda açıklanan nedenlerle kabulüne, hükmün sonuca etkili olunmaması üzere **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere de karar örnekleri ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 14/4/2008 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 7 Mayıs 2008 – 26869]

Danıştay Kararı

Danıştay Dokuzuncu Dairesinden:

Esas No : 2007/2145

Karar No : 2007/4981

Kanun Yararına Temyiz Eden : Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Turhan Tayan

Vekili : Av. Erol Kılıçer

Ulubatlı Hasan Bulvarı Fakon İş Merk. K: 2 No: 16 BURSA

Karşı Taraf : Mudanya Belediye Başkanlığı - BURSA

Vekili : Av. Necati Yaşbey

Gazıcılar Cad. Petek Bozkaya İş Merkezi A-Blok K: 1 No: 112

Osmangazi/BURSA

İstemin Özeti : Davacının Bursa İli, Mudanya İlçesi, Çağrıışan Köyü'nde bulunan arsası için 2001 yılı 2. taksidi, 2002 yılı ve 2003 yılı emlak (arsa) vergileri ile 2003 yılı ek emlak vergisinin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı; uyuşmazlığın, davacının taşınmazının 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 14. maddesine 3239 sayılı Kanunun 104. maddesiyle eklenen (g) fıkrasında belirtilen emlak vergisi daimi muafiyetinden yararlanıp yararlanamayacağına ilişkin olduğu, vergisi ihtilaf konusu arsanın belediye ve mücavir alan sınırları dışında kaldığı hususunda ihtilaf bulunmadığı, bu durumda, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 12. maddesi hükmü uyarınca, aynı Kanunun 14. maddesinde yer alan arazi tabiri, arsaları da kapsayacağından ve 17 seri no'lu Emlak Vergisi Genel Tebliği'nde, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arsalarda, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılmadığı takdirde araziler için getirilen muafiyetten yararlanabileceği belirtildiğinden ve olayda, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu ihtilafsız olduğu anlaşılan uyuşmazlığa konu taşınmazın, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanıldığı ya da kiraya verildiği hususlarında idarece yapılmış bir tespit bulunmadığından, sözkonusu taşınmazın Emlak Vergisi Kanunu'nun 14. maddesinin (g) fıkrasında açıklanan muafiyetten yararlandırılmasının icap ettiği sonucuna varıldığı, dolayısıyla 2001 yılı 2. taksidi, 2002 yılı ve 2003 yılı emlak vergilerinin ve 2003 yılı ek emlak vergisinin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinde yasal isabet bulunmadığı gerekçesiyle kabul eden Bursa Vergi Mahkemesi'nin 20.9.2005 tarih ve E:2005/319, K:2005/848 sayılı kararına karşı davalı idarenin yaptığı itiraz üzerine Mahkeme kararını; 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 14. maddesine 3239 sayılı Kanunun 104. maddesiyle eklenen (g) fıkrasının parantez içi hükmünün yorumunun uyuşmazlığı çözeceği, bu parantez içinde belirtilen "ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılma" ibaresinin arsalarda ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazi için de geçerli olup olmadığının açıklığa kavuşturulmasının gerektiği, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arazi, vergiden muaftır ibaresinin aynı zamanda 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 12. maddesi uyarınca arsalarda da kapsayacağı, ancak aynı Kanun'un 14. maddesinin (g) fıkrasının parantez içi hükmü ile ayrı bir düzenleme getirildiği, bu parantez içi hükmünde yer alan ticari, sınai, turistik amaçla kullanılma sıfatının sadece araziye ait olduğu, arsalarda ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazinin bu sıfatın içinde düşünülmemeyeceği, anılan faaliyetlerde kullanılmasa dahi arsalarda emlak vergisi daimi muafiyetinden yararlanamayacağı, ödeme gücüne göre vergilendirmeyi amaçlayan Yasa Koyucunun esasen 14/9 parantez içi hükmünce gelir vergisinden muaf esnaf ile basit usulde gelir vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan araziye vergiden muaf tuttuğu, buna karşın aynı düzenlemede ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılan arazi ile arsa ve arsa sayılacak parsellenmemiş araziye (ödeme gücünün göstergesi olarak kabul edilerek) muafiyet kapsamı dışına çıkardığının görüldüğü,

ödeme gücüne göre vergilendirme amacı ve bakış açısı taşıyan 3239 sayılı Yasa ile Emlak Vergisi Kanununun 14. maddesine (g) bendi eklenirken, aynı Kanunun 4. maddesine de (u) bendinin eklendiği, sonuç olarak Emlak Vergisi Kanununun arazi vergisinde daimi muaflığa ilişkin 14/g hükmünün belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arsa ve arsa sayılacak parsellenmemiş araziye kapsamına almadığı, dolayısıyla emlak (arsa) vergilerinin ve ek emlak vergisinin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinde isabetsizlik bulunmadığı gerekçesiyle bozan Bursa Bölge İdare Mahkemesi'nin 9.2.2006 tarih ve E. 2006/157, K:2004/180 sayılı kararının; kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Başsavcılığı'nın Kanun Yararına Bozma İstemi : Davacının Bursa İli, Mudanya İlçesi, Çağrıışan köyünde bulunan gayrimenkulü nedeniyle 2001 yılı 2. taksidi, 2002 yılı ve 2003 yılı emlak (arsa) vergileri ile 2003 yılı ek emlak vergisinin tahsili amacıyla adına düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı kabul ederek ödeme emrini iptal eden Bursa Vergi Mahkemesinin 20.9.2005 tarih ve E:2005/319, K:2005/848 sayılı kararını bozarak davayı reddeden Bursa Bölge İdare Mahkemesinin 9.2.2006 tarih ve E:2006/157, K:2006/180 sayılı kararının; hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek davacı tarafından kanun yararına bozulması istemi üzerine konu incelendi;

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51 inci maddesinde, bölge idare mahkemesi kararlarından niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin kanun yararına temyiz olunabileceği belirtilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, davacının Bursa ili, Mudanya ilçesi, Çağrıışan köyünde bulunan gayrimenkulü nedeniyle adına 2001yılı 2. taksidi, 2002 yılı ve 2003 yılı için emlak (arsa) vergiler ile 2003 yılı ek emlak vergisinin ödeme emri ile istenildiği, davacı tarafından söz konusu vergiye karşı arsa vasfındaki taşınmazın belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu, kiraya verilmediği, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılmadığı dolayısıyla Emlak Vergisi Kanununun 14/g maddesi uyarınca gayrimenkulün emlak vergisinden daimi muaf olduğu iddialarıyla dava açıldığı, ileri sürülen iddialar yerinde görülerek Bursa Vergi Mahkemesince davanın kabulüne, ödeme emrinin iptaline karar verildiği, bu kararın Bursa Bölge İdare Mahkemesince kanun yararına bozulması istenilen söz konusu kararlarla bozulduğu ve davanın reddedildiği anlaşılmaktadır.

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 1610 sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle değişik "Arazi Vergisinin Mevzuu" başlıklı 12 nci maddesinde; Türkiye sınırları içinde bulunan arazi ve arsaların bu Kanun hükümlerine göre arazi vergisine tabi olduğu, belediye sınırları içinde belediyece parsellenmiş arazilerin arsa sayılacağı, belediye sınırları içinde veya dışında bulunan parsellenmemiş araziden hangilerinin bu Kanuna göre arsa sayılacağına Bakanlar Kurulu Kararı ile belli edileceği, aksine hüküm olmadıkça bu Kanunun diğer maddelerinde yer alan arazi tabirinin arsaları da kapsayacağı belirtilmiştir.

Aynı Kanunun 14 üncü maddesine 3239 sayılı Kanunun 104 üncü maddesiyle eklenen (g) fıkrasında, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arazilerin kiraya verilmemek şartıyla arazi vergisinden daimi olarak muaf tutulacağı, gelir vergisinden muaf esnaf ile basit usulde gelir vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan arsa ve arazi hariç olmak üzere, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılan arazi ile arsalar ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazi için bu muafiyetin uygulanmayacağı hükme bağlanmış olup, bu fıkranın uygulanmasına da 17 seri nolu Emlak Vergisi Genel Tebliğinin "Arazi Vergisi ile İlgili Değişiklikler" başlıklı III/1. Bölümünde "Emlak Vergisi Kanununun 14 üncü maddesine eklenen (g) fıkrası ile belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arazi, Arazi Vergisinden daimi muaf tutulmuştur. Ancak anılan yerlerde bulunan arazi, arsa ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazilerden ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılanlar için bu muafiyet uygulanmayacaktır." şeklinde açıklık getirilmiştir.

Bu düzenlemeler karşısında, arsa vasfındaki bir taşınmazın emlak vergisi daimi muafiyetinden yararlanabilmesi için belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunması, kiraya verilmemesi, ticari, sınai ve turistik faaliyette kullanılmaması gerekmektedir.

Olayda, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu tartışmasız olan taşınmazın, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanıldığı ya da kiraya verildiği hususlarında idarece yapılmış bir tespit bulunmadığından, söz konusu taşınmazın Emlak Vergisi Kanununun 14/g maddesinde yer alan muafiyetten yararlandırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle hukuka aykırı olduğu sonucuna ulaşılan Bursa Bölge İdare Mahkemesinin 9.2.2006 tarih ve E:2006/157, K:2006/180 sayılı kararının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51 inci maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Konuyu temyizden Yüksek Dairenin takdir ve kararına saygı ile sunarım.

Tetkik Hakimi G.Nalan Hatipağaoğlu'nun Düşüncesi : Dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesi sonucu davacının taşınmazının belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu anlaşılmış olup, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 12. maddesi hükmü uyarınca aynı Kanunun 14. maddesinde yer alan arazi tabiri, arsaları da kapsayacağından ve ayrıca sözkonusu arsanın kiraya verildiği, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanıldığı yolunda idarece yapılmış herhangi bir tespit bulunmadığından, bu taşınmazın Emlak Vergisi Kanunu'nun 14. maddesinin (g) fıkrasında belirtilen vergi muafiyetinden yararlandırılmasının icap ettiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle Danıştay Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma isteminin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesi'nce Bursa Bölge İdare Mahkemesi'nin 9.2.2006 tarih ve E:2006/157, K:2006/180 sayılı kararının Danıştay Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilerek bozulmasının istenilmesi üzerine işin gereği görüldü:

İstem; davacı adına 2001 yılı 2. taksidi, 2002 yılı ve 2003 yıllarına ilişkin emlak (arsa) vergisinin ve 2003 yılı ek emlak vergisinin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı kabul eden Bursa Vergi Mahkemesi'nin 20.9.2005 tarih ve E:2005/319, K:2005/848 sayılı kararının bozulmasına ilişkin Bursa Bölge İdare Mahkemesi'nin 9.2.2006 tarih ve E:2006/157, K:2006/180 sayılı kararının kanun yararına bozulmasına ilişkindir.

Dosyanın incelenmesinden, davacının Bursa İli, Mudanya İlçesi, Çağrısan Köyü'nde bulunan gayrimenkulü nedeniyle adına 2001 yılı 2. taksidi, 2002 ve 2003 yılları için arsa vergisi ile 2003 yılı için ek emlak vergisi salındığı ve sözkonusu vergiye karşı "taşınmazın arazi vasfında, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu, herhangi bir şekilde ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılmadığı, kiraya da verilmediği, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 12. maddesi hükmü gereğince, arazi deyimi, arsalar ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazileri de kapsadığından, aynı Kanunun 14. maddesinin (g) fıkrası uyarınca gayrimenkulün vergiden daimi olarak muaf tutulmasının icap ettiği" iddialarıyla ödeme emrinin iptali istemiyle Vergi Mahkemesine dava açıldığı anlaşılmıştır.

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 1610 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle değişik "Arazi Vergisinin Mevzuu" başlıklı 12. maddesinde; Türkiye sınırları içinde bulunan arazi ve arsaların bu Kanun hükümlerine göre arazi vergisine tabi olduğu, belediye sınırları içinde belediyece parsellenmiş arazilerin arsa sayılacağı, belediye sınırları içinde veya dışında bulunan parsellenmemiş araziden hangilerinin bu Kanuna göre arsa sayılacağı Bakanlar Kurulu Kararı ile belli edileceği, aksine hüküm olmadıkça bu Kanunun diğer maddelerinde yer alan arazi tabirinin arsaları da kapsayacağı belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un 14. maddesine 3239 sayılı Kanun'un 104. maddesiyle eklenen (g) fıkrasında; belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arazilerin kiraya verilmemek şartıyla arazi vergisinden daimi olarak muaf tutulacağı, gelir vergisinden muaf esnaf ile basit usulde gelir vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan arsa ve arazi hariç olmak üzere, ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılan arazi ile arsalar ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazi için bu muafiyetin uygulanmayacağı hükmü yer almakta, bu

fıkranın uygulanması ile ilgili 17 seri no'lu Emlak Vergisi Genel Tebliği'nin "Arazi Vergisi ile İlgili Değişiklikler" başlıklı III/1 Bölümünde de; "Emlak Vergisi Kanunu'nun 14'üncü maddesine eklenen (g) fıkrası ile belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arazi, Arazi Vergisinden daimi olarak muaf tutulmuştur. Ancak, anılan yerlerde bulunan arazi, arsa ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazilerden ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılanlar için bu muafiyet uygulanmayacaktır." açıklaması bulunmaktadır.

Anılan 14. maddenin (g) fıkrası hükmüne göre bir arazinin emlak vergisi daimi muafiyetinden yararlanabilmesi için; belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunması, kiraya verilmemesi, ticari, sınai ve turistik faaliyette kullanılmaması gerekmektedir.

Öte yandan, anılan Kanunun 12. maddesinde Kanunun diğer maddelerinde geçen arazi tabirinin arsaları da kapsayacağı belirtildiğinden ve 14. maddenin (g) fıkrasının parantez içi hükmünde de gelir vergisinden muaf esnaf ile basit usulde gelir vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan arsa ve arazi hariç ibaresi yer aldığından, sözü edilen maddedeki ticari, sınai ve turistik faaliyette kullanmama şartının sadece araziler için geçerli olmayıp, arsa ve arsa sayılacak parsellenmemiş araziler için de geçerli olduğu anlaşılmaktadır.

Dosyada mevcut bilgi ve belgelerden, vergisi ihtilafı arsanın belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu görülmektedir.

Olayda, davacıya ait belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunduğu tartışmasız olan sözkonusu arsanın kiraya verildiği veya ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanıldığı yolunda herhangi bir iddia ve tespit bulunmaması karşısında, taşınmazın mevcut haliyle Yasa'da daimi muafiyet için öngörülen şartları taşıdığı, bu nedenle de, emlak vergisinden daimi muaf tutulması gerektiği sonucuna varıldığından, söz konusu verginin tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinde isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle Danıştay Başsavcısı tarafından yapılan temyiz isteminin kabulü ve Bursa Bölge İdare Mahkemesi'nin 9.2.2006 tarih ve E:2006/157, K:2006/180 sayılı kararının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına ve hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak koşulu ile bozulmasına, kararın bir örneğinin Maliye Bakanlığı ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve Resmî Gazete'de yayımlanmasına 13.12.2007 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 6 Mayıs 2008 – 26868]

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

BANKOVIÇ

Başvuru No. 5220/99

12 Ekim 2001

Kabuledilemezlik Kararı

OLGULAR

1. Başvurucuların hepsi Yugoslavya Federal Cumhuriyeti yurttaşdır. Birinci ve ikinci Başvurucular, Vlastimir ve Borka Bankovic, sırasıyla, 1942 ve 1945 yılı doğumlu. Her iki başvuru Mahkemeye kendi ve ölen kızları Ksenija Bankovic adına başvurmuşlardır. Üçüncü Başvuru Zivana Stojanovic 1937 doğumlu. Mahkemeye kendisi ve ölen oğlu Nebojsa Stojanovic adına başvurmuştur. Dördüncü Başvuru Mirjana Stoimenovski,

kendisi ve ölen oğlu Darko Stoimenovski adına başvurmuştur. Beşinci Başvurucu Dragan Sukovic, kendi adına başvurmuştur.

2. Başvurucular Mahkeme önünde; avukat olarak Essex'te faaliyet gösteren Bay Anthony Fisher; Belgrat İnsan Hakları Merkezi Direktörü Bay Vojin Dimitrijevic; Tuff Üniversitesinde Uluslararası Hukuk profesörü olan Bay Hurst Hannum ve Essex Üniversitesinde Uluslararası Hukuk profesörü ve aynı zamanda avukat olan Bayan Françoise Hampson tarafından temsil edilmektedir. Yukarıda adları geçen avukatlar ve danışmanlar Bay Rick Lawson ve Bayan Tatjana Papić ve bay Vladan Joksimovic Mahkemedeki sözlü oturuma ve diğer oturuma katılmışlardır.

3. Hükümetler Mahkeme önünde kendi ajanları tarafından temsil edilmektedir. Sözlü oturumda Hükümetler aşağıdaki gibi temsil edilmiştir: Birleşik Krallık, (Birleşik Krallık tarafından yapılan sunumlar, tüm sorumlu devletler adına yapılmıştır) Kraliyet Avukatı ve Uluslararası Hukuk profesörü olan Bay Christopher Greenwood, Dışişleri ajanı Bay Martin Eaton ve Danışman Martin Hemming tarafından; Belçika, Ajan Yardımcısı Bay Jan Lathouwers tarafından; Fransa, Danışman Bay Pierre Boussarogue tarafından; Almanya, Almanya Avrupa Birliği Daimi Temsilcisi Yardımcısı Bay Christoph Bloes tarafından; Yunanistan, Danışman Bay Micheal Apeessos tarafından; Macaristan, sırasıyla ajan ve ajan yardımcısı Bay Lipot Höltzl ve Bayan Monica Weller tarafından; İtalya Ajan Yardımcısı Bay Francesco Crisafulli tarafından; Lüksembourg, Ajan Bay Nicolas Mackel tarafından; Hollanda, Ajan Bayan Jolien Schukking tarafından; Norveç, Görevli Ajan Bay Frode Elgesem tarafından; Polonya, Ajan Bay Krzysztof Drzewicki, Avukat Bayan Renata Kowalska; ve Türkiye, Yardımcı Ajan Bayan Deniz Akçay tarafından.

A. Davanın Özel Koşulları

4. Dava konusu olaylar taraflarca sunulduğu şekliyle aşağıdaki şekilde özetlenebilir.

5. Sorumlu Hükümetler, dava konusu olaylar üzerine bir tartışma ihtiyacı olmaksızın, başvuruyu kabul edilemez olarak değerlendirerek şunu belirtmişlerdir: Bir gerçeğin açıkça tartışılması sırasında tartışmanın taraflarında bir başarısızlık olması durumunda, bu durum aleyhlerine kullanılmamalıdır. Mahkeme, davanın özel koşulları kapsamında; taraflardan birinin kabulü anlamını taşıyacak bir olguya itiraz etmek için taraflara atfedilecek açık bir başarısızlık yorumlamamıştır.

---

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

1. Arka Plan

6. Kosova'da, 1998 - 1999 yılları boyunca Sırb ve Kosovalı Arnavut güçleri arasındaki çatışmalar iyi şekilde kayıt edilmiştir. 6 Devletten oluşan Temas grubu (1992 yılında Londra Konferansı sonucunda oluşturulmuştur) tırmanan çatışmanın arka planına, yükselen endişelere ve uluslararası toplumun başarısız diplomatik girişimlerine rağmen toplanmış, çatışmanın tarafları arasında görüşmelerin yapılması için tarafların toplantıya çağırılması konusunda mutabık kalmışlardır.

7. NATO (Kuzey Atlantik Anlaşması Organizasyonu) 30 Ocak 1999 tarihinde, Kuzey Atlantik Kurulunun kararını takiben, Yugoslavya Federal Cumhuriyeti'nin Uluslararası toplumun istemlerine uymaması halinde, hava saldırılarına başvuracağını duyurmuştur. Sonuç olarak çatışmaya taraf olan taraflar arasında, 6 - 23 Şubat 1999 tarihleri arasında Rambouillet'te ve 15-18 Mart 1999 tarihleri arasında Paris'te görüşmeler gerçekleşmiştir. Ortaya çıkan barış antlaşması Kosova Arnavutları delegasyonu tarafından imzalanmış fakat

Sırp delegasyonu tarafından imzalanmamıştır.

8. Kosova krizine, müzakere edilmiş politik bir çözüm bulmak amacıyla yapılmış tüm çabaların başarısız olduğunu göz önüne alan Kuzey Atlantik Kurulu, hava saldırılarının (Müttefik Güç Operasyonu) başlamasına karar verdi ve bu karar 23 Mart 1999 tarihinde NATO Genel Sekreteri tarafından ilan edildi. Hava saldırıları 24 Mart tarihinden 8 Haziran 1999 tarihine kadar devam etti.

2. Radio Televizije Sırbije'nin Bombalanması (RTS)

9. Belgrat'ta bulunan RTS binasında üç televizyon kanalı ve 4 radyo kanalı faaliyet göstermekteydi. Ana yayın birimleri, Takosvka Caddesinde bulunan 3 binada da bulunmaktaydı. Sadece teknik elemanlardan oluşan ana kumanda odası binalardan birinin ilk katında bulunmaktaydı.

10. 23 Nisan 1999 tarihinde, sabah saat 00.02 civarında Takosvka caddesinde bulunan binalardan birisi NATO uçaklarından atılan bir füze tarafından vuruldu. 4 katlı binanın iki katı çöktü, ana kumanda odası imha edildi.

11. RTS'nin bombalanması sırasında birinci ve ikinci başvuruçunun kızları, üçüncü ve dördüncü başvuruçunun oğulları ve beşinci başvuruçunun kocası öldürüldü, 16 kişi de ciddi olarak yaralandı. Saldırı gecesi Yugoslavya Federal Cumhuriyeti'ndeki 24 hedef isabet aldı, buna Belgrat'ta bulunan 3 hedefte dahildir.

3. Uluslararası Mahkemelerdeki İlgili Diğer Yargulamalar.

12. Yugoslavya Federal Cumhuriyeti 26 Nisan 1999 tarihinde, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine sunduğu deklarasyonla Uluslararası Adalet Divanı'nın zorunlu yargılama yetkisini kabul ettiğini duyurdu. Yugoslavya Federal Cumhuriyeti, 29 Nisan 1999 tarihinde, Belçika ve diğer 9 Devlet aleyhine Müttefik Güç Operasyonu'na katılımları nedeniyle soruşturma başlatılması için (Uluslararası Adalet Mahkemesi nezdinde ç.n) başvuruda bulundu ve Uluslararası Adalet Divanı İç Tüzüğü'nün 73. maddesi uyarınca geçici önlemlerin duyurulması için ricada bulundu. Uluslararası Adalet Divanı 2 Haziran 1999 tarihli kararıyla bu ricayı reddetti. Talepte geçen diğer hususlar halen derdesttir.

13. Komite, Haziran 2000 tarihinde, Müttefik Güç Operasyonu'nu izlemek amacıyla kuruldu ve Eski Yugoslavya Federal Cumhuriyeti Uluslararası Ceza Mahkemesi Savcısına herhangi bir soruşturmanın gerekli olmadığını bildirdi. Savcı soruşturma açmama kararını, 2 Haziran 2000 tarihinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine bildirdi.

B. İlgili Uluslararası Yasal Materyaller

1.1949 Washington Antlaşması

14. Washington Antlaşması 24 Ağustos 1949 tarihinde yürürlüğe girdi (1949 Antlaşması) ve 10 ülkeden oluşan (Belçika, Fransa, Lüksemburg, Hollanda, Birleşik Krallık, Danimarka, İzlanda, İtalya, Norveç, Portekiz, Kanada ve ABD) Kuzey Atlantik Antlaşması Organizasyonu (NATO) adlı bir ittifak yarattı. 1952 yılında Yunanistan ve Türkiye 1949 Antlaşmasını onayladı. Federal Almanya Cumhuriyeti 1955, İspanya ise 1982 yılında üye oldu. Bu ülkelere 12 Mart 1999 yılında Çek Cumhuriyeti, Macaristan ve Polonya dahil oldu.

15. NATO'nun temel amacı Birleşmiş Milletler Beyannamesi uyarınca politik veya askeri yollarla üyelerinin güvenlik ve özgürlüğünü korumaktır. NATO'nun temel faaliyet prensibi, üyelerinin güvenliğinin bölünmezliği temelinde bağımsız devletler arasındaki karşılıklı işbirliğine dayanan ortak sorumluluk üstlenilmesidir.

2. 1969 Antlaşmalar Hukuku Üzerine Viyana Sözleşmesi (1969 Viyana Sözleşmesi)

13. Komite, Haziran 2000 tarihinde, Müttefik Güç Operasyonu'nu izlemek amacıyla kuruldu ve Eski Yugoslavya Federal Cumhuriyeti Uluslararası Ceza Mahkemesi Savcısına herhangi bir soruşturmanın gerekli olmadığını bildirdi. Savcı soruşturma açmama kararını, 2 Haziran 2000 tarihinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine bildirdi.

3. Sözleşmenin bütünü ile birlikte aşağıdakiler de dikkate alınır:

(b) Tarafların Sözleşmenin yorumu konusundaki mutabakatını tespit eden Sözleşmenin uygulanması ile ilgili olarak daha sonraki herhangi bir uygulaması,

(c) Taraflar arasındaki ilişkilerde milletlerarası hukukun tatbiki kabil herhangi bir kuralı

17. Madde 32 "İlave Yorum Yöntemleri" başlığını taşır ve aşağıdaki gibi okunur. 31. maddenin uygulanmasından hasıl olan manayı teyit etmek veya 31. maddeye göre yapılan yorum,

(a) Manayı muğlak ve anlaşılmaz bırakıyorsa

(b) çok açık bir şekilde saçma olan veya makul olmayan bir sonuca götürüyorsa, manayı tespit etmek için antlaşmanın hazırlık çalışmalarına ve yapıma şartları dahil, tamamlayıcı yorum araçlarına başvurulabilir.

18. Uluslararası Hukuk Komisyonu bu maddelerin yorumunda şunları belirtir: Bu yola, madde 31 ve 32'ye bağlantılı olarak başvurulmalıdır ve "genel kurallar" ve "ilave yollar" arasında kalın bir çizgi etkisi yaratmamalıdır. Madde 31'deki yorumu oluşturan unsurlar, metnin orijinal şeklini aldığı zamanki veya sonraki tarafları arasındaki mutabakatı kapsadığı zaman, ayırımın kendisi haklılık kazanmıştı. Hazırlık çalışması aynı orijinal karaktere sahip değildi fakat metinde bulunan mutabakat ifadelerini aydınlatması açısından önemliydi (YRBK: ILC (1966), ii. 219-220).

3. Sözleşmenin 1. maddesinin Hazırlanış Öyküsü

20. Konu ile ilgili bir sonraki yorum 25 Ağustos 1950 tarihinde, Sözleşmenin 1. maddesinin benimsenmesi öncesi, Danışma Meclisinin ana oturumu sırasında Belçika temsilcisi tarafından yapılmıştır. Ortaya çıkan sonuç/yorum aşağıdaki gibidir;

"Bundan böyle, Sözleşmenin resmi cümlesine binaen, herhangi bir ayırım ve fark gözetilmeksizin, hangi milliyete sahip olursa olsun, Sözleşme ülkelerinden birinin topraklarında bulunan ve haklarının ihlal edildiğini şikayet etmek için gerekçeleri olan herkes devletlerimiz tarafından bütünsel bir yetkiyle uygulanan korunma hakkına sahiptir."

21. Travaux Preparatoires şunu belirterek devam eder: Madde, 'Yetkisi altında bulunan' ifadesi dahil, herhangi bir müzakere ihtiyacı doğurmamaktadır. Metin, 25 ağustos 1950 tarihinde (bugünkü haliyle) herhangi bir değişikliğe uğramadan Danışma Meclisi tarafından benimsenmiştir (yukarıda adı geçen derlenmiş Baskı (Vol. VI, p. 132).

4. Kişinin Ödevleri ve Hakları Üzerine Amerikan Deklarasyonu 1948

22. Deklarasyon'un 2. maddesi aşağıdaki gibidir:

Yasa önünde herkes eşit olup ırk, cins ,dil, inanç, veya diğer sebepler ayrımı olmaksızın bu Deklarasyon'da belirtilen haklara ve ödevlere sahiptir.

23. Amerikan İnsan Hakları Komisyonu Coard Davası raporunda (Rapor No.109/99, Dava No. 10.951, Coard et al./Birleşik Devletler, 29 Eylül 1999 & 37, 3941 ve 43) Başvurucunun, Granada' da ki Amerikan askeri güçlerinin uyguladığı operasyonların ilk günlerinde maruz kaldığı gözaltı ve muameleleri içeren şikayetlerini incelemiş ve şöyle değerlendirmiştir:

"Her ne kadar Amerikan Deklarasyonun ülke dışı başvurular konusundaki tutumu taraflarca gündeme getirilmemesine rağmen, Komisyon şu hususu belirtmeyi uygun bulmuştur: Amerikan Deklarasyonu'nda eşitlik, ayrımcılık yasağı, ırk, milliyet, inanç, cinsiyet ayrımının reddi prensiplerine dayanan bireyin temel hakları açıkça gösterilmektedir... Her Amerikan Devleti, sadece kişinin insanlığı nedeniyle yukarıda basitçe verilen kişi haklarını, yetkisi altında bulunan herkesin korunan hakları olarak onaylamak mecburiyetindedir. Bu durum büyük oranda ülkenin topraklarında yaşayan kişiye gönderme yapsa da; bazı şartlar altında ve özellikle toprak dışı yerlerde, başka bir ülke tarafından kontrol edilen bir toprak üzerinde bulunan kişinin, başka bir devletin kontrolünde olması halinde, (ikinci ihtimalde genellikle ülkenin ajanlarının yurt dışında yaptığı eylemler vurgulanmaktadır) gönderme yapabilir. Prensipite, soruşturma muhtemel mağdurun milliyeti veya belirli bir coğrafyadaki mevcudiyeti konusunda yoğunlaşmaz. Fakat, bazı koşullar altında, ilgili devletin otoritesi ve kontrolü altında bulunan kişinin haklarına dikkat edilip edilmediği hususunda yoğunlaşır."

24. İnsan Hakları Amerikan Mahkemeleri'nin gerçek yargı yetkisi, 1978 tarihli İnsan Hakları Üzerine Amerikan Sözleşmesi'nin 1. maddesine dayanmaktadır. Konuyla ilgili madde aşağıdaki gibidir:

"Tarağ Devletler, burada tanınan hak ve özgürlüklere saygı gösterirler ve yetki alanları altında bulunan tüm kişilerin bu haklardan tam ve özgür olarak yararlanma haklarını ayrımsız olarak sağlarlar."

5. 1949 Tarihli Savaş Mağdurlarının Korunması Üzerine 4 Cenova Sözleşmesi

25. Bu Sözleşmelerin 1. maddelerinin tümü (Cenova Sözleşmeleri, 1949) Sözleşmeci Devletlerin bütün şartlar altında şimdiki Sözleşmeye uymalarını ve uymayı sağlamalarını gerektirir.

6. 1966 Tarihli Sivil ve Politik Haklar Üzerine Sözleşme (Covenant on Civil and Political Rights) ve Sözleşmenin Tercih Protokolü

26. 1966 tarihli Sivil ve Politik Haklar Üzerine Sözleşmenin 2&1. maddesi aşağıdaki gibidir:

"Sözleşmeye tarağ her devlet, Sözleşmeye uymayı ve toprakları içinde veya yetkisi altında bulunan tüm bireylere şimdiki Sözleşme ile tanınan hakları sağlamayı garanti eder."

İnsan Hakları Komisyonu 1950 yılında, 6. oturumu sırasında taslak Sözleşmenin 2&1 maddesine "yetkisi içinde ve ona tabi" sözcüklerini içeren değişiklik önergesini kabul etti. Bu kelimeleri çıkarmak amacıyla 1952 ve 1953 yıllarında yapılan öneriler kabul edilmedi. Müteakiben, İnsan Hakları Komitesi, kesin ve sınırlı bir bağlamda Sözleşen Devletlerin ajanlarının yurtdışındaki eylemleri nedeniyle sorumluluklarını geliştirecek yollar aradı.

27. 1966 tarihli Tercih Protokolü konuyla ilgili maddesi, aşağıdaki gibidir: "Sözleşmeye taraf devlet, aynı zamanda mevcut protokolün tarafı olur ve Komitenin yargı yetkisi altında buluna bireylerin Sözleşmede belirtilen haklardan herhangi birinin taraf devletçe ihlal edilmesi halinde, mağdur olduğunu iddia eden bireylerin bildirimini ve bunları değerlendirme yetkisini kabul ederler."

Şikayetler

28. Başvurucular, 28 Nisan 1999 tarihinde 'RTS' binasının NATO güçleri tarafından bombalanması nedeniyle şikayetçi olup Sözleşmenin takip eden maddelerinin ihlal edildiğini iddia etmektedirler: Madde 2 (Yaşam Hakkı), Madde 10 (İfade Özgürlüğü) ve madde 13 (Etkin Başvuru Hakkı)

Hukuk

29. İlk beş Başvurucu kendileri ve ölen yakın akrabaları adına, bombardıman sırasında yaralanan altıncı Başvurucu ise sadece kendi adına Sözleşmenin 2., 10. ve 13. maddelerine dayanarak başvurumaktadırlar. Mahkemenin de onayıyla, tarafların yazılı ve sözlü sunumları sadece 'kabul edilebilirlik' konusuyla sınırlandırılmıştır. Hükümetler ayrıca şikayetlerin 'açıkça temelsiz olduğu' (Manifestly ill-founded) hususunu tartışmayacaklarını bildirmişlerdir.

30. Başvurucular, davanın kabul edilebilirliği hakkında başvurunun Sözleşmenin yer itibarıyla yetki (ratione loci) hükmü ile bağdaştığını iddia etmektedirler. Çünkü sorumlu devletlerin gerek kendi toprakları üzerinde (planlama, lojistik hazırlıklar vs. çn), gerekse de Yugoslavya'daki eylemleri, sonuçlarını Yugoslavya Federal Cumhuriyetinde göstermiştir. Başvurucular ve onların yakın akrabaları, sorumlu devletlerin yetki alanlarına girmiştir. Ayrıca, Başvurucular bombardımanın NATO güçlerince gerçekleştirilmesine rağmen, sorumlu devletlerin saldırı nedeniyle ayrı ayrı sorumlu olduklarını ve kendilerinin tüketilmesi gereken herhangi bir yola sahip olmadıklarını iddia etmektedirler.

31. Hükümetler başvurunun kabul edilebilirliğini tartışır. Temel olarak başvurunun, Sözleşmenin 'şahıs itibarıyla yetki' (ratione personae) hükmü ile bağdaşmadığını, çünkü başvuru sahiplerinin Sözleşmenin 1. maddesinin içeriğine göre sorumlu devletlerin yetkisi altına giremeyeceklerini iddia etmektedirler. Ayrıca, Uluslararası Adalet Divanının "Monetary Gold" prensibine uygun olarak, Mahkemenin, Birleşik Devletlerin, Kanada'nın ve NATO'nun haklarını ve ödevlerini içeren bir davanın esası üzerinde karar veremeyeceğini; bu devletlerin hiçbirinin Sözleşmeye taraf olmadığını; buna karşın huzurdaki başvurunun tarafları olduğunu iddia etmektedirler (Monetary Gold prensibi Roma Sözleşmesinden 1943 yılında kaldırılmıştır/ Uluslararası Adalet Divanı Raporları 1954, p. 19, Doğu Timor Başvurusu, Uluslararası Adalet Divanı Raporları 1995, p. 90).

32. Fransa Hükümeti ayrıca bombardımanın sorumlu devletlere değil, uluslararası hukuksal kişiliği ile sorumlu devletlerden ayrılan NATO'ya atfedileceğini ileri sürmektedir. Türk Hükümeti, Kuzey Kıbrıs'taki görüşleri uyarınca belirli sunumlar yapmıştır.

33. Macaristan, İtalyan ve Polonya hükümetleri, Sözleşmenin 35/1 hükmünde belirtilen hüküm uyarınca, kendi ülkelerinde bulunan etkili iç hukuk yollarının tüketilmediğini ileri sürmektedirler.

A- Başvurucular ve onların maktul yakınları, Sözleşmenin 1. maddesinin anlamı uyarınca sorumlu devletlerin yetki alanlarına DAHİL Mİ?

34. Bu, Hükümetlerin itirazı hususunda dayandıkları temeldir ve mahkeme bu konuyu öncelikle dikkate alacaktır. Sözleşmenin 1. maddesi aşağıdaki gibidir: "Yüksek Sözleşmeci taraflar, kendi yetki alanları içinde bulunan herkese bu Sözleşmenin birinci bölümünde açıklanan hak ve özgürlükleri tanırlar."

1. Sorumlu Hükümetlerin sunumları

35. Hükümetler Başvurucuların ve onların maktul yakınlarının olay zamanında sorumlu devletlerin 'yetki alanı' içinde olmadıklarını ve bu nedenle başvurunun Sözleşmenin 'kişi itibarıyla yetki' (ratione personae) hükmüyle bağdaşmadığını iddi etmektedirler.

36. 'Yetkinin' kesin anlamı konusunda şunu önermektedirler: Yorum olağan ve uluslararası hukuktaki tesis edilmiş anlamına göre yapılmalıdır. Bu nedenle yetkinin icrası, o devlete aidiyeti olan kişiler üzerinde (asıl veya diğer) veya o ülkeye getirilmiş kişiler üzerinde yasal otoritenin icrasını içerir. Ayrıca Hükümetler şunu ileri sürmektedir: 'Yetki' terimi belirli bir periyot içinde mevcut olan yapılandırılmış bir ilişkiyi gerektirmektedir.

37. Mahkemenin daha önce de başvurduğu söz konusu yargılama yetkisi kriteriyle ilgili içtihatlarıyla şu husus doğrulanmıştır: Sorumlu devletlerin yurtdışındaki eylemleri nedeniyle etkilenen bazı bireyler o devletin yetki alanı içine giren kişiler olarak değerlendirilebilir. Çünkü böyle bir durumda konuya ilişkin devlet tarafından o kişiler üzerinde uygulanan bir tür yasal otorite mevcuttur. Sorumlu hükümetlere göre Başvurucunun, sorumlu hükümetin toprakları dışında tutuklanması ve alıkonulması, Issa ve Öcalan davalarındaki gibi [Issa ve Diğerleri /Türkiye (karar), no. 31821/96, 30 Mayıs 2000, yayınlanmamış karar ve Öcalan /Türkiye (karar), no. 46221/99, 14 Kasım 2000, yayınlanmamış karar], askeri kuvvetle benzer bir yasal otoritenin veya yetkinin yabancı topraklarda bu kişiler üzerinde klasik bir icrasını oluşturmaktadır. Xhavara davasında; iddiaya göre bir Arnavut gemisi, İtalyan kıyılarının 35 deniz mili açığında İtalyan donanmasına ait bir gemi tarafından kasıtlı olarak vurulmuştur. Sorumluluk, yazılı bir antlaşma ile devletler arasında paylaşılmıştır (Xhavara ve Diğerleri / İtalya ve Arnavutluk). Hükümetler kendilerinin yetki kavramı yorumunun hem Travaux Preparatoires ilkesi, hem de Sözleşmenin uygulanmasında, onaylayan devletlerin pratiği tarafından desteklendiğini düşünmektedirler. Sorumlu devletler, yukarıdaki ikinci gerekçe açısından, Sözleşmenin 15. maddesinin sözleşen devletlerin kendi toprakları dışında katıldığı askeri operasyonlar sırasında uygulanamazlığına gönderme yapmaktadırlar.

38. Hükümetler, Başvurucuların şikayetçi olduğu eylemin, açık olarak bu tür bir yasal otoritenin veya yetkinin icrası olarak tanımlanamayacağı sonucuna varmaktadırlar.

39. Hükümetler ayrıca, başvurucuların temel sunumlarında Sözleşmenin 1. maddesinde yer alan yetkinin anlamı konusunda ileri sürülen bu maddeyle korunan pozitif yükümlülüğün, orantılı olarak 'kontrolün' icrasında da uygulanabileceği görüşünü değerlendirmeye devam ederler.

40. Hükümetler öncelikle, 1. maddedeki metnin bu yorumu desteklemediğine dikkat çekerler. Eğer Sözleşmeyi hazırlayanlar bu türden etkili bir "neden ve sonuç" a dayanan sorumluluk amaçlasalardı, 1949 tarihli Cenova Sözleşmesinin 1. maddesinde belirtilen ifadelendirme şekline benzer bir ifade benimserlerdi (paragraf 25'te aktarılan). Her durumda, Başvurucunun yetkiye ilişkin yorumu hem Sözleşmeyi ters yüz edecek hem de önemli hakların sağlanması hususunda üye devletler üzerinde bulunan pozitif yükümlülüğü, Sözleşmenin 1. maddesinde hiçbir şekilde öngörülmeleyen bir yolla bölecektir.

41. Hükümetler ikinci olarak, Başvurucuların Sözleşmenin 1. maddesinin genişletici yorumuna dayanak gösterdikleri 15. maddenin yanlış anlaşıldığını; gerçekte 15. maddenin hükümetlerin pozisyonunu desteklediğine dikkat çekmektedirler. Hükümetler şunu ileri sürerler: 15/2 maddenin gönderme yaptığı, ‘savaş’ veya ‘ olağanüstü hal’ durumlarının, Sözleşmeye taraf olan ülkenin içinde olduğu kadar, dışındaki durumları da içerdiğine dair bir şey Sözleşmenin 15. maddesinin metninde veya uygulamasında hiçbir surette yoktur. Başvurucular hatalı değerlendirme yapmışlardır. Dolayısıyla, 15/2. madde, Sözleşmenin 1. maddesinin başvurucular tarafından genişçe yorumlanmasını desteklemez.

42. Hükümetler üçüncü olarak, Başvurucuların Yugoslavya Federal Cumhuriyeti yurttaşlarının Sözleşme yollarından yoksun kalacağı iddiası hakkında, Hükümetler şunu anımsatmaktadırlar: Türkiye’nin Kuzey Kıbrıs davalarında Sözleşmeye göre sorumlu olmadığına dair bir tespit, o toprakların sakinlerinin, Sözleşmenin sağladığı haklardan yararlanmalarını engelleyecektir [Loizidou/Türkiye, 23 Mart 1995 tarihli karar (ilk itirazlar), Seri A no. 310, Loizidou/Türkiye, 18 Kasım 1996 tarihli karar (Esaslar), İlamlar ve Kabul edilebilirlik kararları Raporları. 1996-VI, no. 26 ve Kıbrıs/Türkiye (GC), no. 25781/94, ECHR 20001]. Mevcut davada, Hükümetler şunu not etmektedirler: Yugoslavya Federal Cumhuriyeti Sözleşmeye taraf değildir ve dolayısıyla onun sakinleri de Sözleşme uyarınca herhangi bir hakka sahip değildir.

43. Dördüncü olarak, Hükümetler sert bir şekilde başvurucuların, böyle bir askeri göreve katılan devletlerin sorumlu tutulamamasının taşıdığı risklere ilişkin iddialarını tartışmaktadır. Hükümetler kendi teorilerinin aksine, Başvurucuların toprak dışı yetkiye dair alışılmamış ‘sebeup ve sonuç’ teorilerinin daha ciddi uluslararası sonuçlara neden olabileceğini iddia etmektedirler. Böyle bir teori, başvurucuların bir NATO üyesi olarak tüm ülkelerin ayrı ayrı sorumlu olabileceğine dair teoriye eklendiğinde, Sözleşmenin amacını ve niyetini ciddi olarak saptıracaktır. Özellikle, uluslararası toplu askeri eylemler için ciddi sonuçları olabileceği; Mahkemeye Sözleşme tarafı devletlerin, o topraklarda bulunan toprak sakinlerine Sözleşme haklarını sağlamalarının imkansız olduğu zamanlarda bile, bütün dünyadaki askeri operasyonlardaki katılımlarını denetleyen bir yetki verecektir. Sözleşmeciler devletlerden birisinin operasyonda aktif bir görevi olmasa bile. Ortaya çıkan sonuç ise şu olacaktır: Sözleşme, devletlerin bu tür görevlere katılımlarını önemli bir şekilde riske edecek ve her durumda, Sözleşmenin 15. maddesi uyarınca daha fazla yürürlükten kaldırmalara sebep olacaktır. Ayrıca, Hükümetler, uluslararası insancıl hukukun, ICTY (Eski Yugoslavya için Ceza Mahkemesi) ve en son olarak Uluslararası Ceza Mahkemesinin, bu tür devlet eylemlerini kontrol etmek amacıyla bulunduğunu belirtmektedir.

44. Son olarak Hükümetler, başvurucuların Sözleşmenin 1. maddesi uyarınca ileri sürdükleri alternatif Devlet Sorumluluğu teorilerine itiraz etmektedir. Hükümetler, Başvurucuların NATO güçleri tarafından Belgrat hava sahasının kontrol edildiğine dair iddiasını reddetmekte ve her koşulda bu tür bir kontrolün kapsam ve içerik olarak toprak kontrolü ile (Konu Kuzey Kıbrıs ile ilgili yukarıda bahsedilen kararlarda tanımlanmıştır. Bu tür bir kontrol yasal otoritenin etkili kontrolü ile sonuçlanmıştır.) eşdeğer sayılabileceğine itiraz etmektedir. Hükümetler ayrıca, Başvurucunun mevcut başvuruyu Soering davası (Soering/Birleşik Krallık, 7 Temmuz 1989 tarihli karar Dizi A no 161) ile kıyaslamasını temel olarak kusurlu olduğuna dikkat çekmektedir (Bay Soering’in sınır dışı edilmesine ilişkin tartışmalı karar alındığı zaman, başvuru sorumlu devletin toprağında, yasal otoritenin birey üzerindeki klasik bir uygulanması olarak ve Sorumlu Devletin tüm Sözleşme haklarını kendisine tanıdığı koşullarda gözaltına alınmıştı).

45. Özetle, Hükümetler Başvurucuların ve maktul yakınlarının sorumlu devletlerin yetki alanlarına girmediğini, bu nedenle başvurunun Sözleşmenin "kişi itibariyle yetki" (ratione personae) hükmü ile bağdaşmadığını ileri sürmektedirler.

2. Başvurucuların Sunumları

46. Başvurucular, başvurunun, Sözleşmenin 'yer itibariyle yetki' (ratione loci) hükmü ile bağdaştığını ve Yugoslavya Federal Cumhuriyeti hareketi ile sorumlu devletlerin yetki alanına dahil edildiklerine dikkat çekmektedirler. Başvurucular özellikle, 'Yargılama Yetkisi' tespitinin yukarıda adı geçen Loizidou davası (ilk itirazlar ve esaslar) kararlarında geliştirilen 'etkili kontrol' ölçütünün benimsenmesi ile mümkün olabileceğini, bu yolla Sözleşmenin 1. maddesinde, Sözleşme haklarını güvence altına almak amacıyla belirtilen pozitif yükümlülüğün kapsamının gerçekte uygulanan kontrolün derecesi ile orantılı olacağını belirtmektedirler. Başvurucular, 1. maddede belirtilen 'yetki' kavramına bu tür bir yaklaşımın, Mahkemeye karşılaştırılabilir vakalarda ileri sürülecek şikayetler açısından 'kullanışlı' bir ölçüt sağlayacağını düşünmektedirler.

47. Bundan dolayı, yukarıda belirtilen Loizidou kararlarında (İlk itirazlar ve esaslar) olduğu gibi, Türk güçlerinin Kıbrıs'ta etkili kontrole sahip olduğu bulgular olduğu zaman, Türkiye'nin Sözleşme haklarını tüm kapsamıyla o bölgede tanımaya mecbur bırakılması hususunu dikkate almak oldukça makuldür. Buna karşın sorumlu devletler, kendi toprakları dışında buluna bir hedefi vurdukları zaman, imkansız uygulamaya (Sözleşme haklarını tüm kapsamıyla güvenceye almak) zorlanamazlar. Fakat itiraz konusu olan kendi kontrolleri içinde gerçekleşen bir durum nedeniyle Sözleşme haklarından sorumlu tutulabilirler.

48. Başvurucular şunu savunmaktadırlar: Bu yaklaşım bu güne kadar ki Sözleşme içtihatlarıyla bütünüyle tutarlıdır. Başvurucular özellikle yukarıda bahsedilen Issa, Xhavara ve Öcalan kararlarıyla birlikte Ilascu davasındaki (Ilascu / Moldova ve Rusya Federasyonu, (karar), No 48787/99, Temmuz 2001, yayınlanmadı.) kabuledilebilirlik kararlarına dayanmaktadırlar. Ayrıca, Başvurucular bu yaklaşımın, Amerikan Komisyonunun benzer ibarelerle yapmış olduğu yorumla da uyumlu olduğunu (Coard Davası Raporu, yukarıdaki 25. paragraf) iddia etmektedirler. Başvurucular, İnsan Hakları Komitesinin bir davasını örnek vererek; Komitenin CC RP'nin 2/1 maddesi ve Tercihli Protokolün 1. maddesi hususunda tutarlı sonuçlara ulaştığı hususuna karşı çıkmaktadırlar.

49. Başvurucular, "Yargılama Yetkisi" genel kavramı hususundaki yaklaşımlarına ilişkin normatif desteğin, Sözleşme metninin genel yapısı içinde ve ayrıca 15. maddede bulunacağını belirtmektedirler. Başvurucular, Sözleşmenin 15. maddesinin toprak dışı savaş veya aciliyet durumlarında uygulanamaması halinde anlamsızlaşacağını; bu nedenle bir devletin Sözleşmenin 15. maddesi uyarınca "Sözleşme haklarını" askıya alması gerekmektedir. Bu tür bir "askıya alma" başvurusu olmaksızın, Sözleşmenin bu türden çatışmalarda da uygulanacağını iddia etmektedirler.

50. Başvurucular, Hükümetlerin "Travaux Preparatoires" ilkesini gerekçe göstermeleri hakkında ise şunu belirtmektedirler: Bu kriter, Sözleşmenin 1. maddesindeki "Yargılama Yetkisinin" uygulanmasının derecelendirilmesi anlamında kesin ve temel kaynak değildir. Gerçekten, Başvurucular şunu belirtmektedirler: Hükümetler, "yasal otorite" ve "tasarımlanmış ilişkiler" kavramlarını "yargılama yetkisinin" ana elementleri olarak öne sürmektedir, 'Travaux Preparatoires' ilkesinden söz edilmemektedir.

51. Başvurucular, Hükümetlerin 1. madde yorumlarının tehlikeli bir gelişme olacağına ilişkin iddialarını reddetmektedirler. Mevcut dava, BM'nin asayişini sağlama görevleri sırasında meydana gelen bir kaza veya ihmal veya haydut askerler hakkında değildir. Bu dava, tüm

sorumlu ülkeler tarafından planlanmış, onaylanmış ve icra edilmiş kasıtlı bir eylem hakkındadır. Başvurucular, bu tür devlet eylemleri nedeniyle Sözleşmenin ihlal edilmesinden dolayı, devletleri sorumsuz hale getirmenin gerçekten tehlikeli olacağını belirtmektedir. Başvurucular, yaşama hakkının ve bir enstrüman olarak Sözleşmenin, Avrupa halkının düzenindeki rolünün üstünlüğünü vurgulayarak, şu hususun üzerinde durmaktadırlar: Sorumlu ülkeleri "sorumlu" bulmaktaki bir başarısızlık, bu Başvurucuları çaresiz bırakacak, sorumlu devletlerin ordularının ise cezalandırılmayacağından emin olarak özgürce hareket etmelerine neden olacaktır. Uluslararası Adalet Divanı bireylerden gelen bir başvuruya açık değildir. ICTY (Eski Yugoslavya için Ceza Mahkemesi) ciddi savaş suçları nedeniyle bireylerin sorumluluğu üzerine karar verir. ICC (Uluslararası Ceza Mahkemesi) ise henüz kurulmamıştır.

52. Alternatif olarak, Başvurucular şunu iddia etmektedir: Hava operasyonun kapsamı ve kapsamla bağlantılı ve orantılı birkaç kayıp göz önünde tutulursa, NATO'nun hava sahası üzerindeki kontrolü hemen hemen Türkiye'nin Kuzey Kıbrıs toprakları üzerindeki kontrolü gibi eksiksizdir. Bu kontrol belirli bir alanla sınırlı (sadece hava sahası) olmasına rağmen, 1. maddenin pozitif yükümlülükleri de benzer bir şekilde sınırlı olabilir. Başvurucular şunu dikkate almaktadır: "Etkili Kontrol" ve "Yargılama Yetkisi" genel kavramları, modern ve kesin silahların mevcudiyetini ve onların kullanımlarını hesaba katacak şekilde ve yeterince esnek olmak zorundadır. Bu tür silahlar, yer birliklerine ihtiyaç duymaksızın, büyük bir kesinlik ve etki ile ülke dışı eylemlere imkan vermektedir. Bu tür modern ilerlemelere rağmen, hava saldırıları ve yer birlikleri arasında farka dayanmak gerçek dışı hale gelmiştir.

53. Alternatif olarak başvurucular, mevcut davayı yukarıda bahsedilen davalardan, Soering davası ile karşılaştırmakta ve şunu tartışmaktadırlar: Tartışılan eylem, önceki kararların toprak dışı etkisidir; somut olaydaki eylem, Yugoslavya Federal Cumhuriyeti'ni vurmak ve füzeler fırlatmaktır. Gerçekte bu kararlar sorumlu devletin veya devletlerin toprakları üzerinde alınmıştır. Bu nedenle "Yargılama Yetkisi", Soering Davasındaki gibi, aynı gerekçelerle somut olayda oluşturulabilir.

3. Mahkemenin Değerlendirmesi

54. Mahkeme şunu not etmektedir: Başvurucular ve sorumlu devletler arasındaki tartışılan eylem, her nerede karar verildiyse, bu devletlerin toprakları dışında (toprak dışı eylem) uygulanmış veya orada etki doğurmuştur. Mahkeme şunu dikkate almaktadır: İncelenecek temel soru, başvurucuların ve onların maktul yakınlarının, söz konusu toprak dışı eylemin sonucu olarak, sorumlu devletlerin yetki alanlarına girebilmeleri konusudur (Drozd ve Janousek / Fransa ve İspanya, 26 Haziran 1992 tarihli Mahkeme kararı, Dizi A no. 240 691, yukarıda bahsedilen Loizidou kararları (ilk itirazlar ve esaslar), sırasıyla par. 64 ve 56, ve Kıbrıs/Türkiye, yukarıda aktarıldı & para 80).
(a) Uygulanabilir Yorum Kuralları

55. Mahkeme şunu hatırlatmaktadır: Sözleşme, 1969 tarihli Viyana Sözleşmesinde belirtilen kurallar ışığında yorumlanmak zorundadır (Golder/Birleşik Krallık 21 Şubat 1975 tarihli karar, Dizi A no. 18 & 29).

56. Mahkeme, bu nedenle "yetki alanları içerisinde" ibaresine verilecek olağan anlamı kendi bağlamı içerisinde ve Sözleşmenin amacı ve konusu ışığında değerlendirerek araştıracaktır (1969 tarihli Viyana Sözleşmesinin 31 /1. maddesi, diğer referanslar arasında, Johnston ve Diğerleri / İrlanda 18 Aralık 1986 tarihli karar, Dizi A no. 112, 51). Mahkeme ayrıca 'Sözleşmeye başvuru konusunda, taraflar arasında Sözleşmenin yorumu hususunda

mutabakat tesis eden, sonraki başvuru pratiklerini de dikkate alacaktır [1969 tarihli Viyana Sözleşmesi, madde 31/3-b ve yukarıda söz edilen Loizidou Kararı (İlk İtirazlar) parag. 73].

57. Bundan başka, madde 31/3-c şunu belirtmektedir: Bu anlatım, "tarafklar arası ilişkilerde uygulanabilir ve konu ile ilgili her türlü uluslararası hukuk kurallarından" alınacaktır. Daha genel olarak Mahkeme şunu anımsatmaktadır: Sözleşmeyi oluşturan prensipler birbirinden ayrı olarak yorumlanamaz ve prensiplere başvurulamaz. Mahkeme, kendi yargılama yetkisine değgin soruları incelediği zaman, konuyla ilgili uluslararası hukuk kurallarını göz önüne almak ve sonuç olarak, hakim uluslararası hukuk kuralları ile uyumlu olarak devlet sorumluluğu saptamak zorundadır. Buna karşın bir insan hakları Sözleşmesi olarak Sözleşmenin özel karakterine de önem vermek zorundadır [yukarıda söz edilen Loizidou kararı (esaslar), paragraf 43 ve 52]. Sözleşme mümkün olduğunca, uluslararası hukuku oluşturan ve Sözleşmenin de kısmen biçimlendirdiği (Al-Adsani / Birleşik Krallık, (GC), no.35763, parag. 60, 2001'de yayımlanacaktır), diğer prensiplerle uyum içerisinde yorumlanmalıdır.

58. Mahkeme ayrıca şunu hatırlatmaktadır: 1969 tarihli Viyana Sözleşmesi'nin 31. maddesine başvurulması sonucunda ortaya çıkan anlamı doğrulayacak bir görüşle Travaux Preparatoires ilkesine başvurulabilir. Ya da 1969 tarihli Viyana Sözleşmesinin, 31. maddesi uyarınca yapılan bir yorum 'anlamı' belirsiz ve anlaşılmaz yaptığında 'anlamı' tespit etmek veya açıkça absürd veya mantıksız bir sonuca götürdüğü zaman (madde 32). Mahkeme ayrıca şunu not etti. ILC'nin yorum kuralları arasındaki ilişki üzerine, yorumu 31 ve 32. maddelerde düzenlemiştir (İlgili madde metinleri ve ILC'nin yorumu yukarıda paragraf 16 ve 18 de belirtilmiştir).

(b) Yargılama Yetkisinin 'İçinde' sözcüğünün anlamı.

59. Mahkemenin, Sözleşmenin 1. maddesindeki konuyla ilgili terimin uluslararası kamu hukuku açısından 'olağan anlamı' hususundaki yaklaşımıyla, 'bir devletin yargılama yetkisi esas olarak topraksaldır' görüşüyle uyumludur. Uluslararası hukuk, bir devletin toprak dışı yargılama yetkisini dışlamazken, bu konuda önerilen bu tür yargılama yetkisi için önerilen dayanaklar (Milliyet, bayrak, diplomatik ve konsoloslukla ilgili ilişkiler, etki, koruma, edilgen karakter ve ortaklık dahil), genel kural olarak, konuyla ilgili diğer devletlerin egemen topraksal hakları tarafından tanımlanmakta ve sınırlandırılmaktadır (Mann, 'The Doctrine of Jurisdiction in International Law', RdC, 1964, Vol. 1; Mann, 'The Doctrine of International Law, Twenty Years Later', RdC, 1984, Vol. 1; Bernhardt, Encyclopaedia of Public International Law, Edition 1997, Vol.3, pp. 55-59 'Jurisdiction of States' ve Edition 1995, Vol.2 ,pp.337-343 'Extra Territorial Effects of Administrative, Judicial and Legislative Acts'; Oppenheim's Internatinol Law, 9. Edition 1992(Jennings and Wats), Vol.1 &137; P.M. Dupuy; Droit International Public; 4. Edition 1998, p. 61; and Brownlie, Principles of International Law, 5, Edition 1998, pp. 287, 301 ve 312-314).

60. Bundan dolayı, örneğin bir devletin yurt dışında bulunan kendi yurttaşları üzerindeki yargılama yetkisi o devletin veya diğer devletlerin topraksal yetkisi açısından ikincil durumdadır [Higgins, Problems and Process. (1994), p. 73; ve Nguyen Quoc Dinh, Droit International Public, 6. Edition 1999 (Daillier ve Pellet), p.500]. Buna ek olarak, bir devlet gerçek anlamda diğer devletin onayı, daveti veya rızası olmaksızın onun topraklarında yargılama yetkisi icra edemez, ancak önceki devletin işgalci bir devlet olması halinde, o toprak üzerinde belirli bazı açılardan yargılama yetkisinin icra edilmesi bulgulanabilir (Bernhardt, yukarıda aktarıldı, Vol. 3 p. 59 ve Vol. 2 pp.338-340; Oppenheim, yukarıda aktarıldı, &137; P.M. Dupuy, yukarıda aktarıldı, pp.64-65; Brownline, yukarıda aktarıldı, p.313; Casese, International Law, 2001, p. 89; ve en son olarak, the 'Report on the

Preferential Treatment of National Minorities by their Kin- States' Venedik Komisyonu tarafından 48. Genel Kurul toplantısında benimsendi, Venedik,19-20 Ekim 2001).

61. Mahkeme şu görüştedir: Sözleşmenin 1. maddesi (yukarıda verilen) basit ve temel topraksal yargılama yetkisi nosyonunu yansıtacak şekilde dikkate alınmak zorundadır. Diğer yargılama yetkisi dayanakları bazı davaların özel şartları içinde istisna olmakta ve doğruluğunu haklı çıkarmayı gerektirmektedir [bknz. Mutatis Mutandis ve genel olarak, Select Comitte on Crime of Experts on Extraterritorial Criminal Jurisdiction, (Ceza Problemleri üzerine Avrupa Komitesi, Avrupa Birliği), Extraterritorial Criminal Jurisdiction' (Toprak Dışı Ceza Yargılaması ç.n). Rapor 1990 yılında yayımlandı, pp.8-30]

63. Mahkeme, Sözleşmenin onaylanmasından bu yana devlet pratiğini konu alan başvurularda; Sözleşmeye taraf ülkelerin toprak dışı sorumluluklarına değgin olarak ve mevcut dava ile benzer çerçevede kavrayış eksikliği olduğunu bulgulamaktadır. Sözleşmenin onaylanmasından bu yana Sözleşmeci devletlerin dahil olduğu çok sayıda toprak dışı operasyon olmasına rağmen (Körfez savaşında, Bosna- Hersek'te ve Yugoslavya Federal Cumhuriyetinde), hiçbir devlet, katıldığı toprak dışı eylemlerin (madde 15 uyarınca kısmi yürürlükten kaldırma yoluna başvurarak) Sözleşmenin 1. maddesi anlamında, yargılama yetkisinin icrasını içeren bir eylem olduğuna dair herhangi bir inanç ifade etmemiştir. Mevcut 'askıya almalar', Türkiye ve Birleşik krallık tarafından belirli iç çatışmalar nedeniyle mahkemeye sunulmuştu (sırasıyla, Güneydoğu Türkiye ve Kuzey İrlanda). Mahkeme, başvuruçuların 15. maddenin genel olarak Sözleşmeci devletin toprakları içinde veya dışında olsun, tüm 'savaş' ve 'olağanüstü' durumları kapsadığına dair iddialarının kabulüne ilişkin herhangi bir dayanak noktası bulamamaktadır. Gerçekten, Sözleşmenin 15. maddesi, Sözleşmenin 1. maddesinde belirtilen 'yargılama yetkisi' sınırlaması ışığında okunacaktır.

64. Sonuç olarak Mahkeme, temel topraksal yargılama yetkisi fikrinin açık bir şekilde doğrulanmasını travaux preparatoires'te bulgulamıştır. Bulgulama şunu göstermektedir: Hükümetlerarası Bilirkişi Komitesi 'toprakları içerisinde ikamet eden herkes' ibaresini kişilere gönderme yaparak 'yargılama yetkisi içinde olan' ibaresiyle değiştirmiştir. Değiştirme amacı, Sözleşmenin kapsamını hukuki anlamda ikamet etmeyen, buna karşın Sözleşmeci devletin toprağında bulunan kişilere yaymaktır (Yukarıda para. 19).

65. Sözleşmenin yaşayan bir enstrüman olması ve günümüz koşullarının ışığında yorumlanması fikri Mahkeme içtihatlarında sıkı bir biçimde kökleşmiştir. Mahkeme bu yaklaşıma sadece Sözleşmenin maddi hükümlerinde değil (prosedürel olmayan ç.n), [Örneğin, yukarıda verilen Soering kararı para. 102; Dudgeon v. Birleşik Krallık 22 Kasım 1982 tarihli karar , Dizi A no. 45; X,Y ve Z / Birleşik Krallık 22 Nisan 1997 tarihli karar, Raporlar 1997-II; V./Birleşik Krallık (GC), no.24888/94, &72 ECHR 1999-Ix; ve Matthews/Birleşik Krallık (GC), no. 24833/94, &39, ECHR 1999-I] daha sık olarak Sözleşme organlarının yargılama yetkisini tanımasını içeren önceki 25 ve 46. maddelerinin yorumunda da başvurmuştur (yukarıda söz edilen Loizidou kararı (ilk itirazlar), parag.71). Mahkeme Lozidiou kararında şu sonuca varmıştır: "Sözleşme, o zaman taraf olan devletlerin azınlığı tarafından benimsendiği zamanki haliyle gündemdeki meseleleri oluşturan sınırlamalara, madde 25 ve 46. uyarınca izin verebilir olarak değerlendirilse bile, söz konusu maddeleri salt buna dayanarak eski Sözleşmenin 25 ve 46. maddelerini yazanların 40 sene önce ifade edilmiş niyetleri kapsamında yorumlanamaz, böyle bir kanıt 'kesin olmayabilir'."

66. Buna karşın 1. maddenin kapsamı, şu andaki davada tartışıldığı üzere, Sözleşmeye taraf olan devletlerin pozitif yükümlülüklerinin konusunu tam olarak tespit edicidir (İnsan haklarının koruması açısından bütün Sözleşme sisteminin konusu ve sınırları veya Sözleşme organlarının davayı inceleme yetkileri meselelerinde olduğu gibi). Her durumda yukarıda detaylı olarak verilen Travaux Preparatoires' alıntıları, Sözleşmenin 1. maddesine verilmek

istenen anlamın açık bir belirtisidir. Bu husus göz ardı edilemez. Mahkeme şunu vurgulayacaktır: Mahkeme 1. maddeyi yalnızca Travaux Preparatoires'e uygun olarak yorumlamamakta veya Travaux'u kesin olarak bulgulamamaktadır. Ayrıca, Mahkeme tarafından daha önce tanımlandığı gibi bu hazırlayıcı materyaller, Sözleşmenin 1. maddesinin olağan anlamı hususunda açık bir doğrulayıcı kanıt oluşturmaktadır (1969 Viyana Sözleşmesi, madde 32).

67. Bundan dolayı ve Mahkemenin Soering davasında ifade ettiği gibi: "Sözleşmenin 1. maddesi, Sözleşmenin hedefi üzerine, özellikle topraksal bir sınır belirler. Özellikle, Sözleşmeci devlet tarafından üstlenilen sorumluluk, listelenen haklar ve özgürlüklerin kendi yargılama yetkisi içinde bulunan kişilere 'sağlanması' (reconnaitre, Fransızca metinde) ile sınırlıdır. Ayrıca Sözleşme, taraf olmayan devletlerin eylemlerinde etkin olmadığı gibi Sözleşmeci devletlerden birinin diğer devletler üzerine Sözleşme standartlarını kabul ettirmesini gerektiren bir yolu da amaçlamamaktadır."

(c) Yargılama yetkisinin icrası olarak kabul edilen toprak-dışı eylemler.

68. Mahkeme, yargılama yetkisinin topraksal olarak temel olduğu fikrini koruyarak, sadece istisnai durumlarda şunu kabul etmiştir; Sözleşmeci devletlerin, toprak dışında icra edilen veya sonuç doğuran eylemleri, Sözleşmenin 1. maddesinin anlamı içerisinde, yargılama yetkisinin icrasını oluşturabilir.

69. Mahkeme içtihatlarında ilgili atıflar yapılmıştır. Örneğin, yargılama yetkisinin ulusal topraklarla sınırlı olduğu sorumlu devletin yetkisine (Lozidiou kararı (ilk itirazlar) kişilerin Sözleşmeci devletler tarafından sınırdışı edilmeleri veya çıkarılma durumlarında madde 2 ve/veya 3'ün konu olabileceği durumlara (veya istisnai olarak madde 5 ve/veya 6'nın konu olabileceği) sonuçta devletin Sözleşme uyarınca sorumluluğunun mevcudiyeti durumlarına. (Yukarıda bahsedilen Soering Davası, parag. 91, Cruz Varas ve diğerleri/İsveç 20 Mart 1991 tarihli karar, Dizi A no. 201 & 69 ve 70, ve Vilvarajah ve diğerleri/Birleşik Krallık 30 Ekim 1991 tarihli karar, Dizi A no. 215&103) Buna karşın, Mahkeme şunu belirtmektedir: Sorumlu devlet tarafından kendi topraklarında bulunan bireylere, daha da açığı 'kendi yargılama yetkisi içinde olan' bireylere dair eylemleri konu alan benzer davalarda 'mesuliyet' doğmaktadır. Ayrıca bu tür davalar bir devletin yetkisinin veya yurtdışındaki yargılama yetkisinin gerçek icrası ile ilgili de değildir (bakınız ayrıca, yukarıda aktarılan Al-Adsani kararı, para. 39).

70. Ayrıca bir diğer örnek, Lozidiou kararının 62. maddesinde belirtilen, Drozd ve Janousek davasıdır. Mahkeme bu davada, Komisyonun çok sayıda (11. Protokolle lağvedilen Avrupa İnsan Hakları Komisyonu ç.n) kabuledilebilirlik kararını aktararak, şunu kabul etmiştir: Sözleşmeci devletlerin sorumluluğu prensip olarak, kendi yetkilileri tarafından kendi toprakları dışında gerçekleştirilen veya sonuç doğuran eylemlerle bağlantılandırılabilir (yukarıda aktarılan Drozd ve Janousek kararı, para. 91). Bu davadaki Mahkeme görüşüne göre, tartışma konusu eylemler, belli özel koşullarda, sorumlu devlete atfedilemez, çünkü tartışmaya konu olan hakimler İspanyol veya Fransız sıfatıyla hareket etmemişler ve Andorra Mahkemeleri de sorumlu devletlerden bağımsız olarak faaliyet icra etmiştir.

71. Bundan başka, ilk Lozidiou kararında (ilk itirazlar), Mahkeme, Sözleşmenin amacı ile konusu arasındaki ilişkiyi göz önüne alarak, taraf devletin bir askeri operasyona (hukuki ve hukuka aykırı) dahil olduğu ve ulusal topraklar dışında bir bölgede askeri operasyonun bir sonucu olarak bölgenin etkili kontrolünü gerçekleştirdiğinde, devlet sorumluluğunun mümkün olabileceğini bulgulamıştır. Sözleşme haklarını ve özgürlüklerini böyle bir bölgede sağlama yükümlülüğünün, bölgedeki kontrolün doğrudan, yani sorumlu devletin silahlı güçleri yoluyla

mı, yoksa ikincil yerel yönetimler aracılığıyla mı uygulandığı olgusundan ortaya çıktığı bulgulanmıştır. Mahkeme şu sonuca varmıştır: Başvurucunun şikayet ettiği eylemler, Sözleşmenin 1. maddesi anlamında, Türkiye'nin yargılama yetkisi içindedir.

Davanın esası üzerine, Mahkeme şu hususları bulgulanmıştır: Türkiye'nin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) yetkililerinin eylemleri ve politikaları üzerine gerçekten ayrıntılı bir kontrol icra edip etmediği konusunun tespiti gereksizdir. Geniş çaplı askeri birliklerin Kuzey Kıbrıs'ta üstlendikleri aktif görevlerden açıkça şu ortaya çıkmaktadır: Türk Ordusu adanın o kısmı üzerinde etkili, genel kapsamlı bir kontrol uygulamaktadır. Böyle bir kontrolün, konuyla ilgili diğer testler ve davanın içinde bulunduğu koşullar uyarınca, 'KKTC' nin eylemleri ve politikaları için Türkiye'nin sorumluluğunu gerektirdiği bulgulanmıştır. Mahkeme şöyle sonuçlandırmıştır: Bu nedenle böyle eylemlerden ve politikardan etkilenen kişiler, Sözleşmenin 1. maddesi anlamında, Türkiye'nin yargılama yetkisi içine girmektedir. Dolayısıyla, Türkiye'nin Sözleşmede belirtilen hak ve özgürlükleri sağlama yükümlülüğünün Kuzey Kıbrıs'a da genişlediği bulgulanmıştır.

Mahkeme sonraki Kıbrıs / Türkiye kararında (yukarıda aktarıldı), şunu ekledi: Türkiye'nin sorumluluğu, böyle bir 'etkili kontrole' sahip olduğundan bu yana, orada bulunan kendi ajanlarının eylemleriyle sınırlandırılmaz. Dolayısıyla, Türkiye'nin desteği nedeniyle hayatta kalan yerel idarenin eylemlerini de kapsamaktadır. Bu nedenle 1. madde uyarınca Türkiye'nin "yargılama yetkisi"nin, Sözleşmenin tüm maddi haklarını bütün kapsamı ile güvence altına alarak Kuzey Kıbrıs'ı da kapsadığına dikkat çekilmiştir.

72. Özet olarak, Mahkeme kararları şunu göstermektedir: Bir Sözleşmecî Devlet tarafından gerçekleştirilen yargılama yetkisinin toprak dışı icrası, Mahkeme tarafından istisnai koşullarda tanınmaktadır. Sorumlu devlet tarafından kendi toprakları dışında bulunan konu ile ilgili toprak ve onun sakinleri üzerinde askeri bir işgalin sonucu olarak veya o ülkenin hükümetinin onayı , daveti veya rızası vasıtasıyla etkili kontrol sağlayarak, o toprağın hükümeti tarafından icra edilmesi gereken tüm veya bazı kamu yetkilerini icra ettiğinde, Mahkeme yukarıdaki istisna uyarınca davranmış olacaktır.

73. Bu yaklaşımla aynı çizgide, Mahkeme son olarak şunu bulgulanmıştır: Bir devletin, başka bir ülkedeki, kendisine karşı yürütülen yargılama işlemlerine katılımı toprak-dışı yargılama yetkisinin icrası olarak değerlendirilmez (McElhinney/İrlanda ve Birleşik Krallık (karar), no. 31253/96, p. 7, 9 Şubat 2000, yayınlanmadı). Mahkeme şunu ifade etti:

"Başvurucu, 6. madde uyarınca ...Birleşik Krallık Hükümetince İrlanda davasında alınan tutum hakkında yakınmaktadır, Mahkeme, bir hükümetin başka bir Sözleşmecî Devletin mahkemeleri önündeki davacı sıfatıyla eylemleri nedeniyle 6. madde uyarınca (her iki devletin, ç.n) sorumluluklarının ilişkilendirilebileceği, sorununu soyut anlamda dikkate almayı gerekli görmemektedir...Mahkeme şu hususu göz önünde tutmaktadır: Davanın özgün koşulları nedeniyle olgu şudur: Birleşik Krallık, Başvurucunun davasını açmaya karar vermiş olduğu yer olan, İrlanda Mahkemeleri önünde egemen (yargı, ç.n) dokunulmazlığın savunmasını ileri sürmüştür. Başvurucunun (davanın açılma yeri, ç.n) bu kararı, Sözleşmenin 1. maddesi anlamında, kendisini Birleşik Krallığın yargılama yetkisi içine sokmamaktadır.

74. Ek olarak, Mahkeme şunu not etmektedir: Bir devlet tarafından toprak dışı yargılama yetkisinin icrası olarak kabul edilen diğer davalar, 'Devletin diplomat ve diğer konsolosluk ajanlarının yurt dışındaki eylemleri, kayıtlı ve o devletin bayrağını taşıyan deniz ve hava taşıtlarını' kapsamaktadır: Bu belirli durumları, geleneksel uluslararası hukuk ve Sözleşme hükümleri uyarınca konu ile ilgili devletin toprak-dışı yargılama yetkisinin icrası olarak kabul edilmiştir.

(d) Bu nedenle mevcut başvurucular sorumlu Devletlerin 'yargılama yetkisi' içine girme

ehliyetinde

miydiler?

75. Başvurucular şunu iddia etmektedirler: "RTS" nin sorumlu devletler tarafından bombalanması, aynı zamanda Sözleşmenin 1. maddesindeki "yargılama yetkisi" nosyonu ile bağdaştırılabilecek, toprak-dışı hareketin başka bir örneğini oluşturmaktadır. Başvurucular bu nedenle Sözleşmenin 1. maddesinde bulunan, "yargılama yetkisi" ibaresinin olağan anlamı konusunda başka bir yaklaşım önermektedirler. Mahkeme, Sözleşmeci Devlet tarafından mevcut davadaki "yargılama yetkisinin" toprak-dışı olarak uygulaması anlamında olan eşdeğer istisnai durumların mevcudiyetinin varlığı hususunda ikna edilmek zorundadır.

76. Başvurucular ilk olarak Kuzey Kıbrıs davasında geliştirilen "etkili" kontrol ölçütünün özgün uygulamasını önerdiler. Başvurucular, Sözleşmenin 1. maddesindeki pozitif yükümlülüğün, belirli toprak dışı koşullarda icra edilen kontrolün derecesi oranında, Sözleşme haklarının güvence altına alınmasını da kapsadığını iddia etmektedirler. Hükümetler Sözleşmenin 1. maddesinde tasarılanmayan ve maddeye de uymayan bu iddiaya, "yargılama yetkisini" neden-sonuç nosyonuna dönüştürebileceği gerekçesiyle karşı çıkmışlardır. Mahkeme, Başvurucuların önerilerinin şu hususu tartışmakla eşdeğer olduğuna dikkat çekmektedir: Sözleşmeci bir devlete atfedilen bir eylem nedeniyle, dünyanın neresinde meydana gelirse gelsin veya sonuçları nerede hissedilirse hissedilsin, olumsuz olarak etkilenen her kişi bu suretle Sözleşmenin 1. maddesinin amacı içinde o devletin "yargılama yetkisi" içine girer.

Mahkeme, Hükümetlerin önerileri ile aynı görüşte olma eğilimindedir. 1. maddenin metni, "yargılama yetkisine" böyle bir yaklaşımı içermemektedir. Kuşkusuz, başvurucular, "yargılama yetkisi"nin ve Sözleşmeden doğan devlet sorumluluğunun bazı özel koşullarda Komisyonu ve söz konusu operasyonun sonuçlarını sınırlandıracağını kabul etmektedirler. Buna karşın Mahkeme şu görüştedir: 1. maddenin ifade şekli, Başvurucuların, 1. maddenin yer aldığı Sözleşmenin 1. kısmında tanımlanan "haklar ve özgürlüklerin" güvence altına alınmasına ilişkin pozitif yükümlülük sorununu oluşturan toprak-dışı hareketin özel koşullarına uygun olarak bölünebilir veya yeniden biçimlendirilebilir şeklindeki iddiaları için herhangi bir dayanak sağlamamaktadır. Mahkeme bu açıdan kendi görüşünün, Sözleşmenin 19. maddesinin metni tarafından desteklendiğini belirtmektedir. Bu nedenle başvurucuların yaklaşımı, 1. maddede bulunan "yargılama yetkisi içindeki" ibaresinin uygulanmasını açıklamamaktadır. Hatta bu yaklaşım bu ibareyi anlamdan yoksun ve lüzumsuz bir hale dönüştürmektedir. Sözleşmeyi kaleme alanlar, "yargılama yetkisi" ibaresinin, başvurucular tarafından savunulduğu gibi, kapsamlı olarak sağlanmasını istemiş olsalardı, aynı dönemli 1949 Cenova Sözleşmesi 4 'ün 1. maddesindeki metinle aynı veya ona benzer bir metni benimseyebilirdi (bknz, para. 25).

Ayrıca, başvurucuların "yargılama yetkisi" hakkındaki düşünceleri, bireyin Sözleşme tarafından garanti edilen haklarının ihlali nedeniyle mağdur olarak değerlendirilip değerlendirilemeyeceği meselesiyle birlikte, Sözleşmeci bir devletin "yargılama yetkisi" içine girip girmediğinin saptanmasıyla eşdeğer niteliktedir. Bunlar ayrı ve farklı kabul edilebilirlik koşullarıdır. Koşulların her biri yukarıdaki usul uyarınca, Sözleşme hükümlerine dayanarak Sözleşmeci Devlet aleyhine başvuru yapılmasından önce yerine getirilmelidir.

77. İkinci olarak, başvurucuların alternatif önerileri şudur: Hava sahası kontrolünün sınırlı mahiyeti, sadece sorumlu devletin başvurucuyu korumadaki pozitif yükümlülüğü alanını sınırlandırmış ve fakat devletin sorumluluğunu hariç bırakmamıştır. Mahkeme, bu görüşün temel olarak başvurucuların esas iddialarındaki argümanla aynı olduğunu tespit etmekte ve bu nedenle aynı gerekçelerle de reddetmektedir.

78. Üçüncü olarak Başvurucular, Soering davası (yukarıda aktarıldı) karşılaştırmasına dayanan ve sorumlu devletlerin yargılama yetkisi lehine olan başka bir alternatif argüman ileri sürmektedirler. Mahkeme, mevcut dava ile Soering davası arasındaki temel farkı göz önüne alarak, yukarıda paragraf 68’de not edildiği gibi, bu durumu inandırıcı bulmamaktadır.

79. Dördüncü olarak Mahkeme, uluslararası hukuk enstrümanlarında iddia edildiği gibi benzer "yargılama yetkisi" hükümlerine çeşitli bağlamlarda atfedilecek belirli anlamlar üzerine açıklamada bulunmayı gerekli görmemektedir. Başvurucular bu hükümlere atıfta bulunmaktadır, çünkü Mahkeme başvurucuların bu açıdan ileri sürdükleri belirli iddialar açısından ikna olmamıştır (bakınız para. 48). Mahkeme şunu belirtmektedir: 1948 Bireyin Hakları ve Ödevleri üzerine Amerikan Deklârasyonunun 2. maddesi (yukarıda aktarılan İnsan Hakları İnter-Amerikan Komisyonunun Coard davası raporu, bakınız par. 23) açıkça bir yargılama yetkisi sınırlaması içermemektedir. Buna ek olarak, 1966 CCPR (Sivil ve Politik Haklar Üzerine Sözleşme, 1996 tarihli) madde 2/1 uyarınca (bakınız para. 26), 1950 yılında Sözleşmeyi kaleme alanlar Sözleşmenin topraksal kapsamını kesin ve belirli olarak sınırlandırmıştır ve şu hususu iddia etmek güçtür: Bazı durumlardaki toprak-dışı "yargılama yetkisinin" istisnai olarak İnsan Hakları Komitesi tarafından tanınması (başvurucular sadece bir örnek vermektedirler) her koşulda topraksal yargılama yetkisinin, -1966 tarihli CCPR’ nin bu maddesinin açıkça belirttiği gibi- yerine geçmesine neden olacaktır veya (İnsan Hakları Komisyonunun bu şekildeki tanınması ç.n) CCPR 1966 Tercih Protokolün 1. maddesindeki anlamını tam olarak açıklamaktadır. 1978 tarihli İnsan Hakları Üzerine Amerikan Sözleşmesinin 1. maddesinin metni (bakınız para. 24), Avrupa Sözleşmesinin 1. maddesine benzer bir "yargılama yetkisi" koşulu içerir. Başvurucular, maddenin eski hükmüne atıfta bulunan içtihatları, Mahkeme huzurunda aktarmamışlardır.

80. Beşinci ve daha genel olarak, başvurucular şunu iddia etmektedirler: Kendilerinin sorumlu devletlerin yargılama yetkisi içine girdikleri hususunun kabulündeki herhangi bir başarısızlık, Sözleşmenin ordre public (Kamu Düzeni) misyonunu bozguna uğratacak ve insan haklarının korunmasına dair Sözleşme sisteminde üzücü bir boşluk bırakacaktır.

81. Bu açıdan Mahkemenin görevi, bireyin ve onun taşıdığı rolün korunması amacıyla Avrupa kamu düzeninin anayasal bir enstrümanı olarak, Sözleşmenin 19. maddesinde belirtildiği gibi, Sözleşmenin özel karakterini dikkate almak ve Sözleşmeciler tarafından üstlenilen yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamaktır (yukarıda aktarılan Lozidiou Kararı (ilk itirazlar), par. 93). Bu nedenle şu hususu iddia etmek oldukça güçtür: "Sorumlu devletlerin toprak-dışı yargılama yetkisinin kabul edilmesindeki bir başarısızlık, Sözleşmenin ordre public (Kamu Düzeni) açısından amacını tehlikeye sokacaktır. Bu husus, esas olarak Sözleşme sisteminin bölgesel ehliyetinin temelini oluşturmaktadır. Veya Sözleşmenin 19. maddesi sistemin topraksal yetkisine ışık tutmamaktadır. Mahkeme gerçekten, yukarıda aktarılan Kıbrıs / Türkiye kararında (para. 78), Kuzey Kıbrıs’ta "insan hakları koruma sisteminde istenmeyen bir boşluktan" sakınmak gerektiğinin farkındaydı. Buna karşın, hükümetler tarafından belirtildiği gibi, bu yorum mevcut olandan tamamıyla farklı bir durumla ilgilidir: Kuzey Kıbrıs sakinleri Türkiye’nin toprak üzerindeki etkili kontrolü ve buna ek olarak Kıbrıs Hükümeti’nin Sözleşme uyarınca üstlenmiş olduğu yükümlülükleri yerine getirmedeki yetersizliği nedeniyle, daha önceden yaralanmış oldukları, Sözleşme sisteminin ve korumasının faydalarından tümüyle yoksun kalmış olacaklardır.

Kısaca Sözleşme, 56. maddesine bağlı olarak, temel bir bölge içinde ve özellikle Sözleşmeciler devletlerin yasal alanında (espace juridique) faaliyet göstermektedir. Yugoslavya Federal Cumhuriyeti, açıkça bu yasal alanının içine girmemektedir. Bu eylemler Sözleşmeciler Devletlerin hareketleri açısından da olsa, tüm dünyada uygulanmak amacıyla, tasarlanmamıştır. Bundan dolayı Mahkeme sadece tartışma konusu olan toprağın, Sözleşme

tarafından korunmasının gerekebileceği hallerdeki yargılama yetkisinin tespitinde, bu güne değin insan haklarının korunması alanında oluşabilecek bir aralık veya boşluktan sakınma arzusunun bağlı kalarak hareket etmiştir.

82. Sonuç olarak, Başvurucular özellikle Mahkemenin yukarıda aktarılan Issa ve Öcalan davalarındaki kabuledilebilirlik kararlarını dayanak göstermektedirler. Mahkeme her iki davada kabul edilebilirlik kararı verdi. Davalar, Türk ajanları tarafından Türk toprakları dışında iddia edildiği gerçekleştirilen eylemler hakkındadır. Buna karşın her iki davada da, "yargılama yetkisi" sorunu, sorumlu Hükümet tarafından gündeme getirilmemiş ve bu meseleye kabuledilebilirlik kararlarında da dikkat çekilmemiştir. Her koşulda bu davalar esas hakkında karar verilmek üzere beklemektedir. Benzer olarak, Xhavara davası ki, bu karara başvuru atıfta bulunmuşlardı (yukarıda aktarıldı), hakkındaki kabuledilmezlik kararına kadar ki süreç içinde "yargılama yetkisi" hakkında hiçbir itiraz kayıtlı değildir. Aynı şekilde başvuru, Arnavutluk ve İtalya arasında yargılama yetkisinin paylaşılmasına dair öncelikli olan yazılı anlaşma hakkındaki Hükümetlerin görüşlerini de tartışmamaktadırlar. Ilascu davası ki, başvuru tarafından da atıfta bulunuldu ve yukarıda aktarıldığı gibi, şu iddiaları içermektedir: Rus güçleri Moldova toprağının bir kısmını kontrol etmektedir; bu mesele hakkındaki karar kesin olarak davanın esasını uyarınca verilecektir. Dolayısıyla bu davalar Sözleşmeciler Devletlerin yargılama yetkisine dair Sözleşmenin 1. maddesinin anlamı içerisinde başvuru tarafından yapılan yoruma hiçbir destek sağlamamaktadır.

4. Mahkemenin Sonucu

83. Mahkeme bu nedenle şikayet edilen eylemlerden mağdur olan kişiler ile Sorumlu Devletler arasında herhangi bir "yargısal yeri" bağının varlığı hususunda ve dolayısıyla başvuru ve onların maktul akrabalarının meseleyi oluşturan toprak-dışı eylem nedeniyle sorumlu devletlerin yargılama yetkisi alanına girdikleri hususunda ikna olmamıştır.

B. Geri kalan kabuledilebilirlik meseleleri

84. Yukarıdaki sonuç ışığında, Mahkeme şu hususu dikkate almaktadır: Başvurunun kabul edilebilirliğine ilişkin tarafların ileri sürdüğü kalan diğer iddialar üzerinde bir inceleme gerekli değildir.

Bu meseleler "sorumlu devletlerin üyesi olduğu uluslararası organizasyonlar tarafından gerçekleştirilen eylemler nedeniyle sorumlu devletlerin ayrı ayrı sorumluluklarını; başvuru tarafından Sözleşmenin 35/1. maddesi uyarınca mevcut ve etkin olan hukuki yolları tüketip tüketmediklerini; Mahkemenin, ICJ'nin (Uluslararası Adalet Divanı) yukarıda bahsedilen Monetary Gold kararı tarafından tespit edilen prensiplere rağmen davayı dikkate alıp alamayacağından" oluşmaktadır.

C. Özet ve sonuç

85. Mahkeme bundan dolayı şu sonuca varmıştır: Tartışma konusu olan sorumlu devletlerin eylemi ile onların Sözleşmesel sorumlulukları ilişkilendirilemez. Bu nedenle taraflarca ileri sürülen diğer kabuledilebilirlik meseleleri hakkında bir değerlendirme yapmak gerekli değildir.

86. Başvuru bu nedenle Sözleşme hükümleriyle uyumsuz ve dolayısıyla da Sözleşme madde 35/3 ve 4 uyarınca kabuledilemez ilan edilmek zorundadır.

Bu gerekçelerle, Mahkeme oybirliği ile Başvuruyu kabul edilemez olarak ilan eder.

BAKAN/Türkiye Davası*

Başvuru No:50939/99
Strazburg
12 Haziran 2007

OLAYLAR

I. DAVA KOŞULLARI

Başvuranlar, sırasıyla 1969,1988, 1988 ve 1994 yılı doğumludurlar ve Diyarbakır'da ikamet etmektedirler. Asya Bakan, Engin Bakan ve Ruşen Bakan, 4 Aralık 1995 tarihinde ölen Mehmet Şerif Bakan'ın (" Mehmet") eşi ve çocuklarıdır. Başvuran Abdullah Bakan, nüfus kaydına Mehmet'in kardeşi olarak kaydedilmiş olsa da başvuranlara göre Abdullah Bakan'da, Mehmet'in çocuğudur.

4 Aralık 1995 tarihinde Mehmet, bir kişinin evinde çalışırken güvenlik güçlerinin açtığı ateş sonucunda kaza ile ölmüştür.

25 Aralık 1995 tarihinde Cumhuriyet Başsavcısı, başvuran Asya Bakan'ı ("başvuran") ve mağdurun kardeşini dinlemiştir. Söz konusu kişiler, yakınlarının ölüm koşullarına dair hiçbir bilgilerinin bulunmadığı yönünde beyanda bulunmuşlardır. 31 Ocak 1996 tarihinde, başvuran tekrar dinlenmiştir.

A. Diyarbakır İl İdare Kurulu Önündeki Yargılama

14 Şubat 1996 tarihinde muhakkik, operasyona katılan güvenlik güçlerini dinledikten sonra olay hakkındaki raporunu sunmuştur.

Muhakkik, 3 Aralık 1995 tarihinde, kamu binalarına karşı bombalı saldırı yapmaya hazırlandığı sırada, PKK mensubu olduğundan şüphelenilen bir kişinin yakalandığını belirtmiştir. Söz konusu kişi, gözaltı sırasında daha sonra ortaya çıkarılan yasadışı örgüte ait el bombaları ve iki sığınak hakkında bilgi vermiş ve babasının Diyarbakır'da bulunan evinde patlayıcı madde olduğunu belirtmiştir. Jandarma görevlileri, arama yapılacak alanda güvenliği sağladıktan sonra, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi ekipleri ile eşgüdümlü olarak ve bir mayın temizleme ekibinin yardımıyla belirtilen yerde arama yapmışlardır. Başarısızlıkla sonuçlanan aramalar sonucunda, iki jandarma eri tarafından nakil aracına götürülen söz konusu kişi, kelepçeleri çıkarıldığından dolayı, Jandarma görevlilerinden birine dirsek atmak suretiyle kaçmıştır. Kovalamaca sırasında kaçan terörist yapılan ihtarlar cevap vermeyince, Jandarma görevlisi Ö.D. uyarı atışlarında bulunmuştur. Daha sonra kaçak teröristin girdiği sokaktan kendilerine ateş edilen Jandarmalar ve Jandarma görevlisi Ö.D açılan ateşe karşılık vermişlerdir. Kaçak terörist bir binanın girişinin biraz ilerisinde yakalanmıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Daha sonra yapılan aramalarda ve balistik incelemelerde, başvuranların yakınına, Jandarma görevlisi Ö.D'nin silahından çıkan kurşun parçasının isabet ettiği ortaya çıkarılmıştır. Olay mahallinde yapılan aramalarda, jandarmalara ateş açılan yerde silah ve mühimmat bulunmuştur.

Soruşturmayı yürüten muhakkik, Jandarma görevlisi Ö.D'nin, ilk etapta karşı taraftan açılan ateşe cevap vermeden önce uyarı atışında bulunduğu, Ö.D'nin silahını Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Hakkında Yönetmelik ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'na uygun olarak ve görevleri çerçevesinde kullandığı sonucuna ulaşmıştır. Dolayısıyla, Ö.D hakkında cezai kovuşturmanın başlatılmasına gerek görülmemiştir.

29 Şubat 1996 tarihinde Diyarbakır İl İdare Kurulu, muhakkikin görüşünü esas almıştır.

13 Ocak 1998 tarihinde Danıştay, sözkonusu kararı bozmuş ve Jandarma görevlisi Ö.D'nin tedbirsizlik sonucu ölüme sebebiyet vermeden dolayı hakkında kovuşturma yapılması gerektiğine kanaat getirmiştir.

B. Ceza Mahkemeleri Önündeki Yargılama

16 Mart 1999 tarihinde Diyarbakır Asliye Ceza Mahkemesi, *ratione materiae* (konu bakımından) yetkisizlik kararı vermiş ve dava dosyasını Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'ne göndermiştir.

20 Nisan 1999 tarihinde, Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi de *ratione materiae* (konu bakımından) yetkisi olmadığını açıklamış ve dava dosyasını, davaya bakmak için Ağır Ceza Mahkemesi'nin yetkili olduğuna karar veren Yargıtay'a göndermiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki yargılama sürecince, başvuran müdahil taraf teşkil etmiştir.

4 Nisan 2000 tarihinde Ağır Ceza Mahkemesi, jandarma görevlisi Ö.D'nin tedbirsizlik sonucu ölüme sebebiyet vermektan suçlu bulmuş ve Ö.D'yi iki yıl hapis ve 30.000 Türk Lirası para cezasına çarptırmıştır. Ancak verilen cezalar altıda bir oranında düşürülmüştür. Ağır Ceza Mahkemesi, hapis cezasını para cezasına çevirmiş ve sözkonusu cezanın infazının ertelenmesine karar vermiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi, dosyada bulunan belgeleri göz önüne alarak, uyarı atışlarından seken kurşunun maktule isabet ettiği sonucuna varmıştır. Jandarma görevlisi, başvuranlarının yakınına ölümüne sebebiyet vererek, Türk Ceza Kanunu'nun 455§1. maddesi uyarınca görevini yerine getirirken dikkatsiz ve tedbirsiz davranmıştır.

Ağır Ceza Mahkemesi, sanığın ve olay yerinde bulunan jandarma görevlilerinin beyanlarını, olay tespit tutanaklarını, yerlerin krokilerini, otopsi raporunu ve olay yerinde bulunan özellikle de dördü jandarma görevlisi Ö.D'nin silahından çıkan kovanların balistik incelemesini esas almıştır.

Ağır Ceza Mahkemesi, Türk Ceza Kanun'un 49. ve 50. maddelerinde yer verilen durumların, ölüme ya da yaralanmaya neden olacak kastın bulunmasını gerektirdiğini, böyle bir durumun ise mevcut davada bulunmadığını açıklamıştır. Zira mevcut davada, jandarma görevlisi, sadece kaçan teröristi korkutmak ve kaçmasına engel olmak amacıyla uyarı atışında bulunmuştur.

Ağır Ceza Mahkemesi, karşı taraftan ateş açıldığına dair beyanların desteklenmediğine ve sözkonusu silahın ve iki kovanın güvenlik güçleri mensupları tarafından bırakıldığına kanaat getirmiştir.

Karşı oy yazısında, Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı, güvenlik güçleri görevlilerinin görevlerini yerine getirirken silahlarını kullanabilecekleri koşulların Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nda ve Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Hakkındaki Yönetmelikte belirtildiğini açıklamıştır. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı, jandarma görevlisinin görevi gereği ve görevi sırasında silahını bilerek kullandığına dikkat çekmiştir. Silah bilerek kullanılmıştır. Aynı şekilde, atılı fiillerin Türk Ceza Kanunu'nun 52. maddesi ile birleşerek, 49. 50. ve 488. maddeleri çerçevesinde incelenmesi gerekmektedir.

18 Nisan 2000 tarihinde, başvuran temyiz başvurusunda bulunmuştur. Başvuran savunmasında, özellikle jandarma görevlisine verilen cezanın infazının ertelenmesi kararına itiraz etmiştir.

14 Mayıs 2001 tarihinde Yargıtay, jandarma görevlisinin Sıkıyönetim Kanunu'nun 4. maddesinde ve Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği'nin 39. maddesinde öngörülen koşullarda silahını kullandığından dolayı, Türk Ceza Kanunu'nun 49. maddesinin uygun olacağı gerekçesiyle ilk derece mahkemesinin verdiği kararı bozmuştur.

2 Ekim 2001 tarihinde, Ağır Ceza Mahkemesi jandarma görevlisinin beraat etmesine karar vermiştir.

16 Mayıs 2002 tarihinde, Yargıtay bu kararı onamıştır.

C. İdare Mahkemeleri Önünde Yapılan Yargulamalar

17 Mayıs 1996 tarihinde başvuran, kendi adına ve çocukları Engin ve Ruşen adına, eşinin ölümü nedeniyle uğradıkları zararın telafi edilmesi amacıyla tazminat davası açmak üzere Diyarbakır Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurmuştur. Bunun öncesinde, 6 Nisan 1996 tarihinde, aynı Asliye Hukuk Mahkemesi, ne geliri ne de gayrimenkulleri bulunmadığı gerekçesiyle başvurana adli yardımda bulunulmasına karar vermiştir.

5 Mayıs 1998 tarihinde, Asliye Hukuk Mahkemesi, yetkisizlik kararı vermiş ve dava dosyasını Diyarbakır İdare Mahkemesi'ne göndermiştir.

11 Mayıs 1998 tarihinde, başvuran, kendi ve çocukları Engin ve Ruşen adına İdare Mahkemesi önünde adli yardım talebinde bulunarak bir tazminat davası açmıştır. Başvuran, maddi ve manevi tazminat başlığı altında 4.410.000.000 Türk Lirası (yaklaşık 15.943 Euro) istemiştir.

20 Mayıs 1998 tarihinde İdare Mahkemesi, sunulan delilleri gözönünde bulundurarak, davanın bu aşamasında talebin dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle adli yardım talebini reddetmiştir. Bunun yanı sıra, İdare Mahkemesi, başvuran Asiye Bakan'ın avukatı tarafından temsil edildiğinden dolayı yargılama masraflarını ödemesinin imkansız olduğunu iddia edemeyeceğini belirtmiştir. Bu bağlamda, İdare Mahkemesi Danıştay'ın yerleşik içtihadına atıfta bulunmuştur. Sonuç olarak, İdare Mahkemesi adli yardım yapılması konusundaki adli yargıda verilen kararla bağlı olmadığını belirtmiştir.

13 Temmuz 1998 tarihinde İdare Mahkemesi, başvurandan, 50.463.900 Türk Lirası (yaklaşık 170 Euro) tutarındaki yargılama masraf ve harcamalarını otuz gün içinde ödemesini istemiştir.

28 Eylül 1998 tarihinde İdare Mahkemesi, istenilen tutarı ödemesi için başvurana otuz günlük ek süre tanımıştır.

26 Ekim 1998 tarihinde başvuranın avukatı, İdare Mahkemesi'nden aynı dava konusunda, adli yargı önünde verilen adli yardım kararını uygulamasını istemiştir. Ayrıca, başvuranın avukatı adli yardım talebini reddetmek için İdare Mahkemesi tarafından öne sürülen gerekçelere itiraz etmiştir. Bu bağlamda, başvuranın avukatı, müvekkilinin kocasının ölümü nedeniyle parasal açıdan tamamen yardımdan yoksun kaldığını ve bu bakımdan tazminat istemesinde haklı olduğuna dikkati çekmiştir. Ayrıca avukat, başvuranın temsil edilmesi için ücret almadığını açıklamış ve İdare Mahkemesi'nin vardığı sonuçlara itiraz etmiştir.

25 Kasım 1998 tarihinde İdare Mahkemesi, yargılama masraflarını ödemediği gerekçesiyle başvuranın talebini kabul edilemez bulmuştur.

8 Mayıs 2001 tarihinde Danıştay, başvuranın yaptığı temyiz başvurusunu reddetmiştir.

HUKUK AÇISINDAN

I. HÜKÜMETİN İTİRAZI HAKKINDA

Hükümet, AİHM'yi, yargılama masrafları ödenmediği gerekçesiyle tazminat davası başvurusu kabul edilemez bulunduğundan, iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle yapılan başvuruyu reddetmeye davet etmiştir.

AİHM, 7 Mart 2006 tarihli kabuledilebilirlik kararında, Hükümet tarafından yapılan bu itirazının, başvuranların AİHS'nin 6. maddesi kapsamında buldukları şikayette dile getirdikleri sorunlara neden olduğunu ve sözkonusu itirazın esasla birleştirilmesine karar verildiğini hatırlatmaktadır.

II. AİHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, güvenlik güçlerinin gerçekleştirdiği operasyon sırasında yakınlarının ölümünden şikayetçi olmakta ve yakınlarının ölümünün, sözkonusu hükmü ihlal ettiğini ileri sürmektedir. Başvuranlara göre, AİHS'nin 2. maddesi ihlal edilmiştir.

A. Mehmet Şerif Bakan'ın ölümü hakkında

Başvuranlar, şüpheli kişinin belirttiği yerde güvenlik güçlerinin yaptığı operasyonun hazırlanması ve yürütülmesi sırasında güvenlik tedbirlerinin yetersizliğini ve uyarı atışları için güvenlik kurallarına riayet edilmediğini ileri sürmektedirler. Bu bağlamda, başvuranlar, şehrin merkezinde kaçağın kovalanması sırasında kalaşnikof gibi bir savaş silahının kullanıldığını belirtmektedirler. Başvuranlar *Ergi-Türkiye* (28 Temmuz 1998 tarihli karar, *Derleme Karar ve Hükümler* 1998-IV), *Güleç-Türkiye* (27 Temmuz 1998 tarihli karar *Derleme* 1998-IV) ve *Oğur-Türkiye* ([GC], no: 21594/93, AİHM 1999-III) kararlarına atıfta bulunmaktadır. Başvuranlar, yetkililer tarafından yürütülen soruşturmanın yetersiz olduğunu iddia etmekte ve yakınlarının ölümüne neden olan jandarma görevlisinin cezasız kalmasından şikayetçi olmaktadır.

Hükümet, başvuranların yakınlarının kaza sonucu öldüğünü vurgulamaktadır. Daha sonra mevcut davadaki durumda zora başvurmanın, terörist olduğundan şüphelenilen bir kişinin

kaçmasını engellemek ve karşı taraftan açılan ateşe karşılık vermek amacıyla kesinlikle gerekli olduğunu ileri sürmektedir. Hükümet'e göre jandarma görevlisi kanun ve yönetmeliklere uygun olarak hareket etmiştir. Hükümet, etkili bir soruşturmanın yürütüldüğünü ve sözkonusu jandarma görevlisinin kimliğinin tespit edilerek adalet önüne çıkarıldığını eklemektedir.

Yaşama hakkını garanti altına alan ve ölüme çarptırmanın maruz görülebileceği durumları belirten AİHS'nin 2. maddesi, AİHS'nin temel maddeleri arasında yer almakta ve Avrupa Konseyini oluşturan toplumların temel değerlerinden birini kapsamaktadır. AİHM, bu hükmün ihlaliyle ilgili iddiaları titizlikle incelemelidir. AİHM, sadece Devlet görevlilerinin etkili olarak kuvvet kullanmalarını değil, aynı zamanda bütün bu olayları çevreleyen koşulların tamamını özellikle hukuki çerçeveyi veya hazırlanmaları ve denetimleriyle ilgili düzenlenmeleri dikkate almalıdır. (27 Eylül 1995 tarihli *McCann ve Diğerleri-Birleşik Krallık; Makaratzis-Yunanistan, n° 50385/99*)

Polis memurları, görevlerini icra ettikleri sırada ki bu ister önceden hazırlanmış bir operasyon durumunda ister tehlikeli olarak algılanan bir kişinin aniden yakalanması durumunda belirsiz olmamalıdır: hukuki ve idari bir çerçeve kanunların uygulanmasından sorumlu kişilerin güç ve ateşli silahlar kullanabileceği sınırlı durumları konuya ilişkin uluslararası kuralları göz önünde bulundurarak tanımlamalıdır. (*Makaratzis, sözü edilen §59*)

Çağdaş toplumlarda, Polis'in üstlendiği görevin zorluğu ve insanoğlunun öngörülemeyen tutumu dikkate alındığında, iç hukuk yetkililerine yüklenen sorumluluğun ağırlığı tahammül edilemez bir boyutu oluşturmamalıdır.(*Makaratzis §69*)

İç hukuk dikkate alındığında, AİHM, jandarma görevlileri tarafından ateşli silahların kullanımına ilişkin başlıca metnin Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği olduğunu not etmektedir. Bu yönetmeliğin 39. maddesi jandarma görevlisinin ateşli silah kullanabileceğini durumları sınırlayıcı bir şekilde sıralamıştır. Yönetmeliğin 40. maddesi, silah kullanımı en son çare olarak öngörmekte ve ayağa doğru ve serbest atıştan önce havaya ihtar atışları yapması gerektiğini dile getirmektedir. Anayasa'nın 17. maddesi uyarınca öldürme gücüne başvurmanın sadece " Kanunun izin verdiği mutlak zorunluluk durumunda" mazur görülebileceğini vurgulamak gerekir. Sonuç olarak, belirtilen kural ile AİHS'nin 2§2. maddesindeki " kesinlikle gerekli" terimleri arasındaki fark, sırf bu veriden hareketle AİHS'nin 2§1.maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmak için yeterince önemli değildir. (*Perk ve Diğerleri-Türkiye, n° 50739/99*)

Başvuranların yakınlarının ölümüne neden olan koşullar itiraz konusu yapılamaz. Başvuranlar, Mehmet'in güvenlik güçleri tarafından kasıtlı olarak öldürüldüğünü hiçbir zaman iddia etmemişlerdir.

Dosyada bulunan belgelere göre, güvenlik güçleri, terörist olduğundan şüphelenilen bir kişinin verdiği bilgilerin ardından, patlayıcı madde bulmak için Diyarbakır'da bulunan bir evde arama yapmışlardır. Jandarma görevlilerine, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Terörle Şubesi ekipleri ve bir mayın temizleme ekibi yardımcı olmuştur. Sözkonusu çevrede güvenlik önlemleri alınmıştır. Aramanın sonunda, iki jandarma eri tarafından nakil aracına götürülen sözkonusu kişi, kelepçeleri çıkarıldığından dolayı, Jandarma görevlilerinden birine dirsek atmak suretiyle ellerinden kaçmıştır. Güvenlik güçleri tarafından kaçan teröristi yakalamak için kovalamaca başlatılmıştır.

Şüphelinin kaçmasıyla birlikte, güvenlik güçleri duruma uygun hareket etmek zorunda kalmışlardır. Güvenlik güçleri kaçan teröriste dur ihtarında bulunmuş ardından bu

kovalamacıyı sona erdirmek için jandarma görevlisi Ö.D uyarı atışında bulunmuştur. Bu esnada uyarı atışlarından biri sekmiş ve kaza ile başvuranların yakınının ölümüne neden olmuştur.

Operasyonda yer alan güvenlik güçlerinin sayısı, kimlikleri ve ölüme sebebiyet veren ateşi açan jandarma görevlisinin kimliği öğrenilmiştir. Yapılan balistik inceleme, maktule gelen kurşunun kovalama sırasında silahını kullanan tek kişi olan jandarma görevlisi Ö.D'nin silahından çıktığını doğrulamıştır. Bu noktada jandarma görevlisinin dört el ateş ettiğini ve silahını otomatik ayarda kullanmadığını belirtmek gerekmektedir. Başvuranların yakınlarının ölümü, kendisine isabet eden bir kurşunun ölümcül yaraya neden olmasından dolayı bir şansızlığın sonucudur.

B. Yürütülen soruşturmanın niteliği hakkında

AIHM, AIHS'nin 2. maddesiyle zorunlu kılınan yaşam hakkının korunması yükümlülüğünün 1. maddede tanımlanan 'kendi yetki alanı içinde bulunan herkese bu Sözleşme'nin birinci bölümünde açıklanan hak ve özgürlükleri tanı(ma)' genel ödevi ile birlikte ele alındığında, güce başvurma sonucunda insan ölümü meydana geldiği takdirde etkili bir soruşturma yürütülmesini öngördüğünü ve kapsadığını hatırlatmaktadır. (*McCann ve diğerleri*, adigeçen, § 161, ve *Kaya – Türkiye*, 19 Şubat 1998, § 105). Bu tür bir soruşturmanın amacı, Devlet görevlilerinin ya da Devlet organlarının, karıştıkları vakalarda sorumlulukları altında gerçekleşen ölüm olaylarına ilişkin olarak hesap vermelerini güvence altına almak ve yaşam hakkını koruyan ulusal kanunların etkili bir biçimde uygulanmasını temin etmektir. (*Anguelova – Bulgaristan*, no: 38361/97, § 137).

Soruşturma, güç kullanımının sözkonusu dava koşullarında meşru olup olmadığının belirlenmesi ve sorumluların tespit edilerek cezalandırılması noktasında etkili olmalıdır (Oğur – Türkiye, no: 21594/93, § 889. Yetkili makamlar sözkonusu olaylara ilişkin delillerin elde edilmesi için gerekli makul önlemleri almalıdırlar. Dava koşullarını ya da sorumlulukları ortaya koyma kapasitesini azaltan her türlü soruşturma zaafiyeti, soruşturmanın istenen etkinlikte olmadığı sonucuna varılması tehlikesi ile karşı karşıya bırakır (*Kelly ve diğerleri – Birleşik Krallık*, 30054/96, §§ 96-97, 4 Mayıs 2001, *Anguelova*, adigeçen, §§ 139 ve 144, ve *Natchova ve diğerleri – Bulgaristan*, no: 43577/98, 43579798, § 113).

Mevcut davada olayın ardından soruşturmayı yürütmekle sorumlu kılınan makamların başlattıkları girişimler konusunda herhangi bir ihtilaf mevcut değildir. Olay meydana gelir gelmez kesin ölüm koşullarının tespit edilmesi amacıyla *ex officio* bir soruşturma başlatılmıştır.

Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi önünde bir yargılama başlatılması için üç yıl beklendiği doğrusu da, bu durum öncelikle idari soruşturma süresi ve Danıştay'ın temyiz başvurusunu incelemesi ile açıklanabilir. Müteakiben, çeşitli mahkemeler tarafından *ratione materiae* takipsizlik kararları verilmiştir. AIHM, soruşturmanın etkililiğinin yargılamanın ceza mahkemeleri önünde toplam olarak üç yıl sürmesinden etkilenmediğini değerlendirmektedir.

Ayrıca AIHM, başvuranın ağır ceza mahkemesi önünde yapılan yargılamada müdahil taraf teşkil etmiş olması sebebiyle bu yargılamaya tam olarak katıldığını kaydetmektedir. Yargılamanın hiç bir aşamasında başvuran operasyonun gidişatından ya da soruşturmanın etkisizliğinden şikayetçi olmamıştır.

Netice itibarıyla AIHM, yetkili makamların AIHS'nin 2. maddesinin gerekleri bakımından tatmin edici bir soruşturma yürüttüğünü tespit etmektedir.

AİHS'nin üçüncü kişilerin cezai olarak kovuşturulmasını ya da mahkum ettirilmesini ne de her kovuşturmanın bir mahkumiyetle sonuçlanması gerektiğini varsayan bir sonuç yükümlülüğü içerdiğini hatırlatan AİHM, 2. maddenin usulü bakımından ihlal edildiği iddiasının mevcut davada kanıtlanmadığı sonucuna varmıştır.

III. AİHS'NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, idare mahkemesinin adli yardım taleplerini geri çevirmesinin mahkemeye erişim hakkından kendilerini mahrum bıraktığını ve buna bağlı olarak yakınlarının ölümü dolayısıyla maruz kaldıkları zararın tazmininin mümkün olmadığını savunmaktadırlar. Bu hususta başvuranlar AİHS'nin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğini düşünmektedirler.

Maddi imkansızlıklarını öne süren başvuranlar aşırı yargılama masrafı tutarlarından şikayet etmektedirler. Başvuranlar bu hususta *Ait Mouhoub – Fransa* (28 Ekim 1998 tarihli karar), ve *Kreuz – Polonya* (no: 28249/95) davalarına atıfta bulunarak idare mahkemesi tarafından adli yardım taleplerini geri çevirmek üzere ileri sürülen gerekçelerden şikayetçi olmaktadır. Başvuranlar avukat ücretlerinin yargılamanın sonucuna bağlı olduğunu belirtmektedirler.

AİHM, mahkemeye erişim hakkının mutlak olmadığını ve zımnen kabul edilmiş bazı sınırlamalara konu olabileceğini zira doğası gereği Devlet'in bu hususta yaptığı düzenlemelere tabi olduğunu anımsatmaktadır. AİHS'nin 6 § 1 maddesi müştekilerin medeni hak ve yükümlülüklerine ilişkin kararlar noktasında mahkemeye erişim haklarını etkin biçimde teminat altına almaktaysa da, bu hususta kullanılacak araçların seçimini Devlet'e bırakır. Ancak sözleşmeciler Devletler bu alanda bir takdir payına sahiptirler. Hiç kuşkusuz bu noktada AİHS'nin gereklerine riayet edilip edilmediği konusunda bir karar verilmesi görevi AİHM'ye aittir (*Airey – İrlanda*, 9 Ekim 1979 tarihli karar, ve *Z. Ve diğerleri – Birleşik Krallık*, no: 29392/95, §§ 91-93). Mahkemeye erişim noktasında konulan sınırlar bir yargılanabilirin mahkemeye erişim hakkını ihlal edecek biçimde bir kısıtlama getiremez. Bu sınırlamanın AİHS'nin 6 § 1 maddesi ile uyumunun ancak kullanılan araçlarla gözlenen hedef arasında makul bir oran mevcut olduğu ölçüde mümkündür (*Bellet – Fransa* 4 Aralık 1995).

Sözkonusu sınırlama maddi nitelikli bir sınırlama olabilir (*Kreuz*, adigeçen, § 54). AİHM, adaletin iyi idaresinin menfaatinin, bir kimsenin mahkemeye erişimi noktasında maddi kısıtlamalar konulabileceğini asla göz ardı etmemiştir (*Tolstoy-Milovslavsky – Birleşik Krallık*, 13 Temmuz 1995, §§ 61...). Sivil mahkemelere yapılan taleplere ilişkin masrafların ödenmesinin istenmesi AİHS'nin 6 § 1 maddesi anlamında mahkemeye erişim hakkının sınırlanması olarak kabul edilemez (*Kreuz*, adigeçen, § 60).

Bununla birlikte, başvuranın ödeme gücü, özel koşullar hesaba katılarak takdir edilen masrafların tutarı ve sözkonusu sınırlamanın uygulamaya konulduğu yargılama safhası gibi unsurlar ilgilinin mahkemeye erişim hakkı ve davasının «(...) bir mahkeme» tarafından görülüp görülmediğinin belirlenmesi bakımından dikkate alınmalıdır (*Kreutz*, adigeçen, § 60, *Weissman ve diğerleri – Romanya*, no: 63945/00, § 37, ve *Iorga – Romanya*, no: 4227/02, § 39, 25 Ocak 2007).

Mevcut davada yargılama giderlerinin ödenmemesi, idare mahkemesinin başvuranların talebini yapılmamış olarak kabul etmesine yol açmıştır. Bu nedenle sözkonusu sınırlama yargılamanın başında, yani ilk derece mahkemesi önünde yapıldığı sırada konulmuştur.

İstenen yargılama giderleri 50.463.900 TL tutarında idi (yaklaşık 170 Euro). Olayların meydana geldiği dönemde iki aylık asgari ücrete denk gelen bu tutar ilk bakışta çok yüksek gözükmesine de yakınlarının ölümü sonrasında artık hiçbir gelirleri kalmayan başvuranlar için büyük bir meblağ teşkil etmekteydi. Bu hususta Asliye Hukuk Mahkemesi üç yıl evvel ilgililerin sundukları fakirlik belgesine istinaden adli yardım tahsisinde bulunmuştu. Söz konusu Başvuranların ekonomik durumlarında söz konusu dönemden bu yana bir düzelme olduğunu gösteren herhangi bir dosya unsuru mevcut değildir. 26 Ekim 1998 tarihinde idare mahkemesine gönderilen mektupta başvuranların hiçbir gelir kaynağı bulunmadığı belirtilmiştir.

AİHS'nin teorik ya da hayali hakları değil somut ve gerçek hakları korumayı amaçladığını hatırlatmakta yarar vardır. Bu itibarla AİHM, herhangi bir kaynağına sahip olmayan başvuranlar için yargılama giderleri tutarının aşırı bir yük teşkil ettiği kanaatine varmaktadır (bkz. Iorga, adigeçen, § 43).

Ancak idare mahkemesi, bir avukat tarafından temsil edilmeleri sebebiyle başvuranların yargılama giderlerini ödemelerinin imkansız olduğunu iddia edemeyeceklerini değerlendirmiştir. Mahkeme kararını desteklemek üzere Danıştay'ın bir içtihadını mesnet göstermiştir.

AİHM'ye göre idare mahkemesinin bu hususta sunduğu gerekçe uygun değildir. İdare mahkemesi, sadece bir avukat yardımından faydalanmış oldukları gerekçesiyle başvuranları yeterli gelire sahip kabul etmiştir. Böylece mahkeme ilgililerin gerçek mali durumlarını hesaba katmayan bir değerlendirmede bulunmuştur. İdare mahkemesine gönderilen 26 Ekim 1998 tarihli mektupta başvuranların avukatı, avukatlık ücretini tahsil edemediğini belirtmiştir.

İdare mahkemesinin yapılan talebin temelsiz olduğu yönündeki ilk gerekçeye ilişkin olarak AİHM, mahkemenin devletin parasını makul bir başarı şansına sahip talepte bulunan kimselere adli yardım adı altında tahsis etmemek yönündeki meşru bir şüpheden ilham aldığını kabul etmektedir. Adli yardımdan yararlanmaya elverişli davaların belirlenmesini sağlayan bir uygulama yürürlüğe konulmadan adli yardım sistemi işleyemez (bkz. *Gnahoré – Fransa*, no: 40031/98, § 41, ve *Essaadi – Fransa*, no: 49384/99, §§ 33, 26 Şubat 2002).

Bununla birlikte *Aerts* davasında AİHM, «adli yardım bürosu iddianın haklı olmadığı gerekçesiyle [adli yardım] talebi [ni] reddetmekle [başvuranın] mahkeme hakkını» ettiği hükmüne varmıştı (*Aerts – Belçika*, 30 Temmuz 1998, § 60). Müteakiben Belçikalı yasa koyucu adli yardıma ilişkin yasada değişiklik yaparak bu yöndeki taleplerin yalnızca açıkça dayanaktan yoksunluk sebebiyle reddedilmesi kuralını yürürlüğe koymuştur (bkz. *Debeffe – Belçika*, no: 64612/01, 9 Temmuz 2002). Adli yardım bürosu gibi idare mahkemesi de aynı şekilde başvuranların talebinin yerindeliği hakkında bir hükme varmıştır. Bu noktada AİHM başvuranların tazminat talebinin yerindeliliğine dair bir takdirde bulunamayacağını hatırlatmaktadır. Ancak yine de AİHM, Türk yasa koyucu tarafından yürürlüğe konulmuş adli yardım sisteminin yargılanabilirleri keyfilikten koruyacak niteliği haiz gerekli tüm usul güvencelerini sunmadığının altını çizmeye mecbur addetmektedir. Bu görevin adli makamlara, asıl talep üzerinde bir hüküm vermeye davet edilen mahkemeye tevdi edildiği doğruysa da Türk Hukuku talebin yerindeliği hakkındaki mahkemenin takdirine itiraz etme imkanı sunmamaktadır. Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanununun 469. maddesindeki hükümler uyarınca adli yardım talebine ilişkin karar kat'i olup bu karara karşı hiçbir yasal başvuru yolu mevcut değildir. Bu nedenle adli yardım talebi taraflarca yargılama esnasında sunulan yazılı belgeler temelinde yapılan tek bir incelemenin konusu olmaktadır. Taraflar duruşma sırasında dinlenmemekte ve itirazda bulunma imkanına sahip bulunmamaktadırlar.

Son olarak AİHM adli yardım talebinin reddinin başvuruları davalarının bir mahkeme tarafından görülmesi imkanından tamamen yoksun bıraktığını kaydetmektedir.

Bu unsurları ve yargılama başlangıcında konulan sınırlamayı göz dönünde bulunduran AİHM, Devlet'in, mahkemeye erişim hakkını AİHS'nin 6 § 1 maddesinin gereklerine uygun bir şekilde düzenleme yükümlülüğünü yerine getirmeyerek bu alanda kendisine tanınan takdir payını aştığı kanaatine varmaktadır.

Bu nedenle Hükümet'in itirazını reddederek AİHS'nin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğine hükmetmek yerinde olacaktır.

IV. AİHS'NİN 13. MADDESİ VE 1 NO'LU EK PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİALARI HAKKINDA

AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunan başvurular yakınlarının ölümünden sorumlu olan kimse hakkında hüküm verilmesini mümkün kılacak adli bir duruşma yapılmamasından şikayetçi olmaktadır.

1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesine atıfta bulunan başvurular yakınlarının ölümüyle birlikte maddi destekten mahrum bırakıldıklarını ileri sürmektedirler.

Yukarıda vardığı sonuçları göz önünde bulunduran AİHM, bu şikayetlerin ayrıca incelenmesine gerek olmadığı kanaatine varmıştır.

V. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuranlar yakınlarının maddi desteğinden mahrum bırakıldıklarını belirtmektedirler. Başvuranlar 233.215 Euro olarak hesapladıkları maddi kayıplarının tazminini talep etmektedirler. Başvuranlar bu tutarı hesaplarken, ulusal mahkemelerin davalarını yargılama giderlerinin ödenmemesi nedeniyle açılmamış olarak kabul etmemeleri durumunda kendilerine tahsis edeceği tazminat miktarını esas olarak almışlardır. Başvuranlar ayrıca 80.000 Euro manevi tazminat talep etmektedirler.

Hükümet bu meblağlara itiraz etmektedir.

AİHM başvuruların davasının açılmamış olarak kabul edilmemesi halinde tazminat yağılamasından çıkacak sonuç üzerinde tahminde bulunmayacaktır. Bununla birlikte AİHM, başvurulara tazminat davalarının yerindeliliğine ilişkin bir karar elde etme imkanı verilmediğini değerlendirmektedir.

AİHM, AİHS'nin 41. maddesi gereğince hakkaniyete uygun olarak başvurular Asya Bakan'a kendisi ve çocukları Engin ve Ruşen için 7.500 Euro ve Abdullah Bakan için 1000 Euro manevi tazminat ödenmesini hükme bağlamıştır (bkz. *Uçak ve diğerleri – Türkiye*, no: 75527/01 ve 11837/02, § 83, 27 Mart 2007).

B. Masraf ve harcamalar

Başvuranlar, avukatlık ücretleri ve AİHM önünde yaptığı idari harcamalar için 5.220 Euro talep etmektedir. Başvuranlar kanıt olarak avukat çalışma saatlerini gösterir bir makbuz sunmaktadır.

Hükümet bu taleplere itiraz etmektedir.

AİHM, AİHS'nin 41. maddesi uyarınca, masraf ve harcamaların iadesinin ancak, gerçekliği, zorunluluğu ve oranlarının makul olduğu ortaya konulduğu sürece mümkün olabildiğini hatırlatmaktadır (Nikolova – Bulgaristan, no: 31195/96, § 79).

Bu alandaki içtihadını göz önünde tutan AİHM elindeki bilgilerin ışığında, başvuranlara 2.000 Euro ödenmesinin makul olacağı kanaatinde dir.

faiz oranına üç puan eklenmesinin uygun olacağına hükmetmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. Hükümet'in ön itirazının *reddine*;
  2. AİHS'nin 2. maddesinin *ihlal edilmediğine*;
  3. AİHS'nin 6. maddesinin *ihlal edildiğine*;
  4. AİHS'nin 13. maddesi ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ayrıca incelenmesine *gerek olmadığına*;
  5. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere, Savunmacı Hükümet tarafından başvuranlara:
    - i. Asya Bakan'a kendisi ve çocukları Engin ve Ruşen için 7.500 Euro (yedi bin beş yüz) ve Abdullah Bakan'a manevi tazminat olarak 1.000 Euro *ödenmesine*;
    - ii. masraf ve harcamalar için başvuranlara ortaklaşa 2.000 Euro (iki bin) *ödenmesine*;
    - ii. bu miktarın yansıtılabilecek her türlü vergiden *muaf tutulmasına*;
  - b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;
  5. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;
- Karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3. maddesine uygun olarak 12 Haziran 2007 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anvar MOHAMMADI/Türkiye*

Başvuru No. 3373/06
30 Ağustos 2007

Kabuledilebilirliğe İlişkin Karar

OLAYLAR

Başvuran Anvar Mohammadi 1947 doğumlu İran vatandaşıdır ve Kanada'da yaşamaktadır. Dava olayları, taraflarca sunulduğu şekliyle şöyle özetlenebilir:

20 Ekim 2000 tarihinde başvuran, 23 Ekim 2000 tarihinde ise eşi ve çocukları Türkiye'ye yasadışı yoldan giriş yapmışlardır. Başvuranın verdiği bilgiye göre, kendisi İran'daki rejim karşıtı siyasi eylemcilerdendir ve Demokratik Kürdistan Partisi üyesidir. Bu bağlamda sözkonusu parti ile işbirliği ve İran'dan yasadışı olarak ayrılması nedeniyle mal varlığına el konulmasına ilişkin 2001 yılına ait bir İran mahkeme kararını ibraz etmiştir.

13 Kasım 2000 tarihinde başvuran Türk yetkililer ve Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'ne (BMMYK) iltica talebinde bulunmuş, BMMYK 30 Ocak 2003, İçişleri Bakanlığı ise 4 Mayıs 2005 tarihinde talebi reddetmiştir.

Başvuran, belirtilmeyen bir tarihte tekrar BMMYK'ya başvurmuş, talep yine reddedilmiş ve dosyası kapatılmıştır. Ancak başvuran BMMYK'ya dilekçe göndermeye devam etmiş ve dosyası tekrar açılmıştır.

20 Ocak 2006 tarihinde başvuran ülkeyi terk etmeye çalışırken Ankara Havalimanında yakalanmıştır. 22 Ocak 2006 tarihinde AİHM'ye başvurmuş ve İran'a gönderilmemesini talep etmiştir.

26 Ocak 2006 tarihinde başvurana Türkiye'de Ağustos 2006'ya kadar kalıp davayı takip etmesi için ikamet tezkeresi verilmiştir.

Başvuran 1 Mart 2006 tarihinde BMMYK tarafından mülteci olarak tanınmış, 29 Mayıs 2006 tarihinde Türk polisi tarafından Van'da yakalanmıştır.

Aynı tarihte temsilcisi AİHM'de acil bir dava açmıştır. Başvuranın BMMYK tarafından mülteci olarak tanındığını ve Türkiye'de 10 Ağustos 2006 tarihinde kadar geçerli ikamet tezkeresi olduğunu belirtmiş, başvuranın sınırdışı edilmesini durdurmasını Mahkemeden talep etmiştir.

31 Mayıs 2006 tarihinde, dosyaya bakan Dairenin Başkan Vekili, Mahkeme İç Tüzüğü'nün 39. maddesi uyarınca başvuranın ikinci bir bildirim kadar İran'a teslim

---

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

edilmemesi gerektiğini Hükümete bildirmeye karar vermiştir. Aynı tarihte Başkan Vekili ayrıca İç Tüzüğü'nün 40. maddesini (başvurunun ivedi tebliği) somut davaya uygulamaya karar vermiştir. Buna göre Hükümetin 12 Temmuz 2006 tarihine kadar olaya ilişkin bilgi göndermesi istenmiştir.

ŞİKÂyetLER

Başvuran AİHS'nin herhangi bir maddesine atıfta bulunmaksızın, işkenceye uğrayacağını ve ölüm cezasına çarptırılacağını iddia ettiği İran'a muhtemel teslim edilmişinden şikâyetçi olmuştur.

HUKUK

Başvuran, İran'a gönderilmesi halinde hayatının tehlikeye gireceğini iddia etmiştir. Bu bağlamda AİHS'nin hiçbir maddesine atıfta bulunmamıştır. Ancak Mahkeme başvuruyu içeriği aşağıda verilen 3. maddeye dayalı olarak incelemeyi uygun bulmaktadır:

“Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlere tabi tutulamaz.”

12 Temmuz 2006 tarihinde Hükümet destekleyici belgelerle birlikte görüşlerini iletmiştir. Başvuranın Kanada'ya yeniden yerleşme talebinin Türkiye'deki Kanada Büyükelçiliği'nce kabul edildiği ve başvuranın, Kanada makamlarının zorunlu kıldığı formaliteleri tamamlamakta olduğu bilgisinin BMMYK tarafından 22 Haziran 2006 tarihinde kendilerine iletildiğini ifade etmişlerdir.

Hükümet ayrıca 11 Ekim 2006 tarihli yazısıyla başvuranın 12 Ekim 2006 tarihinde İstanbul Atatürk Havalimanı'ndan Kanada'ya gideceği ve pasaport ya da geçerli belge sunamaması halinde kendisi ve ailesinin ayrılışını sağlamak için ilgili seyahat belgelerinin hazırlanacağını ifade etmiştir.

Son olarak 24 Ocak 2007 tarihinde Hükümet, başvuranın Kanada'ya gitmek üzere Türkiye'den 12 Ekim 2006 tarihinde ayrıldığını Mahkemeye bildirmiştir. Buna göre davanın incelenmesine devam için AİHS'nin 37 § 1 maddesi uyarınca meşru gerekçe bulunmaması nedeniyle başvurunun kayıttan düşürülmesini Mahkemedden talep etmişlerdir.

12 Şubat 2006 [2007] tarihli bir mektupta başvuranın temsilcisi başvuruyu sürdüreceğini belirtmiştir. Kendi şahsi durumu ve başvuranın temsilcisi olarak Türkiye'de karşılaştığı sorunlar hakkında Mahkeme'ye daha fazla bilgi vermek istediğini ifade etmiştir. Ayrıca başvuranın Kanada'da tedavi görmekte ve sırtının alt kısmındaki ağrıdan şikâyetçi olduğunu gösteren bir tıbbi rapor göndermiştir.

Mahkeme somut davada başvuranın şikâyetinin Türkiye'den İran'a sınırdışı edilmesi ihtimali ile ilgili olduğunu dikkate alır. Mahkeme, Türk Hükümetinin Mahkeme tarafından çıkarılan geçici tedbir kararına uymuş olduğunu ve sınırdışı işlemlerini durdurduğunu gözlemler. Ayrıca şu anda Kanada'ya tekrar yerleşmiş bulunan başvuran için gerekli seyahat düzenlemelerini de yapmışlardır. Bu şartlar altında Mahkeme başvuranın AİHS'nin 34. maddesi bağlamında 3. maddeden mağdur olduğu iddiasında bulunamayacağı kanaatindedir.

Başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olduğunu ve AİHS'nin 35 §§ 3 ve 4. maddeleri uyarınca reddedilmesi gerektiğini kaydeder.

Bu nedenle Mahkeme İç Tüzüğü'nün 39. maddesinin somut davaya uygulanmasına devam edilmemelidir.

Bu nedenlerden dolayı, AİHM oybirliğiyle
Başvuruyu kabuledilmez ilan etmiştir.

S. DOLLÉ
Kâtip

F. TULKENS
Başkan

[İçindekilere dön](#)

Duyuru

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü

SAYI : B.03.D.CTE.0.00.20

.../.../2008

KONU : Yardım Kampanyası

BAKANLIK MAKAMINA

Mersin Cumhuriyet Başsavcılığının 28/03/2008 tarih ve 2008/394 sayılı yazısında, Mersin Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezi Şube Müdürlüğünde infaz ve Koruma Memuru İken. 30/11/2007 tarihinde hayatını kaybeden Fatih DENİZ' in ailesine Mersin Valiliğinin 25/01/2008 tarih ve 814 sayılı onayı ile maddi destek amacıyla yardım toplama izninin Yargı Mevzuat Bülteninde yayımlanması talebinde bulunulmuş olup, söz konusu talep yerinde görüldüğünden Teşkilât mensuplarımızın yapacakları nakdi yardım ve destek kampanyası ile ilgili olarak gerekli duyurunun yapılmasına izin verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

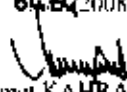
Bu itibarla,

Mersin Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezi Şube Müdürlüğünde infaz ve koruma memuru İken. 30/11/2007 tarihinde hayatını kaybeden Fatih DENİZ' in ailesine maddi destek amacıyla yardım kampanyası başlatılması amacıyla ülke genelinde 5253 sayılı Dernekler Kanunu' nun 38 inci maddesinin "G" bendi ile 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu' nun 7 nci maddesi doğrultusunda Mersin Valiliğinin 25/01/2008 tarih ve 814 sayılı yazısıyla yardım toplanmasına izin verildiği anlaşıldığından söz konusu yardım kampanyasının başlatılması hususundaki bildirimim Yargı Mevzuatı Bülteni aracılığıyla Tüm Teşkilâta duyurulmasını,

Gerekli işlem ve tebliğin buna göre yapılmasını tasviplerinize arz ederim.

Hesap Numarası :
Vakıf Bankası Mersin Şubesi
0015800 728 9886651

Hasan Hakkı KADAKAL
Hâkim
Genel Müdür V.

O I U R
04.04/2008

Ahmet KAHRAMAN 7.
Hâkim
Bakan a.
Müsteşar Yardımcısı

[İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

Karasu Kadastro Mahkemesi'nin Esas: 1962/586, Karar: 1990/13 sayılı dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle

Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uđranan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hűkűmlerinin sűz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun Hűkűmlerine geređince iřlem yapılmasına karar verildiđi ilan olunur.

[R.G. 29 Nisan 2008 – 26861]

 [İçindekilere dűn](#)

Adalet Bakanlığından :

MŪNHAL NOTERLİKLER

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 4 űncű maddesinin 6 ncı fıkrası uyarınca 2008 yılında dűrdűncű sınıf noterlikten űűncű sınıfa yűkseltilen ve ařađıda 2007 yılı gayrisafı gelirleri ve isimleri yazılı bulunan űűncű Sınıf noterlikler műnhaldir.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve műteakip maddeleri gereğince Birinci Sınıf, İkinci Sınıf, űűncű Sınıf Noterlerden ve Noterlik Belgesi Sahiplerinden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde ve istekli oldukları her noterlik için ayrı dilekçe vermek suretiyle Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Bařvuruda bulunan ve belge numarası 7000'in altında olan belge sahiplerinin başvuru dilekçelerine 1512 Sayılı Noterlik Kanununun 23 űncű maddesi gereğince sabıka kaydı, sağlık raporu, mal bildirimi, kayıtlı olunan barodan hakkında soruşturma ya da disiplin cezası olup, olmadığına ilişkin belge ve Cumhuriyet Başsavcılıklarından temin edilebilecek beyannameyi ve varsa soyadındaki değişikliği gűsterir belgeyi eklemeleri gerekmektedir. Eksik belgelerini ilan tarihinden itibaren bir ay içinde tamamlamayan kişilerin istemi dikkate alınmaz.

Posta ile dođrudan dođruya Bakanlıđa gűnderilmiř olan dilekçeler ve ekleri bařvurma sűresi içinde Bakanlıđa gelmediđi takdirde atama iřleminde dikkate alınmaz.

Aynı Kanunun deđiřik 30 uncu maddesi uyarınca, atanma emrinin tebellűğűnden sonra vazgeçme halinde noterlik belgesi sahipleri de noterler gibi istifa etmiř sayılacaktır.

İlan Olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	İli	2007 Yılı Gayrisafı Geliri YTL
1	Bahçesaray Noterliği	Van	12.743,49
2	Hocalar Noterliği	Afyonkarahisar	10.797,39
3	İkizce Noterliği	Ordu	9.920,28
4	İnűnű Noterliđi	Eskişehir	9.210,85
5	Saraydűzű Noterliđi	Sinop	9.979,50
6	Sariveliler Noterliği	Karaman	9.003,87
7	Susuz Noterliği	Kars	9.858,52
8	Yenifakılı Noterliği	Yozgat	10.282,96

[R.G. 2 Mayıs 2008 – 26864]

 [İçindekilere dűn](#)

Adalet Bakanlıđı Ceza ve Tevkifevleri Genel Műdűrlűğűnden :

İHALELERE KATILMAKTAN YASAKLAMA KARARI

1. İhale Kayıt Numarası (İKN)		2007/188872							
2. Yasaklama Kararı Veren Bakanlık/Kurum		Adalet Bakanlığı Ceza Tevkifevleri Genel Müdürlüğü							
3. İhaleyi Yapan İdarenin									
Adı	İskenderun M Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu	İl/İlçe	Hatay / İskenderun						
Adresi	İskenderun M Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu	Tel-Faks	0 326 613 49 46						
Posta Kodu	31200	E-Mail							
4. İhalelere Katılmaktan Yasaklanan Gerçek veya Tüzel Kişi				5. Ortak ve/veya Ortaklıkların					
Adı/Unvanı	Ankara Kasabı – Zeki Delatioğlu								
Adresi	Ziya Gökalp Caddesi No : 18 İskenderun								
T.C. Kimlik No.	19844040066								
Vergi Kimlik/ Mükellefiyet No.	2730435162								
Kayıtlı Olduğu Ticaret/Esnaf Odası	Kasaplar Odası								
Ticaret/Esnaf Sicil No.	592								
6. Yasaklama Süresi	A	( )	Y1	(1)	7. Yasaklamanın Dayanağı ve Kapsamı	a-4734 KİK	( )	b-4735 KİSK	(X)
					c-2886 DİK	( )	d-Diğer Mevzuat	( )	
					Tüm İhalelerden	( )	Tüm İhalelerden	( )	
					Bakanlık İhalelerinden	( )	Bakanlık İhalelerinden	( )	
					Kurum İhalelerinden	( )	Kurum İhalelerinden	( )	

Yasaklama Kararı Aşağıdaki Açıklamalar Dikkate Alınarak Doldurulacaktır.

1 - İKN : İstisna kapsamındakiler dahil 4734 ve 4735 sayılı Kanunlara göre yapılan yasaklamalarda doldurulacaktır.

2 - T.C. Kimlik No : Yasaklananın gerçek kişi olması durumunda doldurulacaktır.

3 - Kayıtlı Olduğu Ticaret/Esnaf Odası ve Ticaret Esnaf Sicil No : Herhangi bir Ticaret veya Esnaf Odasına kayıtlı olmaması halinde kayıtlı olmadığı belirtilecektir.

4 - Diğer Mevzuat : İstisna kapsamındakiler dahil 4734, 4735 ve 2886 sayılı Kanunların dışındaki mevzuata göre verilen yasaklamalarda doldurulacaktır.

5 - Ortak ve/veya Ortaklıkların : 4734 sayılı Kanunun 58/2 nci maddesi ile 4735 sayılı Kanunun 26/2 nci maddesinde sayılan ortak ve/veya ortakların bulunması halinde bu bölüm doldurulacaktır. Bu bölümde yer alan kişinin birden fazla olması durumunda ek yapılabilir.

[R.G. 3 Mayıs 2008 – 26865]

 [İçindekilere dön](#)

NİSAN / 2008

A) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	19957	Hasan İNANIR	Kadıköy Hâkimi	01.04.2008
2-	27764	Atlan GÜNAYDIN	Kadıköy Cumhuriyet Savcısı	08.04.2008
3-	27778	Halil İbrahim SARP	Yargıtay Tetkik Hâkimi	08.04.2008
4-	25274	Metin TOPRAK	Bergama Cumhuriyet Savcısı	14.04.2008
5-	29141	Gülşen (AYDIN) BİRCAN	İzmir Hâkimi	14.04.2008
6-	38587	Berrin HOŞLAN	Turgutlu Cumhuriyet Savcısı	14.04.2008
7-	27486	Uğur Hamit ÇAKMUR	Antalya İdare Mahkemesi Başkanı	17.04.2008
8-	27970	Hamdi SARMAŞIK	Küçükçekmece Cumhuriyet Savcısı	17.04.2008
9-	20931	Osman BÖLÜKBAŞI	Müsteşar Yardımcısı	24.04.2008

B) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	20343	Coşkun ERBAŞ	Yargıtay Onuncu Hukuk Dairesi Başkanı	02.04.2008
2-	19692	Behiç ŞAHİN	Elazığ Cumhuriyet Başsavcısı	04.04.2008
3-	20342	Cemalettin KOÇAK	Ankara Ticaret Mahkemesi Başkanı	05.04.2008
4-	23842	Oluç GÜLER	Bakırköy Cumhuriyet Savcısı	07.04.2008
5-	18240	Uğur Cengiz TEKİN	Nevşehir Hâkimi	20.04.2008

Duyuru

8 Mayıs 2008 tarih ve 26870 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan,
- Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu iye Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınamamıştır.